

ΣΤΟΙΧΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΙΟΝ

ΔΑΥΙΔ

Σίγησον, Ὁρφεῦ, ρίψον Ἐρμῆ τὴν λύραν,
Τρίπους δὲ Δελφοῖς δύνων εἰς λήθην ἔτι.
Δαυὶδ γὰρ ἡμῖν Πνεύματος κρούων λύραν
Τρανοὶ τὰ κρυπτὰ τῶν Θεοῦ Μυστηρίων.
Πληθὺν παλαιῶν ἴστορεῖ τεραστίων.

πρὸς ὑμνον τοῦ Κτίσαντος τὴν κτίσιν.
· ἀπαντας μυσταγωγεῖ καὶ γράψει.
τάονιας εἰς ἐπιστροφὴν φέρει.
οῖς σὺν ἄλλοις, καὶ Κριτοῦ δηλῶν κρίσιν,
Σμηλειν διδάσκει ψυχικὰς ἀμαρτάδας.

ΔΙΣΤΙΧΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ

Δαυὶδ τὸ Ψαλτήριον, οὓς λίθοι λόγοι,
Ἄλλον Γολιὰθ, συντρίβουσι τὰ πάθη.

Ο ΠΡΟΦΗΤΑΝΑΣ ΔΑΥΙΔ

ΔΑΥΙΔ

ΤΟΥ

ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΜΕΛΟΣ

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Α'. 1.

Τῷ Δαυΐδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἐβραίοις.

Μακάριος, ἀγήρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὅδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθίσδρος λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν. Ἀλλ' ἦ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων· διὸ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσῃ ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρίψῃσεται, καὶ πάντα δύσα δὲν ποιῇ κατευσδωθῆσεται. Οὐχ' οὔτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ' οὔτως· ἀλλ' ἦ ὡσεὶ χροῦς, ὃν ἐκρίπτει διὰνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστῆσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαιών. "Οτι γινώσκει κύριος διδόν δικαιών, καὶ ὅδος ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜΟΣ Β'. 2.

Τῷ Δαυΐδ, ἀνεπίγραφος.

Τιναὶ ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήθησαν ἐπὶ

τὸ αὐτὸν κατὰ τοῦ Κύριου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ. Διαφέρονται τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν. Ὁ κατοικῶν ἐν σύρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς. Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς. Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπὸ αὐτοῦ, ἐπὶ Σιών ὅρος τὸ ἄγιον αὐτοῦ διαχρυσέλλων τὸ πρόσταγμα Κύριου. Κύριος εἶπε πρὸς με· Γίός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν δάσδῳ σιδηρῷ, ὡς σκεύη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς. Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες εἰς κρίνοντες τὴν γῆν. Δουλεύσατε τῷ Κύριῳ ἐν φόρῳ, καὶ ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. Δράξασθε παιδείας μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὅδου δικαιίας. Ὄταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ Γ'. 3.

Τῷ Δανίδ, ὅπότε ἀπεθίδρασκεν ἀπὸ προσώπου
Ἄβεσσαλδῳ τοῦ νιοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ. Πολλοί λέγουσι τὴν ψυχὴν μου: Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτῷ. Σὺ δὲ Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἡγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα ἐξηγέρθην, διτε Κύριος ἀντιλήφεται μου. Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὄτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὅδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας. Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εἰς τὸ τέλος ἐρ ὑμεῖς, ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείεσσόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Μίσι ἀνθρώπων, ἔως πότε βαρυκάρδιοι, ίνατὶ ἀγαπᾶτε ματαίότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος. Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, οὐ λέγεται ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανύγητε. Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἀπλίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι. Τις δεῖξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμῖν τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, εἴνου, καὶ ἀλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τῷ αὐτῷ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνάσω ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἀλπίδι κατώκησάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 5.

Εἰς τὸ τέλος ἐρ ὑμεῖς, ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης.

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Τὰ ἥμιατά μου ἐνώτεραι Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου. "Οτι πρὸς σὲ προσέξομαι, Κύριε· τὸ πρωτὲ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωτὲ παραστήσομαι σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεός θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὄφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. "Ανδρα αἰμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος· Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἀλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἰκόν σου, προσκυνήσω πρὸς γαὸν ἀγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, διδόγησσόν με ἐν τῇ ὁι-

καιοσύνη σου, ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνγον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. "Οτι σύκι ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια-
ἡ καρδία αὐτῶν ματαιά. Τάρος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν,
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδέλιοισαν· χρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. 'Απο-
πεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβούλων αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
ἀσεβειῶν αὐτῶν ἐξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.
Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰώνα ἀ-
γαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχή-
σονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐ-
λογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίᾳ ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ 5'. 6.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὑμῖνοις, ὑπὲρ τῆς ὀρδόνης·
ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου
παιδεύσῃς με. Ἐλένον με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής είμι· ίασαι με,
Κύριε, οὐτι ἐταράχθη τὰ ὄστα μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη
σφόδρα, καὶ σὺ, Κύριε. ἔως πότε; 'Ἐπίστρεψον, Κύριε, δύσαι
τὴν ψυχήν μου· σφέσον με ἔνεκεν τοῦ ἐλέους σου. "Οτι σύκι
ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ἀδῃ τίς ἐξομα-
λογήσεται σοι; 'Ἐκποτίσα, ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ'
ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσι μου τὴν στρωμαγήν
μου βρέξω. 'Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὄφθαλμός μου, ἐπαλαιώ-
θην ἐν πᾶσι· τοῖς ἐχθροῖς μου. 'Απόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου. "Ηκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν
προσευχήν μου προσεδέξατο. Αἰσχυνθείησαν, καὶ ταραχθείησαν
πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν, καὶ κατασχυνθείησαν
σφόδρα διὰ τάχους.

Δόξα, καὶ νῦν. 'Αλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ Ζ'. 7.

Τῷ Δανὶ, δη̄ ήσε τῷ Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν λόγων
Χονοὶ νιθῦ Ιεμενεῖ.

Κύριε δὲ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἡλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσάν με. Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὅντος λυτρουμένου, μηδὲ σωζοντος. Κύριε δὲ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου. Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἔχθρῶν μου κενός. Καταδιώξαι ἄρχος ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, καὶ καταλάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι. Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὄργῃ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἔχθρῶν σου. Καὶ ἔξεγέρθητι Κύριε δὲ Θεός μου ἐν προστάγματι φύνετείλω, καὶ συναγγωγὴ λαῶν κυκλώσαι σε. Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὑψός ἐπιστρέψον. Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρενόν με Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὲ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιοιν, ἐτάξων καρδίας καὶ νεφρούς, δὲ Θεός. Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ο Θεός κριτής δίκαιοις, καὶ ἴσχυρός, καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὄργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Ἐάν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἔγέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό. Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου· τῷ βέλῃ αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἔξειργάσατο. Ιδοὺ ὡδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἐτεκεν ἀνομίαν. Λάκκον ὡρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, διν εἰργάσατο. Ἐπιστρέψει δὲ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται. Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὄνόματι Κυρίου τοῦ Υψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ Η'. 8.

Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληρῶν, ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ὄτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἰνον, ἔνεκα τῶν ἔχθρῶν σου τοῦ καταλῦσαι ἔχθρὸν καὶ ἐκδικητήν. Ὄτι ὄφομαις τοὺς οὐρανούς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἢ σὺ ἐθεμελίωσας. Τί ἔστιν ἐνθρωπος, ὅτι μιμήσκῃ αὐτοῦ; ἢ οὐδὲ ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτοῦ; Ἡλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' Ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν, ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου. Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἵχθυας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Θ'. 9.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφῶν τοῦ νίοῦ.
ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάτια σου. Εὐφρανθήσομαι, καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ, ψαλῶ τῷ ὄνόματί σου, Ὑψιστε. Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἔχθρόν μου εἰς τὰ ὄπισθα, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου. Ὄτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου, καὶ τὴν δίκην μου, ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην. Ἐπειμησας ἔθυσοι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής· τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔξη-

λειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Τοῦ ἔχθροῦ ἔξελιπτον αἱ δομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖλες. Ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἡχου, καὶ ὁ Κόρις εἰς τὸν αἰῶνα μένει. Ήτσίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πέντε, βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει. Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώσκοντες τὸ σηναμά σου, ὅτι οὐκ ἔγκατέλιπες τοὺς ἔκγητούντας σε, Κύριε. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Ὁτι ὁ ἔκγητῶν τὰ αἷματα αὐτῶν ἐμνήσθη, οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων. Ἐλέησόν με, Κύριε· ἔδει τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, δύψων με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου. Ὁπως διγένειλω πάσας τὰς αἰνέσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών. Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφορᾷ, ἢ ἐποίησαν. Ἐν παγίδι ταύτῃ, ἢ ἐκρυψαν, συνελήφθη ὁ πούς αὐτῶν. Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν· ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἀμαρτωλός. Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἀμαρτωλοὶ εἰς τὸν ἄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τοῦ Θεοῦ. Ὁτι οὐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός, ἢ ὑπομονὴ τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος. Ἀνάστηθι, Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου. Κατάστησον, Κύριε, νομοθέτην ἐπ' αὐτούς, γνώτωσαν ἔθνη, ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν. Ινατί, Κύριε, ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾶς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψεις; Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τούς ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχός, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίοις, οἱς διαλογίζονται. Ὁτι ἐπαινεῖται ὁ ἀμαρτωλός ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται. Παρέβησεν τὸν Κύριον ὁ ἀμαρτωλός, κατὰ τὸ πλήθος τῆς ὄργης αὐτοῦ οὐκ ἔκητήσει. Οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ· βεβηλοῦνται αἱ δόδοι αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, πάντων τῶν ἔχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει. Εἶπε γάρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ. Οὐ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει, καὶ πικρίας, καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν

γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος καὶ πόνος. Ἐγκάθηται ἐν ἐνέδραις μετὰ πλουσίων, ἐν ἀποκρύψοις τοῦ ἀποκτεῖναι ἀθῶν. Οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύψῳ, ὡς λέων ἐν τῷ μάνθρῳ αὐτοῦ. Ἐνεδρεύει τοῦ ἀρπάται πτωχὸν, ἀρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἀλκύσαι αὐτὸν. Ἐν τῷ παγίδῃ αὐτοῦ ταπειγώσαι αὐτόν· κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι τῶν πενήτων. Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. Ἐνεκεν τίνος παρῷγισεν ὁ ἀσεβῆς τὸν Θεόν; Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ. Οὐκ ἔκτητήσει. Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς, τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου. Σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχὸς, ὄρφανῷ σὺ ξεῖνα βοηθός. Σύντριψον τὸν βραχίονα τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ· ζητηθήσεται ἡ ἀμαρτία αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ. Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος ἀπολεῖσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ. Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσας, Κύριε, τῇ ἐτοιμασίᾳ τῆς καρδίας αὐτῶν προεσχε τὸ σὺν σου. Κρῦναι ὄρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι τοῦ μεγαλωυχεῖν ἀνθρώπος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ Ι'. 10.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδι.

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖται τῇ ψυχῇ μου. Μεταναστεύοντας ἐπὶ τὰ δρῦ ὡς στρουθίον; Ὁτι οἱ οἱδοὶ οἱ ἀμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίκασαν βέλη εἰς φαρέτραν, τοῦ κατατοξεύσαις ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ὁτι ἡ σὺ κατηρτίσω, αὐτοὶ καθῆλον, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε; Κύριος ἐν ναῷ ἀγίῳ αὐτοῦ. Κύριος, ἐν σύρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ. Οἱ ὄφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι· τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς μίσους τῶν ἀνθρώπων. Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἀσεβῆ· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἐαυτοῦ ψυχήν. Ἐπιβρέζει, ἐπὶ ἀμαρτωλοὺς παριδας, πῦρ, καὶ θεῖον,

καὶ πνεῦμα καταγίδης, ἡ μερὶς τοῦ πότηρίου αὐτῶν. Ὅτι δέ-
καιος Κύριος, καὶ δικαίωσύνας ἡγάπησεν, εὐθύτητας εἶνε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ γῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΑ'. ΙΙ.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῆς ὁγδόης· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἔκλείστηκεν ὅσιος· ὅτι ὠλιγώθησαν
αἱ ἀλήθειαι· ἀπὸ τῶν οὐάν τῶν ἀνθρώπων. Μάταια ἔλαλησεν
ἔκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν
καρδίᾳ ἔλαλησε κακά. Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χείλη
τὰ δόλια, καὶ γλῶσσαν μεγαλοφρήμονα. Τοὺς εἰπόντας τὴν
γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἔστιν.
τίς ἡμῶν Κύριος ἔστιν; Ἐνεκεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτω-
χῶν, καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων. Νῦν ἀναστήσομαι λέγει
Κύριος θήσομαι ἐν σωτηρίᾳ, παρθησάσθομαι ἐν αὐτῷ. Τὰ λό-
για Κυρίου, λόγια ὄγνα, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ
γῇ, κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίας. Σὺ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς,
καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα. Κύκλῳ οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι κατὰ τὸ ὑψος σου ἐπο-
λυώρησας τοὺς οὐίους τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ'. ΙΙ

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἐς πότε
ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἔμοῦ; Ἐως τίνος θήσο-
μαι βουλάς ἐν ψυχῇ μου; ὁδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ
νυκτές; Ἐως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἔχθρός μου ἐπ' ἔμέ; Ἐ-
πιβλεψόν, εἰσάκουσόν μου, Κύριε δὲ Θεός μου. Φωτίσσεν τοὺς
όφθαλμούς μου, μῆποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μῆποτε εἴπῃ ὁ
ἔχθρός μου· Ἰσχυσσε πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ὀγκαλλιά-
σονται, ἐὰν σακευθῶ· ἐγώ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἡλπισα. Ἀγαλ-

λιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄστο τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντὶ με, καὶ ψαλῶ τῷ ὄνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'. 13.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Εἰπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός. Διεφθάρησαν καὶ ἐδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἔως ἐνός. Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ιδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν, ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἔζεκλιναν ἀμα ἡχρειώθησαν οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἔως ἐνός. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἔργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βράσει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. "Οτι Κύριος ἐν γενεᾷ δικαιών· βουλὴν πτωχοῦ κατησχύνατε, δὲ Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΔ'. 14.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὅρει ἀγίῳ; Πορευόμενος ἀμωμός, καὶ ἔργαζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐ οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακὸν, καὶ ὀνειδισμὸν οὐκ ἐλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ. Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρεύόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν Κύριον δοξάζει. Ὁ ὄμνυών τῷ πλησίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀθετῶν, τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἐδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώιοις εὐκ ἐλαβεν, Ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΕ'. 15.

Στυλογραφία τῷ Δαυΐδ.

Φύλαξόν με, Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· εἴπα τῷ Κυρίῳ. Κύριὸς μου εἰ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις. Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμαστωσεν ὁ Κύριος· πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν. Οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγαγὰς αὐτῶν ἐξ αἰμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου. Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου, καὶ τοῦ ποτηρίου μου· σὺ εἰ δὲ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί. Σχοινία ἐπέπεσέ με ἐν τοῖς κρατίστοις μου, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μου ἐστίν. Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἐτι δὲ καὶ ἔως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἡ γαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἐτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἑπίδι. Ὁτι οὐκ ἔγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν δοιόν σου ἴδειν διαφθοράν. Ἐγγνώριεάς μοι ὅδοις ζωῆς, πληρώσεις μὲ εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου· τερπενότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'. 16.

Προσευχὴ τῷ Δαυΐδ.

Εἰσάκουσον Κύριε, δικαιοσύνης μου πρόσχεις τῇ δεήσει μου. Ἐνώπισαι τὴν προσευχὴν μου, οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις. Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὄφθαλμοί μου ἴδετωσαν εὐθύτητας. Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ ἐνέρθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία. Ὁπως δὲν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὅδοις σκληράς. Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τὰ διαβήματά μου. Ἐγὼ ἐκέραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, Θεός.

χλεινον τὸ σὺς σου ἐμοὶ, καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥήμάτων μου. Θαυ-
μάστωσον τὰ ἑλένη σου, ὃ σώζων τοὺς ἑλπίζοντας ἐπὶ σέ, ἐκ
τῶν ἀγνοεστηκότων τῇ ὁνεξιζ σου φύλαξόν με, Κύριε, ὡς κόρην
ἱερίχαλμού. Ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με, ἀπὸ
προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Οἱ ἔχθροι μου
τὴν ψυχήν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ
στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν. Ἐκβαλόντες με νυνὶ¹
περιεκύλωσάν με, τοὺς ὄφθαλμούς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλεῖναι ἐν τῇ
γῇ. Υπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ σκύ-
μνος οἰκεῖν ἐν ἀποκρύφοις. Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐ-
τοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσε-
βούς, ρομφαίας σου ἀπὸ ἔχθρῶν τῆς χειρός σου. Κύριε, ἀπὸ
ὁλίγων ἀπὸ γῆς διακέρεισον αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν
κεκρυμμένων σού ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν. Ἐχορτάσθησαν
υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ
ἐν δικαιοσύνῃ ὄφθησομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν
τῷ ὄφθηναι μοι τὴν δόξαν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΙΖ'. 17.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδὶ Κυρίου τῷ Δανιὴλ, ἀ ἐλάλησε
τῷ Κυρίῳ τοὺς λόγους τῆς ψόφης ταύτης ἐν ἡμέρᾳ,
ἡ ἔρρυσατο αὐτὸν ὁ Κύριος, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν
ἔχθρων αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαούλ, καὶ εἶπεν·

Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου. Κύριος στερέωμά μου
καὶ καταφυγὴ μου, καὶ ρύστης μου. Ὁ Θεός μου, βοηθός μου,
καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας
μου, καὶ ἀντιληπτωρ μου. Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι τὸν Κύριον,
ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου σωθῆσομαι. Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου,

καὶ χείμαρροι ἀνομίας ἔξετάραξάν με. Ὡδῖνες ἄδου περιεκύ-
κλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θαγάτου. Καὶ ἐν τῷ θλίβε-
σθαι με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέ-
χραξα. Ἕκουσεν ἐκ ναοῦ ἀγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ
μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὕπα τα αὐτοῦ. Καὶ ἐ-
σαλεύθη καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὄρεων
ἐταράχθησαν καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὥργισθη αὐτοῖς ὁ Θεός.
Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὥργῃ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
καταφλεγήσεται· ἀνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐκλινεν
οὐρανοὺς, καὶ κατέβη, καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Καὶ
πέρι ἐπὶ Χερουβίμ, καὶ ἐπετάσθη· ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων
ἐνέμων. Καὶ ἐθετο σκότος ἀποκυρφὴν αὐτοῦ, κύκλῳ αὐτοῦ ἡ
ικηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων. Ἀπὸ τῆς τη-
λισυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι ὅτηλθον, χάλαζα καὶ ἀν-
θακες πυρός. Καὶ ἐθρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος, καὶ ὁ Υ-
ψητος ἐδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε βέλη, καὶ ἐσκόρπι-
σαν αὐτούς, καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε, καὶ συνετάραξεν αὐτούς.
Ἐκαὶ ὄφησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέ-
λια τῆς οἰκουμένης. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύ-
σεως πνεύματος ὥργῆς σου. Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὑψους καὶ ἔλαβε
με προσελάβετο με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. Ῥύσεται με ἐξ ἔχθρων
μο δυνατῶν, καὶ ἐκ τῶν μισούντων με ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ
έμ. Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως μου, καὶ ἐγένετο Κύ-
ριο ἀντιστήριγμά μου. Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύ-
σετ με, ὅτι ἡθέλησέ με. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν
μου ἔνταποδώσει μοι. Ὁτι ἐφύλαξα τὰς ὄδους Κυρίου, καὶ
οὐκ ἐσένησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου. Ὁτι πάντα τὰ κρίματα αὐ-
τοῦ γάπιόν μου, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν
ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐσομαι ἀμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυλάξομαι
ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου. Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ
τὴν κακοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χει-
ρῶν μοι, ἐνώπιον τῶν ὄφθαλμῶν αὐτοῦ. Μετὰ δύσιου, ὅ-
σιος ση, καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου, ἀθώος ἐση, καὶ μετὰ
ἐκλεκτού, ἐκλεκτὸς ἐση, καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις.

"Οτι σὺ λαὸν ταπειγὸν σώσεις, καὶ ὄφθαλμοὺς ὑπερηφάνων ταπειγώσεις. "Οτι σὺ φωτεῖς λύχον μου, Κύριε ὁ Θεός μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου. "Οτι ἐν σοὶ ρυθμίσομαι ἀπὸ πειραστρίου, καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος. 'Ο Θεός μου, ἄμμωνς ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν ἐλπίζοντων ἐπ' αὐτόν. "Οτι τίς Θεός πάρεξ τοῦ Κυρίου; η τίς Θεός, πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν; 'Ο Θεός ὁ περιζωνύμων με δύναμιν, καὶ ἔθετο ἄμμωμον, τὴν ὁδὸν μου. Καταρπιζόμενος τοὺς πόδας μου ὥσει ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὴν ψηλὰ ἵστων με. Διδάσκων χειράς μου εἰς πόλεμον, καὶ ἔθω τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου. Καὶ ἐδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας, καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετο μου. Καὶ ἡ παθεῖα σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ πατισθεία σου αὐτή ἡ διδάξει. 'Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω μου, καὶ οὐκ ἡσθίησε τὰ ἔγνη μου. Καταδιώξω τοὺς ἔχθρούς μου, καὶ καταλήψομαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἀποστραφήσομαι, ἔως ὅτε ἐκλιπωσιν. 'Ἐκθλιψώ αὐτούς, καὶ οὐ μὴ δύνονται στῆναι πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου. Καὶ περιέωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον, συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκάτω μου. Καὶ τοὺς ἔχθρούς μου ἐδωκάς μοι νῦτον, καὶ τοὺς μισοῦντες με ἔξωλόθρευσας. 'Ἐκέρκαξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σφέζων πρὸς μύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν. Καὶ λεπτυνῶ αὐτούς μετεῖχον κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, ὡς πηγὴν πλατειῶν λευκαύτους. 'Ρῦσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ, καταστήσεις με εἰς κεφαλὴν ἔθησαν. Δαδέ, δην οὐκ ἔγνων ἔδούλευσέ μοι, εἰς ἀστὴν ὡτίου ὑπήκουσέ μου. Μίοι ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι, οὐς ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἔχώλαναν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν. Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεός, καὶ ὑψωθήτω Θεός τῆς σωτηρίας μου. 'Ο Θεός, ὁ διδόντος ἐκδικήσεις ἐμοὶ, κούποτάξας λαοὺς ὑπ' ἐμὲ, ὁ ρύστης μου ἐξ ἔχθρῶν μου ὄρβλων. 'Ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ ὑψώσεις με, ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδίκους βῦσσαί με. Διὰ τοῦτο ἔξομοιογήσομαι σοι ἐν ἔθνεσι, Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Μέγαλύνων τὰς σωτηρίας τι βασιλέως, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ, τῷ Δαυίδ, καὶ το σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰώνος. Δόξα, καὶ νῦν. 'Ἀλληλού.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΗ'. 18.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δανίδ.

Οἱ σύρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, πάντεσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στεφάωμα. Ἐμέρφη τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νῦν νυκτὶ ἀναγγέλει γῆῶσιν. Οὐκ εἰσὶ λαλισαι σύδε λόγοι, ὃν οὐχὶ ἀκεύονται σὲ φωναῖ αὐτῶν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἡλίῳ ἐθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς γίγας δραμεῖν δύνον· ἀπ' ἄκρου τοῦ σύρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ. Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἔως ἄκρου τοῦ σύραντοῦ καὶ οὐκ ἔστιν, δις ἀποκρυβήσεται τῆς θέμυτος αὐτοῦ. Ὁ νόμος Κυρίου ἀμωμος, ἐπιστρέφων ψυχάς· ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστή, σοφίουσα νήπια. Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα, εὐφραίνοντα καρδιαν· ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλασγής φωτίζουσα ὀφθαλμούς. Ὁ φόνος Κυρίου ἀγνὸς, διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα Κυρίων ἀληθινὰ δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίν καὶ λίθον τίμιον πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον. Καὶ γὰρ διδοῦλός σου φυλάσσει αὐτὰ, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἐντακόδοσις πολλή. Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυψίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου. Ἐάν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἀμωμος ἔσομαι, καὶ κακηρισθήσομαι ἀπὸ ἀμαρτίας μεγάλης. Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός. Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δανίδ.

Επανοῦσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ιακώβ. Ἐξαποστεῖλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ κ. Σιών ἀντιλάβοιτό σου. Μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄσκαύτωμά σου πιανάτω. Δφη σοι Κύριος κατὰ

τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βευλήν σου πληρώσαι. Ἀγαλλια-
σάμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὄνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν
μεγαλυνθησόμεθα. Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου,
νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν κύτον. Ἐπακούσεται
αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς
δεξιᾶς αὐτοῦ. Οὗτοι ἐν ἀρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἱπποις, ἡμεῖς δὲ
ἐν ὄνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα. Αὐτοὶ συνεπον-
θησαν, καὶ ἔπεσον ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνορθώθημεν.
Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Τῷ Δαυίδ.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφάδρα. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς
καρδίας αὐτοῦ ἐδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐ-
τοῦ οὐκ ἔστερησας αὐτόν. "Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις
χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου
τεμίου. Ζωὴν ἡτήσατο σε, καὶ ἐδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμε-
ρῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ
σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν. "Οτι δώφης
αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος εὐφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαιρὶ με-
τὰ τοῦ προσώπου σου. "Οτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει εἰς Κύριν, καὶ
ἐν τῷ ἐλεεί τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ. Εὔρεθείν ἡ γείρ σου
πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εῦροι πάντας τοὺς μισοῦντάς
σε. "Οτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν σοῦ προ-
σώπου σου. Κύριος ἐν ὄργῃ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ ιαταφά-
γεται αὐτοὺς πῦρ. Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολισθεῖ,
καὶ τὸ στέρμα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπων. "Οταν ἔλιναν εἰς
σὲ κακά, διελογίσαντο βουλὰς, αἰς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.
"Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον, ἐν τοῖς περιλαίποις σου ἐταμάσσεις τὸ
πρόσωπον αὐτῶν. Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου. Ἀσωμεν
καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ γῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΑ' . 21.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ ἀντιληφεως τῆς ἐωθινῆς.
Ψαλμὸς τῷ Δανιὴλ.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσοχες μοι, οὐατί ἐγκατέλιπες με;
μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων
μου. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ
νυκτὸς, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοὶ. Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ
ἐπικινος τοῦ Ἰεραπόλεως ἐπὶ σοὶ ἡλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἡλ-
πισαν, καὶ ἐρρύσαν αὐτούς. Πρὸς σὲ ἐκέραξαν, καὶ ἐσώθησαν.
ἐπὶ σοὶ ἡλπισαν, καὶ οὐ κατηρχύνθησαν. Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώ-
ληξ, καὶ οὐκ ἀνθρώπος, ὄντειδος ἀνθρώπων, καὶ ἐξουθένημα λασοῦ.
Πάντες οἱ θεωροῦντες με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χε-
λεσιν, ἐκίνησαν κέφαλήν. Ἡλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν.
σωσάτω αὐτόν, δτὶ θέλει αὐτόν. Ὁτι σὺ εἶ ἡ ἐκσπάσας με ἐκ
γαστρὸς, ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρὸς μου· ἐπὶ σὲ
ἐπερδίθην ἐκ μητρᾶς. Ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς μου Θεός μου εἶ
σύ· μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ὁτι θλίψις ἔγγυς, δτὶ οὐκ ἔστιν
ὁ βοηθῶν μοι. Περιεκύλωσάν με μόσχοι πολλοὶ, ταῦροι πίο-
νες περιέσχον με. Ἡνοίξαν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν, ὡς λέων
ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος. Ωσει μέωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπί-
σθη πάντα τὰ ὄστρα μου. Ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὥσει κηρὸς
τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Ἐξηράνθη ὡς στραχον ἡ
ἰσχύς μου, καὶ ἡ γλῶσσά με κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου, καὶ
εἰς χούν θανάτου κατήγαγές με. Ὁτι ἐκύλωσάν με κύνες πολ-
λοὶ, συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με. Ὡρυξαν χεῖρας
μου, καὶ πόδας μου· ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὄστρα μου· αὐτοὶ
δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με. Διεμερίσαντο τὰ ἴματά μου ἐ-
αυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Σὺ δὲ, Κύ-
ριε, μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν σου ἀπ' ἐμοῦ, εἰς τὴν ἀντί-
ληψίν μου πρόσοχες. Ρῦσαι ἀπὸ δομφαίας τὴν ψυχήν μου, καὶ
ἐκ χειρὸς κυνός τὴν μονογενῆ μου. Σῶσσόν με ἐκ στόματος λέ-
οντος· καὶ ἀπὸ κεράτων μονοκέρωτων τὴν ταπείνωσίν μου.
Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλη-
σίας ὑμνήσω σε. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον αἰνέσατε αὐτόν, ἀ-

παν τὸ σπέρμα Ἰακὼβ ὃοξάσατε αὐτὸν. Φοβηθήτω δὴ ἀπ' αὐτού ἀπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ· δτι οὐκ ἔξουσιόνωσεν, σύδε προσώχθισε τῇ δεήσει τοῦ πτωχεῦ. Οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν, εἰσήκουσέ μου. Παρὰ σοῦ δὲ παῖνός μου, ἐν ἐκκλησίᾳ μαγάλη ἔξομολογήσομαι σοι, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε. Φάγονται πέντες καὶ ἐμπλησθήσονται, καὶ αἰνέσσουσι Κύριον οἱ ἔκζητοῦντες αὐτόν. ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Μνησθήσονται, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαι τῶν ἔθνων, δτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς δεσπόζει τῶν ἔθνων, Ἐφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβάνοντες εἰς γῆν. Καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῆ, καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ. Ἀναγγελήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἔρχομένη, καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτῷ λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν δ Κύριος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΒ'. 22.

Τῷ Δαυίδ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τέπον γλόνη, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἔξεθρεψέ με· τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. Ωδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἔισκεν τοῦ ὄνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, δτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ βάθδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἔξεναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον, ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἐλεός σου καταδιάξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οίκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΓ'. 23.

Τῷ Δαυΐδ, τῇ μιᾶς τῶν Σαββάτων.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἴθε-
μελίσσεται αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτίμασεν αὐτὴν. Τίς ἀνα-
βήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἀγίῳ
αὐτοῦ; Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, οὓς οὐκ ἔλαβεν
ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὅμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ
πλησίον αὐτοῦ. Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐ-
λεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούν-
των τὸν Κύριον ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ιακώβος.
"Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν" καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι,
καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἔστιν οὗτος ὁ Βα-
σιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταίος καὶ δυνατός, Κύριος δυνα-
τὸς ἐν πολέμῳ. "Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε
πύλαι αἰώνιοι καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. Τίς ἔστιν
οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἔστιν
ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Τῷ Δαυΐδ.

Πρὸς σὲ, Κύριε, ἥρα τὴν ψυχήν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ¹
πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰώνα. Μηδέ καταγελα-
σάτωσάν με οἱ ἔχθροί μου καὶ γάρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ
μὴ καταισχυνθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.
Τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνωρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδά-
ξόν με. Οδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου καὶ διδαξόν με,

Ἔτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα, δῖλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, δῖτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσὶν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆται. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητι μου σὺ, ἐνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Χρηστός καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάγοντας ἐν δδῷ. Ὁδηγήσει προφεῖς ἐν κρίσει, διδάξει προφεῖς ὑδούς αὐτοῦ. Πάσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἔκζητούσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἐνεκεν τοῦ ὄντος σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἔστι. Τίς ἔστιν ἀνθρωπὸς ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν δδῷ, η̄ ἡρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν. Κραταιώμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὄφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, δῖτι αὐτὸς ἔκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με, δῖτι μονογενῆς καὶ πτωχὸς εἰμὶ ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με. Ἰδε τὴν ταπεινωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. Ἰδε τοὺς ἔχθρούς μου, δῖτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μίσος ἀδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσάί με· μὴ καταισχυνθείην, δῖτι ἥλπισα ἐπὶ σέ. Ἀκακοί καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, δῖτι ὑπέμεινά σε, Κύριε. Αὐτρωσαί, ὁ Θεὸς, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πάσῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΕ'. 25.

Τῷ Δανίδ.

Κρινόν με, Κύριε, δῖτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω. Δοκίμασόν με, Κύριε, καὶ πέτρασόν με· πύρωσον τοὺς νεφρούς μου, καὶ τὴν καρδίαν μου. Ὁτι τὸ ἔλεός σου κατέναυτε τῶν ὄφθαλμῶν μου ἔστι, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομούγτων οὐ μὴ εἰσέλθω. Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ

καθίσω. Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χειράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε. Τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου, καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν σίκου σου, καὶ τόπον τελεγάμματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετά ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου, καὶ μετά ἀνδρῶν αἰμάτων τὴν ζωήν μου. Ὡν ἐν χερσὶν αἱ ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δύωρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκαίᾳ μου ἐπορεύθην λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ ποῖς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἔκκλησίαις εὐλογήσω σε, Κύριε.

ΨΑΛΜΟΣ Κς'. 26.

Τῷ Δαυὶδ, πρὸ τοῦ χρισθῆναι.

Κύριος φωτισμός μου, καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἑγγύειν ἐπ' ἐμὲ κατοικοῦντας, τοῦ φραγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἔχθροί μου, αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ ἐπεσον. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολὴ, σὺ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ δλπίζω. Μίαν ἡ τησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω, τοῦ κατοικεῖν με ἐν σίκει Κυρίου, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἄγιον αὐτοῦ. Ὄτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρῃ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρᾳ ὑψωσέ με. Καὶ νῦν, ίδού, ὑψώσε κεραλήν μου ἐπ' ἔχθρούς μου. Ἐκύκλωσα, καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλλαλαγμού· ὅσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσάκουσον Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ἡς ἐκέραξα· ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἴπεν ἡ καρδία μου, Κύριον ζητήσω, ἐξεζητησέ σε τὸ πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ; καὶ μὴ ἐκαλέσῃς· ἐν ὄργῃ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με, δ Θεὸς δ σωτήρ μου. Ὄτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, δὲ Κύριος προσελάθετό με. Νο-

μοιδέτησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ
εὐθείᾳ, ἔνεκα τῶν ἔχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλι-
βόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἀδίκοι, καὶ ἐψεύ-
σατο ἡ ἀδίκια ἑαυτῆς. Πιστεύω τοῦ ἴδειν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου, ἐν
γῇ ζώντων. Τπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταιού-
σθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΖ'. 27.

Τῷ Δαντὶ.

Πρὸς σὲ, Κύριε, κεράξομαι, δ Θεός μου, μὴ παρασιω-
πήσῃς ἀπ' ἐμοῦ· μὴ ποτε παρασιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιω-
θήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Εἰσάκουσον, Κύριε,
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαι με πρὸς σὲ, ἐν τῷ
αἵρειν με χεῖράς μου πρὸς ναὸν τὸν ἄγιον σου. Μὴ συνελκύσῃς
με μετὰ ἀμαρτωλῶν, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδίκιαν μὴ συγα-
πολέσῃς με. Τῶν λαλούντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐ-
τῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Δός αὐτοῖς, Κύριε,
κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδευ-
μάτων αὐτῶν. Κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δός αὐτοῖς,
ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς. "Οτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ
ἔργα Κυρίου, καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελεῖς αὐ-
τούς, καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς. Εὐλογητός Κύριος, ὅτι
εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. Κύριος βοηθός μου, καὶ
ὑπερασπιστής μου, ἐπ' αὐτῷ ἡλπίσεις ἡ καρδία μου, καὶ ἐθο-
ηθήθην. Καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου, καὶ ἐν θελήματός μου ἐξο-
μολογήσομαι αὐτῷ. Κύριος, κραταιώματα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ
ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστί. Σῶσον
τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρουνομίαν σου, καὶ ποι-
μανον αὐτούς, καὶ ἐπαρον αὐτοὺς ἔως τοῦ αἰώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΗ'. 28.

Τῷ Δαντὶ, ἐξεδίον σκηνῆς.

Ενέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ

υίσιον κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὄνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύῃ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μάσχον, τὸν Λιβάνον, καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς οὐδὲ μονοχερώτων. Φωνὴ Κυρίου διεκόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημον, καὶ συσσείει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἴσχυν τῷ λαῷ αὐτοῦ ὁντοῖς. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Ωδὴ τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἰκου Δαντὸς.

Υψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαθές με, καὶ οὐκ εὑφρανας τοὺς ἱγθούς; μου ἐπ' ἐμέ. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέραξε πρὸς σὲ, καὶ ίάσω με. Κύριε ἀνήγαγες ἐξ ἀδου τὴν ψυχήν μου, ἐσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαίνοντων εἰς λάκκον. Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ. Ὁτι ὁργὴ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ. Τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἀγαλλίασις. Ἐγὼ δὲ εἰπει τῇ εὐθηνίᾳ μου. Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριε, ἐν τῷ θελήματί σου παρέσγου τῷ κάλλει μου δύναμιν. Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθη τεταραγμένος. Πρὸς σὲ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν· μου δεηθήσομαι. Τις ὀφέλεια ἐν τῷ αἴματί μου ἐν τῷ καταβαίνει με εἰς διαφθοράν; Μὴ ἐξομολογήσεται σοι χοῦς, ή ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου; Ἡκουσε Κύριος, καὶ ἡλέησε με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου. Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοὶ, διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέωσάς με

εὐφροσύνην. "Οπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ Δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῷ. Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἔξομολογήσομαι σοι. Δόξα, καὶ νῦν. 'Αλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 30.

Εἰς τὸ τέλος, γαλιμὸς τῷ Δαντὸ δέκατάσσεως.

Επὶ σοὶ, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαι με, καὶ ἔξελοῦ με. Κλίνον πρός με τὸ οὖς σου· τάχυνον τοῦ ἔξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς σίκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαι με. "Οτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή μου εἰς σὺ, καὶ ἔγεκν τοῦ ὄντοτος σου ὀδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με. 'Εξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἡς ἔκρυψάν μοι, διτὶ σὺ εἰς ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε. Εἰς χειράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεός τῆς ἀληθείας. 'Εμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς. 'Εγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἥλπισα· ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου. "Οτι ἐπειδεὶς ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ συγέλεισάς με εἰς χειρας ἔχθρῶν· ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. 'Ελέσον με, Κύριε, διτὶ θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὄφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου. "Οτι ἔξελιπεν ἐν ὅδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. 'Ησθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἴσχυς μου, καὶ τὰ ὄστα μου ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἔχθρούς μου ἐγνήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοις μου σφόδρα, καὶ φόδρος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπὸ ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. 'Εγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός· διτὶ ἥκουσα φόργον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. 'Ἐν τῷ ἐπισυγχθῆναι αὐτοὺς ἀματ ἐπὶ ἐμὲ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἔβουλεύσαντο. 'Εγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἥλπισα· εἰπα· Σὺ εἰς ὁ Θεός μου, ἐν ταῖς χερσὶ σου εἰς κληροί μου. 'Τῦσαι με ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδικόντων με. 'Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου·

Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ἥδους. Ἀλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἔξουσενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστέτητάς σου, Κύριε, ἡς ἔχρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ, ἐναντίον τῶν νιῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ τοραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἔθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περισχῆς. Ἐγὼ δὲ εἰπα ἐν τῇ ἐν τῇ ἐκστάσει μου. Ἀπέρριμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὄφιθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὄντες αὐτοῦ, ὅτι ἀληθεῖς ἔχετε Κύριος, καὶ ἀνταπωδίωσι τοῖς περισσῶς πεισούσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑ'. 31.

Τῷ Δαυὶδ, συνέσεως.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι. καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι. Μακάριος ἀνὴρ φὸν μὴ λογίσηται Κύριος ἀμαρτίαν, σὺδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος. Ὁτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὄστα μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με δλην τὴν ἡμέραν. Ὁτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἔβαρυνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χεῖρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι μοι ἀκανθαν. Τὴν ἀνομίαν μου ἔγνωρισα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα. Εἰπα. Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου. Ὑπὲρ ταύτης προσέγεται πρὸς σὲ πᾶς ὄντος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ. Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἔγγιοῦσι. Σὺ μου εἰ καταφυγῇ ἀπὸ θλιψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσέ με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με. Συνετιῶ σε, καὶ συμβιεῖω σε ἐν δόῳ ταύτῃ, ἡ πορεύσῃ, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς

οφθαλμούς μου. Μὴ γίνεσθε ως ίππος καὶ ήμίονος, οἵς οὐκ ἔστι σύνεσις. Ἐν κηρῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγέναις, τῶν μὴ ἐγγένοντων πρός σέ. Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ὑμαρτωλοῦ, τοὺς δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει. Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιάσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΒ'. 32.

Τῷ Δαυὶδ, ἀκεπίγραφος παρ' Ἐβραίοις.

Αγαλλιάσθε, δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσίς. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν ψαλτηρῷ διεκαχόρδῳ ψάλτατε αὐτῷ. Ἄσατε αὐτῷ ἄσμα καινὸν, καλῶς ψάλτατε αὐτῷ ἐν ἀλαλαγμῷ. Ὁτι εὐθὺς δὲ λόγος τοῦ Κύριου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει. Ἀγαπᾶτε δὲ εημοσύνην καὶ κρίσιν δὲ Κύριος· τοῦ ἔλεους Κύριου πλήρης ἡ γῆ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πάσσα ἡ δύναμις αὐτῶν. Συνάγων ὡσεὶ ἀσκόν ὅδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους. Φοβηθήτω τὸν Κύριον πάσσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Ὁτι αὐτὸς εἰπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ δὲ λογισμούς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων. Ή δὲ βουλὴ τοῦ Κύριου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν. Μακάριον τὸ ἔθνος, οὐ δέστι Κύριος δὲ Θεὸς αὐτοῦ· λαὸς, δὲν ἔξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἀκυρώτων. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν δὲ Κύριος, εἶδε πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν. Οἱ πλάσας καταμόνας τὰς βαρδίας αὐτῶν, δὲ συνιεῖς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὐ σώ-

ζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἴσχυός αὐτοῦ. Ψευδῆς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται. Ἰδού οἱ ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἐλεός αὐτοῦ. Πύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ τῷ Κυρίῳ, ὅτι βοηθός καὶ υπερασπιστής ἡμῶν ἐστίν. "Οτι ἐν αὐτῷ εὑφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἐν τῷ ὄνόματι τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ ἡλπίσαμεν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἐλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 33.

Τῷ Δαντὶδ, ὅτε ἡλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐντὸν
Ἄβιμέλεχ, καὶ ἀπέλνυσεν αὐτὸν καὶ ἀπῆλθεν.

Εὔλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἰνεσίς αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπενεθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἀκούσατωσαν προφεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοὶ, καὶ ὑψώσαμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μου ἔρρυσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῆτε. Οὗτος δὲ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ δὲ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἐσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ Ἀγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ῥύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς δὲ Κύριος μακάριος ἀγήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδειν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μη λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ διώξον αὐτήν. Οφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὡτα αὐτοῦ εἰς δέησιν

αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἔξολοθρεύσαις ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέρχαξαν οἱ δίκαιοι, καὶ δὲ Κύριος τίσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριψμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δίκαιων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὁύσεται αὐτοὺς δὲ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστρακα αὐτῶν, ἐν ἔξ αὐτῶν οὐ συντρίβησεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ εἰ μειοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ εἰ μὴ πλημμελήσουσι πάντες εἰ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΔ'. 34.

Τῷ Δανίδ.

Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδίκουοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με. Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βούθειάν μου. Ἐκγεσον ὅμιτάσιν, καὶ σύγχλεισον ἔξεναντίκς τῶν καταδιωκόντων με· εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου· Σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν εἰς ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσα καὶ καταίσχυνθήτωσαν οἱ λογιζόμενοί μοι κακά. Γεννθήτωσαν ὡσεὶ χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ Ἀγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς. Γεννθήτω ἡ δόδος αὐτῶν σκότος καὶ ὄλισθημα καὶ Ἀγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς. Ὄτι δωρεὰν ἔκρυψαν μόνι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου. Ἐλθέτω αὐτῷ παγίδης, ἦν οὐ γινώσκει, καὶ ἡ θήρα, ἦν ἔκρυψε, συλλαβέτω αὐτὸν, καὶ ἐν τῇ παγίδῃ πεσεῖται ἐν αὐτῇ. Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ. Πάντα τὰ ὄστρακα μου ἔροῦσι· Κύριε, Κύριε, τίς ὅμοιός σοι; Ρυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν. Ἀγαστάντες μοι μάρτυρες ἀδίκοι, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον ἡρώτων με. Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὲ

ἀ τί ἀγαθῶν, καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. Ἐγὼ δὲ, ἐν τῷ αὐτούς παρενοχλεῖν μοι, ἐνεῖδόμην σάκκον. Καὶ ἔταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστραφήσεται. Ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφῷ ἡμετέρᾳ, οὗτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων· οὗτως ἔταπεινούμην. Καὶ κατ' ἐμοῦ ηὐφράνθησαν, καὶ συνήχθησαν· συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων. Διεσχίσθησαν, καὶ σὺ κατενύγησαν· ἐπείρχεται με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμῷ, ἐθρύξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. Κύριε, πότε ἐπόψῃ; ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ λεόντων τὴν μονογενῆ μου. Ἐξομλογήσομαι σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βραχεῖ αἰνέσω σε. Μὴ ἐπιχρείσάν μοι σὶ ἔχθαίροντές μοι ἀδίκως, οἱ μισοῦντές με δωρεὰν καὶ δικαιεύσαντες ὄφθαλμοῖς. "Οτι ἔμοι μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ' ὄργὴν ὅλους διελογίζοντο. Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα αὐτῶν· εἰπον· Εὔγε, εῦγε, εἰδὼν οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν. Εἶδες, Κύριε, μὴ παρασιωπήτης· Κύριε, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Ἐξεγέρθητε, Κύριε, καὶ πρόσχετε τῇ κρίσει μου. ὁ Θεός μου, ὁ Κύριος μου, εἰς τὴν δίκην μου. Κοίνον με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου, Κύριε ὁ Θεός μου καὶ μὴ ἐπιχρείσάν μοι. Μὴ εἰποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν Εὔγε· εῦγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μὴ δὲ εἰποιειν· Κατεπίμεν αὐτόν. Αἰσχυνθείσαν καὶ ἐντραπείσαν ἀμα σὶ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς μου. Ἐνδυτάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντρωπήν σὶ μεγαλορρημούοῦντες ἐπ' ἐμέ. Ἀγχαλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, Μιγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ. Καὶ ἡ γλώτσα μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἐπαινόν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΕ'. 35.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ παιδὶ Κυρίου, τῷ Δανίδ.

Φυσίν ὁ παράνομος τοῦ ἀμαρτίνειν ἐν ἔκυτῷ, σὺν ἔγινον θεός Θεοῦ ἀπέναντι τῷ ὄφθαλμῷ αὐτοῦ. "Οτι ἐδόλωσεν ἐ-

νάθπιον αὐτοῦ, τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ, καὶ μισῆται. Τὰ
ρήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος^ς οὐκ ἔβεσται θητη
συνιέναι τοῦ ἀγαθοῦ αιτία. Ἀγαμίαν διελογίσατο ἐκ τῆς κοιτης
αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ δὲ φύσει ἀγνοθῆ, κακία δὲ οὐ προσώρθη-
σε. Κύριε, ἐν τῷ ωρανῷ τῷ ἑλεός σου, καὶ ἡ ἀληθεία σου ἔως
τῶν νεφελῶν. Η δικαιοσύνη σου ὡς ὅρη Θεοῦ, τὰ κρίματά
σου ἀβύσσος παλλή. Ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις, Κύριε. ὡς
τηλέθυνας τὸ ἑλεός σου, ὁ Θεός. Οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλπιεῦσι. Μ θυσιήσονται ἀπὸ ποιότη-
τος οἵκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς ἐρυθῆς σου ποτιεῖς αὐ-
τούς. "Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτὶ σου ὄψομεθι φῶς.
Περάτειν τὸ ἑλεός σου τοῖς γυνώσκουσι σε, καὶ τὴν δικαιο-
σύνην σου τοῖς εὐθέτει τῇ καρδίᾳ. Μὴ ἐλθέτω μοι ποῦς ὑπερη-
φανίας καὶ χείρ ἀκμάτωλοῦ μὴ σκλέύται με. Ἐκεῖ ἐπεσον
νωγται στῆναι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούει.

ΨΑΛΜΟΣ Λ^ς. 36.

Τῷ Δαυὶδ

Μὴ παραζήλου ἐν ποργευομένοις, μηδὲ ζῆλου τοὺς ποι-
οῦντας τὴν ἀνομίαν. "Οτι ὥστε χόρτος ταχὺ ἀποέκρανθήσονται
καὶ ὥσει λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται." Ελπισον ἐπὶ Κύ-
ριον, καὶ ποιεῖ χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποι-
μανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλ. ὑπώ αὐτῆς. Κατατύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ
δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. "Αποκάλυψον πρὸς
Κύριον τὴν δόξην σου, καὶ ἐλπισον ἐπ' αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ποιή-
σει. Καὶ ἔξιται: ὡς ρῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα
σου ὡς μεσημβρίαν. "Τιστάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἵκετευσον αὐ-
τόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευθεύτη παρχρησμέ. φ ἐν τῇ δέφῃ αὐτοῦ, ἐν
ἀνθρώπῳ ποιεῦτι παρχρησμίαν. Πλῦνσαι ἀπὸ ὄργης, καὶ ἔγκα-
τάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὕστε ποιησεύεσθαι. "Οτι, εἰ πο-
νηρευόμενοι ἔξιλοι θρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον,

αύτοὶ κληρονομήσουσι γῆν. Καὶ ἔτι ὅλιγον, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξει δὲ ἀμαρτωλὸς, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ εὑρῆς. Οἶδε πρεσβεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθεις εἰρήνης. Παρατηρήσεται δὲ ἀμαρτωλὸς τὸ δίκαιον, καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὁδόντας αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κύριος ἔκγελασται αὐτὸν, δὲ προβλέπει, δὲ οἵτις ἡ ἡμέρα αὐτοῦ. Ρομφαῖν ἵσπασαγτο οἱ ἀμαρτωλοί, ἐνέτειναν τόξαν αὐτῶν. Τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα, τοῦ σφέξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Ἡ ρομφαῖα αὐτῶν εἰσέλθει εἰς τὰς κυρίας αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντρίβεται. Κρείσσον δὲ λίγον τῷ δίκαιῳ, ὑπὲρ πλούτον ἀμαρτωλῶν πολύν. Ὅτι βραχίονες ἀμαρτωλῶν συντριβήσονται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δίκαιους ὁ Κύριος. Γινώσκει Κύριος τὰς δύοντας τῶν ἀμώμων, καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἔσται. Οὐ κατασχυτήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ, καὶ ἐν ἡμέραις λιμενὸς χορτασθήσονται. Ὅτι οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ ἴγμεροι τοῦ Κυρίου, ἀμφὶ τῷ δοξασθῆναι αὐτούς, καὶ ὑψωθῆναι ἐκλείποντες ὥστε καπνὸς ἔξελιπον. Δικείζεται δὲ ἀμαρτωλὸς, καὶ οὐκ ἀποτίσει· δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ διδωσιν. Ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν κληρονομήσουται γῆν, οἱ δὲ καταρράμενοι αὐτὸν ἔξολοθρευθήσονται. Πιρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπους κατευθύνεται, καὶ τὴν ἑδίν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ὅταν πέσῃ, οὐ καταρράχθήσεται, δὲ Κύριος ἀντιστηρίζει γεῖρα αὐτοῦ. Νεώρος ἐγενέμενην, καὶ γὰρ ἐγήρασα, καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλειμένον, οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους. Ὄλην τὴν ἡμέραν ἐλεῖται καὶ διχείζει δίκαιος, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαν ἔσται. Ἐκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς δισίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται. Ἀγομεν δὲ ἐκδιωχθήσονται, καὶ σπέρμα ἀσεβῶν ἔξολοθρευθήσεται. Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κατασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς. Στόμα δίκαιου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλώσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ. Κατανοεῖ δὲ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγ-

καταλείπῃ αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδ' οὐ μὴ καταδικάσηται αὐτὸν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ. Τυπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ύψωσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαις γῆν· ἐν τῷ ἔξολοθρεῦσαι ἀμαρτωλούς, ὅψει. Εἰδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερψύμενον, καὶ ἐπαιρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιθάνου. Καὶ παρῆλθον, καὶ ἵδου οὐκ ἦν, καὶ ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ. Φύλασσε ἀκακίαν, καὶ ἵδε εὑθύτητα, ὅτι ἔστιν ἐγκατάλειμμα ἀγθεύπωφ εἰρηνικῶ. Οἱ δὲ παράνομοι ἔξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτὸν, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἔξολοθρευθήσονται. Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ ὑπερασπιστής αὐτῶν ἔστιν ἐν καιρῷ θλίψεως. Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἀμαρτωλῶν, καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι οὐλπισσαν ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ EKTON

ΦΑΛΜΟΣ ΑΖ'. 37.

Τῷ Δανίδ, εἰς ἀράμηρησιν περὶ τοῦ Σαββάτου.

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με. "Οτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ'" ἐμὲ τὴν χειρά σου. Οὐκ ἔστιν ἵστις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστεοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου. "Οτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ωσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ'" ἐμέ. Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν εἰ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου. Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθη ἔως τέλους, δλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην. "Οτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἵστις ἐν τῇ σαρκὶ μου. Ἐκακόθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα, ὡρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου. Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἀπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύνη,

Ἡ καρδία μου ἔταράχθη, ὅγκατέλιπέ με ἡ ἴσχυς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸς οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Οἱ φίλοι μου καὶ εἰ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ εἰ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν. Καὶ ἐξεβίάζοντο σὲ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντας τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμετελέτησαν. Ἐγὼ δὲ ὥστε κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἀλαλος οὐκέ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἀνθρωπος οὐκέ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς. Ὁτε ἐπὶ σοὶ, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου. Ὁτε εἶπον. Μήποτε ἐπιχαρφῶσι μοι οἱ ἔχθροι μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆσθαι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλερήμονησαν. Ὁτε ἔγρα εἰς μάςτιγας ἔτοιμος· καὶ ἡ ἀλγηδῶν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός. Ὁτε τὴν ἀνομίαν μου ἔγρα ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου. Οἱ δὲ ἔχθροι μου ζῶσι, καὶ κεραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως. Οξεῖανταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κακτεοδίωκον ἀγαθωσύνην. Μὴ ἐγκατελίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΦΑΛΜΟΣ ΛΗ' . 33.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Ἰδιθούμῳ, ὡδὴ τῷ Δαυὶδ.

Εἰπος- Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τοῦ μὴ ἀμαρτάνειν με ἐν γλώσσῃ μού. Ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακήν, ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἀμεριτωλὸν ἐναντίον μου. Ἐκωφώθην καὶ ἐταπεινώθην, καὶ ἐσέγγησα ἐξ ἀγαθῶν καὶ τὸ ἀλγημά μου ἀνεκαινίσθη. Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἀκαυθήσεται πῦρ. Ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου. Γνώρισόν μοι, Κύριε, τὸ στέρεας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου, τίς ἐστίν, ίνα γνῶ τι ὑστερῶ ἔγρω. Ἰδού, παλαιιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὥσει οὐδὲν ἐνώπιόν σου. Πλὴν τὰ σύμπαντα ματαιότης, πᾶς ἀνθρωπος ζῶν. Μέντοι γε ἐν εἰ-

χόνι διαπορεύεται ἐθρωπός, πλὴν μάτην ταράσσεται. Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά. Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονὴ μου, σύχι ὁ Κύριος καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοῦ ἔστιν. Ἀπὸ πατῶν τῶν ἀνεμιῶν μου ῥῦσαι με, ὅνειδος ἀφρονί ἔδωκάς με. Ἐκωφώθην, καὶ οὐκ ἤντειχ τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ ἐποίησας. Ἀπόστητον ἀπὸ ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου Ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου, ἔγω ἔξειλιτον. Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαιδεύσας ἀνθρωπον. Καὶ ἔξετηξας ως ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς ἀνθρωπος. Εἰσάκουσαν τῆς προσευχῆς μου, Κύριε, καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐώτισαν τῶν δακρύων μου. Μὴ παραστιψήσῃς, ὅτι πάροικος ἔγω είμι παρὰ σοὶ, καὶ παρεπείησος, καθὼς πάντες εἰ πατέ εἰς μου. Αἱ εἰς μοι ἵνα ἀναψύξω, πρὸ τοῦ μὲ ἀπειλθεῖν, καὶ οὐχέτι οὐ μὴ ὑπάρξω.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΘ'. 39.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαιτό.

Τοιούτων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσῆκουτε τῆς δεήσεώς μου. Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λίκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἐλύξ. Καὶ ἐπτησεν ἐπὶ πέτραν τούς πόδας μου, καὶ κατέθυμε τὰ διεβήματά μου. Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ἄφρα καινὸν, ὅμονον τῷ Θεῷ ἡμῶν. Ὁφενται πόλλοι, καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ Κύριον. Μακάριος ἀνὴρ, οὐ ἔστι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας, καὶ μανίας ψευδεῖς. Πολλὰ ἐποιησας σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, τὰ θυμαρά τὰ σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς δμοιωθήσεται σοι. Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνησαν ὑπὲρ ἀριθμόν. Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἡθέλησας, σῶμα δὲ καταρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἔζητησας· τότε εἶπον· Ἰδού, ἦκω. Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιησαὶ τὸ θέλημά σου, ὁ Θεός μου, ἡβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου. Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκαλησίᾳ μεγάλην θεόν, τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε, σὺ ἔγνως. Τὴν δι-

καὶ εἰς τὸν σου οὐκ ἔκρυψας ἐν τῇ καρδίᾳ μου· τὴν ἀλήθειαν σου
καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα. Οὐκ ἔκρυψας τὸ ἔλεος σου, καὶ τὴν
ἀλήθειαν σου, ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς. Σὺ δέ, Κύριε, μὴ μα-
κρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπὸ ἐμοῦ· τὸ ἔλεος σου καὶ ἡ ἀ-
λήθεια σου διὰ παντίς ἀντιλάβοιτό μου. Ὅτι περιέσχον με
κακά, ὡς οὐκ ἔστιν ἀριθμός· κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου,
καὶ οὐκ ἡδυνθήη τοῦ βλέπειν. Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρί-
χας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με. Εὐ-
δόκησον, Κύριε, τοῦ βίου σασθαί με· Κύριε, εἰς τὸ βιοθῆσαι μου
πρόσχεις. Καταισχυνθείσαν καὶ ἐντραπείσαν ἀμαὶ οἱ ζητοῦν-
τες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἔξαρχος αὐτήν. Ἀποστραφείσαν εἰς
τὰ ὄπιστα, καὶ καταισχυνθείσαν οἱ θέλοντές μοι κακό. Κομι-
σάσθωσαν παραχρῆμα αἰτχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, Εὔγε,
εὔγε. Ἀγχαλλιάσθωσαν καὶ εὐφραγθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ
ζητοῦντες σε, Κύριε· καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντός, Μεγαλυ-
θήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτω-
χός εἰμι καὶ πένης. Κύριος φροντεί μου. Βοηθός μου καὶ ὑπε-
ρασπιτής μου εἰ σύ, ὁ Θεός μου· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλιγλούεια.

ΨΑΛΜΟΣ Μ'. 40.

Εἰς τὸ τέλος, γαλιμὸς τῷ Δαυὶδ.

Μακάριος δὲ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πο-
νηρῷ βύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Κύριος διαφυλάξαι αὐτόν, καὶ
ζῆται αὐτόν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῷ
αὐτόν, εἰς χεῖρας ἔχθρῶν αὐτοῦ. Κύριος βιοθῆσαι αὐτῷ ἐπὶ¹
κλίνης ὁδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψες ἐν τῇ
ἀρρωτίᾳ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσσοι τὴν
ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι. Οἱ ἔχθροί μου εἶπον κακά μοι.
Πότε ἀποθνεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ δόμα αὐτοῦ; Καὶ
εἰτε πορεύετο τοῦ ἴδειν, μάτην, ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγα-
γεν ἀνομίαν ἔχει. Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ
αὐτό. Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἔχθροί μου, κατ' ἐμοῦ

εἶλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παράνομον κατέθευτο κατ' ἑμοῦ, μὴ δὲ κοιμόμενος, οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ δὲ ἀνθρωπος τῆς εἰρήνης μου, ἐφ' δύνηλπισα, δὲ ἐσθίων ἀρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἑμὲ πτερυγισμόν. Σὺ δέ, Κύριε, ἐν ἑπτάσδιον με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώτω αὐτοῖς. Ἐν τούτῳ ἔγνων, δτι τεθέληκάς με, δτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ δὲ ἔχθρος μου ἐπ' ἑμέ. Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκαψίαν ἀντελάσου, καὶ ἐνεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα. Εὔλογητὸς Κύρος δὲ Θεός του Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΑ'. 41

Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς νιοῖς Κορε.

Ον τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὔτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σέ, δὲ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα. πότε ήξω, καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἀρτος ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαι μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Πᾶση ἐστιν δὲ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεια ἐπ' ἑμὲ τὴν ψυχήν μου, δτι διελεύτομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θυμυκαστῆς, ἔως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ. Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως, ἥχου ἑορτάζοντος. Ἰνατί περίλυπος εἰ, ἡ ψυχή μου; καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, δτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ δὲ Θεός μου. Πρὸς ἐμχυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαι σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἐρμωνιείμ, ἀπὸ δρούς μικροῦ. Ἀβυσσος δύνασσον ἐπικαλεῖται, εἰς φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἑμὲ διηλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύρος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτός ψῦνη αὐτῷ παρ' ἐμοὶ. Προτευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ Θεῷ· Ἀντιλήπτωρ μου εἰ. Διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίζειν τὸν ἔχθρόν μου; Ἐν τῷ κατα-

θλάσθει τὰ ὄστα μου, ὡνειδίζον με οἱ ἔχθροι μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν· Ποῦ ἔστιν ὁ Θεός σου; Ινατί περίλυπος εἰς ἡ ψυχή μου; καὶ ίνατί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήσουμει αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΒ'. 42.

Τῷ Ααντὸ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἐβραϊκε.

Κρινόν με, ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, εἰς δικούς οὐχ δόσου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου δῦσαί με. Ὄτι σὺ εἰς ὁ Θεός κραταίωμά μου, ίνατί ἀπώσω με; καὶ ίνατί σκυθῶπαλάων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίσειν τὸν ἔχθρόν μου; Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου, αὐτά με ὠδηγησάν, καὶ ἔγγαρόν με εἰς ὅρος ἄγιόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου. Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ· πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου· εἰςομολογήσομαι σοι ἐν κιθάρᾳ, ὁ Θεός, ὁ Θεός μου. Ινατί περίλυπος εἰς ἡ ψυχή μου, καὶ ίνατί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἔξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριο τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεύτα.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΓ'. 43.

Εἰς τὸ τέλος σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ο Θεός, ἐν τοῖς ω̄ταν ἡμῶν ἡκούσαμεν, καὶ εἰ πατέρες ἡμῶν ἀγήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον, ὁ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαῖαις. Ἡ χείρ σου ἐθνη ἔξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαούς, καὶ ἔξεβαλες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆ, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς. Ἀλλ' ἡ δεξιά σου, καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι

ηδόνησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελλόμενος τῆς σωτηρίας Ἰακώβ. Ἐν αἱ τοὺς ἔχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἔξουσε· ώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν. Οὐ γάρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπιῶ, καὶ ἡ δομφιά μου οὐ σώσει με. Ἐτωσες γάρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τοὺς μισοῦν ας ἡμᾶς κατήσχυας. Ἐν τῷ Θεῷ ἐποιεθνόσμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἔξομολογησόμεθα εἰς τὸν αἰώνα. Νῦν δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔξελεύσῃ ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Ἀπέστεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὄπιστα παρὰ τοὺς ἔχθροὺς ἡμῶν, καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διηρπάζου ἔσυτες. Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς. Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἔκνευ τιμῆς, καὶ οὐκ ἦν πληθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν. Ἐθου ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτυρισμὸν καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἐθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὄλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπὴ μου κατεναντίον μου ἔστι, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψε με. Ἀπὸ φωνῆς ὄνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος, ἀπὸ προσώπου ἔχθροῦ καὶ ἔκδιώχοντος. Ταῦτα πάντα ἤλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθά σου, καὶ οὐκ ἤδικήσαμεν ἐν τῇ διεθήκῃ σου. Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὄπιστα ἡ καρδία ἡμῶν, καὶ ἔξεκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου. Ὁτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου. Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὄνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χειρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἀλλότριον. Οὐχὶ δὲ Θεός ἐκζητήσει ταῦτα; αὐτὸς γάρ γιγνώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας. Ὁτι ἔνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ἐξεγέρθητι, ίνατι ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάστηθι, καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος. Ίνατι τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέψεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν, καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν, Ὁτι ἐταπεινώθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν. Ἀνάστα, Κύριε, βοήθηπον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΔ'. 44.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῷ ἀλλοιωθησομέρων, τοῖς υἱοῖς
Κορὲ εἰς σύνεσιν. Ὁδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ.

Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἴγώ τὰ
ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ. Ἡ γλώσσα μου, κάλχμος γραμματέως,
όξυγράφου. Ὦραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐ-
ξεγένθη χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγητέ πε ο Θεὸς εἰς
τὸν αἰώνα. Περίζωσαι τὴν ἡμεραίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου,
Δυνατέ. Τῇ ὥραιστηί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἐντείνον
καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλεύε. Ἐνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος
καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δέξιά σου. Τὰ
βέλη σου ἀκονημένα, Δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται,
ἐν καρδίᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ο Θεὸς
εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος· ἥδιδος εὐθύτητος ἡ ἥδιδος τῆς
τῆς Βασιλείας. Ἡγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνο-
μίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ο Θεὸς, ο Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλ-
λιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κα-
σία ἀπὸ τῶν ἴματίων σου, ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων· ἐξ ὧν
εὑφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου. Παρέστη ἡ
βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἴματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη,
πεποικιλμένη. Ἀκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴσε, καὶ κλίνον τὸ εὖ
σου, καὶ ἐπελάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατέρες
σου. Καὶ ἐπιθυμήσει ο Βασιλέας τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτές
ἴστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου
ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
Πάσσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσω-
τοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενέχθησονται
τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὄπισω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενέχθη-
σονται σοι. Ἀπενέχθησονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀ-
χθησονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἔγεννη-
θησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτούς ἀρχοντας ἐπὶ πάσαν
τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὄνοματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ

γενεζ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἔξομολογήσονται σοι, εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ'. 45.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν κρυφῶν τοῖς υἱοῖς Κορέ.
Ψαλμὸς τῷ Λαυδί.

Ο Θεὸς ἡμῶν καταρυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει
ταῖς εὐρούσαις ἡμῖν σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ
ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὅρη ἐν καρδίαις θαλασ-
σῶν. "Ἄχθησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ μῆδατα αὐτῶν, ἐταράχθη-
σαν τὰ ὅρη ἐν τῷ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὅρμή-
ματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἀγίασε τὸ σκήνωμαρ αὐ-
τοῦ δ "Γψιστος. "Ο Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται.
βοηθήσει αὐτῇ δ Θεὸς τὸ πρὸς πρωὶ πρωῖ. Ἐταράχθησαν ἔθνη,
ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ δ "Γψιστος, ἐσαλεύθη ἡ
γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν δ Θεὸς
Ίακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἐθέτο τέρατα ἐπὶ^{τῆς}
τῆς γῆς· ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.
Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύ-
σει ἐν πυρί. Σχολάσσατε καὶ γνῶτε, διτὶ ἐγώ εἰμι δ Θεός· ὑψω-
θησόμαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθησόμαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυ-
νάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν δ Θεὸς Ίακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Μς'. 46.

Εἰς τὸ τέλος. ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κερὲ ψαλμός.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ
τὴν φωνὴν ἀγαλλιάσεως. "Οὐι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς

μέγας ἐπὶ πάσσαν τὴν γῆν. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἔωτῷ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβῳ, ἣν ἡγάπησεν. Ἀγένη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε· ψάλατε τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. Ὄτι Βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συντῶς. Ἐβασί- λευσεν ὁ Θεός ἐπὶ τῷ ἔθνῃ· ὁ Θεός κάθηται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ. Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ἐπὶ τοῦ Θεοῦ οἱ κρατοιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΖ'. 47.

Ωδὴ τοῖς ντοῖς Κορέ. δευτέρᾳ Σαββάτου.

Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ μῶν, ἐν ὅρει ἀγίῳ αὐτοῦ. Εὐρίζω, ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς ὅρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου. Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὄτι ίδού οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, ἐνήλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό. Αὐτοὶ ιδόντες οὕτως ἔθαυμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν. Ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης· ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοια Θαρσεῖς. Καθάπερ ἡκούσαμεν, οὕτω καὶ εἴδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὁ Θεός ἔθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὑπελάβομεν, ὁ Θεός, τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου. Κατὰ τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεός, οὕτω καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιά σου. Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἔνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε. Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἡν διηγήσασθε εἰς γενεὰν ἐτέραν. Ὄτι οὕτως ἔστιν ὁ Θεός ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΗ'. 48.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. Οἵτε γηγενεῖς, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφ' αν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Κλινῶ εἰς παραθολὴν τὸ σὺς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. Ἰνατὶ φοβοῦμαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρῷ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρυνης μου κυκλώσει με. Οἱ πεπειθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἀνθρώπος; οὐ δύσει τῷ Θεῷ ἐξίλασμα ἔαυτοῦ. Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ζήσεται εἰς τέλος. Οὐκ ὄφεται καταφθοράν, ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀφρων καὶ ἀνους ἀπολοῦνται. Καὶ καταλείψουσιν ἀλλοτρίους τὸν πλούτον αὐτῶν, καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκιστοὶ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὄνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀνθρώπος ἐν τιμῇ ὅν, οὐ συγῆκε. παρασυγεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς. Αὕτη ἡ δόξα αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εύδοκησουσιν. Ὡς πρόβατα ἐν "Ἄδη ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς. Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωτό, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιώθησεται ἐν τῷ "Ἄδῃ· ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν. Πλὴν δὲ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με. Μὴ φοβοῦ ὅταν πλούτησῃ ἀνθρώπος, ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ. "Οτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ. "Οτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἐξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνης αὐτῷ. Εἰσελεύσεται ἡώς γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἡώς αἰῶνος οὐκ ὄφεται.

φῶς. Καὶ ἀνθρώπος ἐν τιμῇ ὅν σὺ συνῆκε παραχωνέλληθη τοῖς
κτήνεσι τοῖς ἀγνήτοις, καὶ ὁμοιώθη αὐτοῖς.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούει.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΘ'. 49.

Τῷ Ἀσάρ.

Θεός θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὸν γῆν. Ἀπὸ
ἀνατολῶν ἥλιου μέχρι δυσμῶν, ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς
ἀραστῆτος αὐτοῦ, Ὁ Θεός ἐμφανῶς ἦξε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σὺ παρεσιωπήσεται. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθίσεται, καὶ
κύκλῳ αὐτοῦ καταγίγις σφόδρα, Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν
ἄνω, καὶ τὴν γῆν, τοῦ διακριτοῦ τὸν λαὸν αὐτοῦ. Συναγά-
γετε αὐτῷ τοὺς δοίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν δια-
θήκην αὐτοῦ, ἐπὶ θυσίας. Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν
δικαιοσύνην αὐτοῦ, ὅτι ὁ Θεός κριτής ἐστιν. Ἀκούσον, λαός
μου, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραήλ, καὶ διαμαρτύρομαι σοι. Ὁ
Θεὸς δὲ Θεός σου, εἰμὶ ἐγώ. Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σου ἐλέγξω
σε, τὰ δὲ δλοκαυτώματά σου ἐνώπιον μου, ἵστι διὰ παντὸς.
Οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ σίκου σου μόσχους, σύνε ἐκ τῶν ποι-
μάνων σου χειμάρρους. Ὁτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ, κτίνη ἐν τοῖς ὅρεσι καὶ βόες. Ἐγγνωκα πάντα τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὄραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. Ἐὰν
πεινάσω, σὺ μή σοι εἴπω ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη, καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Μὴ φάγωμαι κρέας ταύρων, οὐδὲ
γων πίωμαι; Θύσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσσω, καὶ δεσδόσ
τῷ Ὑψίστῳ τὰς εὐχὰς σου. Καὶ ἐπικάλεσαι με ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς σου, καὶ ἐξελοῦμαι σε, καὶ δοξάσεις με. Τῷ δὲ
ἄμαρτωλῷ εἴπεν ὁ Θεός. Ινατί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου,
καὶ ἐαλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου; Σὺ
δὲ ἐμίσσοσας παῖδειαν, καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου εἰς τὰ
ὄπιον. Εἰ ἔθεωρες κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ μετὰ
μοιχοῦ τὴν μερίδα σου ἐτίθεις. Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε
κακίαν, αλλ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας. Καθήμε-

νος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατειλάλεις, καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάνδαλον· ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα. Ὑπέλαβες ἀνομίαν, δτὶ ἔσεμχί σοι ὅμοιος· ἐλέγχω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου τὰς ἀμαρτίας σου. Σύνετε δὴ ταῦτα εἰςπιλαγθενόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἀρπάση, καὶ οὐ μὴ ἦδομένος. Θυτία αἰνέστεις δεξάσει με, καὶ ἔκει ὁδός, ἢ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Εἰς τὸ τέλος, γαλμὸς τῷ Δαυὶδ, ἐν τῷ εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν Νάθαρ τὸν Προφήτην, ἡγίκα εἰσηλθε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου.

Ελέγοντας με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν σίκτημάν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλειστοῦ πλοῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὁτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγω γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἐν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε. Ἰδού γάρ ἐν ἀνομίας συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσησό με ἡ μήτηρ μου. Ἰδού γάρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἀδηλα καὶ τὰ χρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὁστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἔγκαίνισον ἐν τοῖς ἔγκατοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγιον μὴ ἀνταγέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτῆρού σου, καὶ Πνεῦματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ τοῦ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς

σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλώσσα μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξει, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου. Ὁτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκας δὲν ὀλοκαυτώκατα σύκη εύδοκήσσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ εἰκεδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε εύδοκήσσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνείσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΦΑΛΜΟΣ ΝΑ'. 51.

Εἰς τὸ τέλος, συνέσεως τῷ Δαντὶδ, ἐν τῷ ἐλθετῷ Δωῆκ τῷρ 'Ιδονματορ' καὶ ἀραγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· Ἡλθε Δαντὶδ εἰς τὸν οἶκον 'Αβιμέλεχ.

Τί ἐγκαυχεῖ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς, ἀνομίαν ὅλην τὴν ἡμέραν; Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλώσσα σου, ὡσεὶ ἔηρὸν τὸνημένον ἐποίησας δόλον. Ἡγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθοσύνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τοῦ λαλῆσαι δικαιοσύνην. Ἡγάπησας πάντα τὰ ρήματα καταποντισμοῦ, γλώσσαν δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκτίλαι σε καὶ μεταγαστεύσαι σε ἀπὸ σκηνῶματός σου, καὶ τὸ βίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων. Ὁψονται δέκατοι καὶ φεβηθήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἔρουσι· Ἰδού, ἀνθρωπος, δις οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιότητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡλπίσα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ αἰώνα, καὶ εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος, ἔξομολογήσομαι σοι εἰς τὸν αἰώνα, διτε ἐποίησας, καὶ ὑπομε ὡ τὸ ὅνομά σου, ὅτι χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὅτιών σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΒ'. 52.

Εἰς τὸ τέλος. ὑπέρ Μαελέθ, συνέσεως τῷ Δανιδ.

Εἰπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· Οὐκ ἔστι Θεός. Διεργίζεται, κ.τ. ἐδειλύχθησαν ἐν ἀνομίᾳ, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν. Ο Θεὸς ἐκ τοῦ σύραγοῦ διέκυψεν ἐπὶ ταύς νίσις τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ιδεῖν εἰ ἔστι συιών, η ἐξηγητῶν τὸν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἀμα τὴρειώθησαν, οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἔως ἐνός. Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἔργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου; Τὸν Κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο. Ἐκεῖ ἴφοβήθησαν φόβον, οὐ οὐκ ἦν φόβος. "Οτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὅστε ἀνθρωπαρέσκων" κατηγορύθησαν, διτι ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι τὸν Θεόν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ, καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὑμνοις συνέσεως τῷ Δανιδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Σιφαίους, καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ. Οὐκ οἶδος Δανιδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου χρινεῖς με. "Ο Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου" ἐνώπισαι τὰ δήματα τοῦ στόματός μου. "Οτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεόν ἐνώπιον αὐτῶν. Ἰδού γάρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου. Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς. Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὄνόματί σου, Κύριε, διτι ἀγαθόν. "Οτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὄφθαλμός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ'. 54.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὑμῖοις, συνέσεως τῷ Δανιδ.

Εγώτισαι δὲ Θεός, τὴν προσευχὴν μου, καὶ μὴ ὑπερβούς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου. Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἔχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ. "Οτι ἐξέκλινα· ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὄργῃ ἐνέκότουν μοι. Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θηγάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ. Φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψε με σκότος. Καὶ εἶπα. Τίς δώται καὶ πτέρυγας ὥσπερ περιστερέας, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω; Ἰδού, ἐμάκρυνα φυγκόδεύων, καὶ ἡγέλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ. Προσδεχόμην τὸν Θεόν, τὸν σῶζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος. Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἰδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει. Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία. Καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πελατειῶν αὐτῆς τάκος καὶ δόλος. "Οτι εἰ δὲ ἐχθρὸς ὄντεις με, ὑπήνεγκα δὲν. Καὶ εἰ δὲ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρυμόνησεν, ἐκρύβην δὲν ἀπ' αὐτοῦ. Σὺ δὲ δινθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου, καὶ γνωστέ μου. "Ος ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἀδέσματα, ἐν τῷ οίκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὑμονοίᾳ. Ἐλέθετω δὲ θηγάτος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες. "Οτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέραξα, καὶ δὲ Κύριος εἰσήκουσέ μου. Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου. Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἕγγιζέντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἤσαν σὺν ἐμοί. Εἰσακούσεται δὲ Θεός, καὶ ταπεινώσει αὐτούς δὲ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων. Οὐ γάρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοδήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χείρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόνται. Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, διεμερίσθησαν ἐπὸ ὄρ-

γῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν. Ἡ παλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσὶ βολί-δες. Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει· οὐ δώσεις εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ. Σὺ δέ, οὐ Θεός, κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθοράς. Ἀνδρες αἰμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ημέρας αὐτῶν. Ἑγώ δέ, Κύριε, ἐλπιῶ ἐπὶ σέ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΟΓΔΟΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ'. 55.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, τοῦ ἀπὸ τῶν ἀγῶν με- μαχοῦμένου, τῷ Διαντὸς εἰς στηλογραφίαν, δόποτε ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γεθ.

Ἐλέησόν με, οὐ Θεός, δτι κατεπάτησε με ἀνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθιψε με. Κατεπάτησάν με οἱ ἔχθροι μεν ὅλην τὴν ἡμέραν, δτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὑψών. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, Ἑγώ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σέ. Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἡλπισα, οὐ φοβηθήσο- μαι τί ποιήσει μοι σάρξ. Ὁλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἔδειλυσσογτο, κατ' ἔμοι πάντες οἱ δικαιογισμοὶ αὐτῶν εἰς κα- κόν. Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φελάξουσι. Καθάπερ ὑπέμεναν τὴν ψυχήν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθε- νὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὄργῃ λαοὺς κατάξεις. Οὐ Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐζήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου. Ως καὶ μου ἐζήγγειλά σοι, ἔπιστρέψουσιν οἱ ἔχθροι μου εἰς τὰ δπίσω. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ιδού ἔγνων, δτι Θεός μου είσι. Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω βῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λόγον. ἐπὶ τῷ Θεῷ ἡλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἀνθρωπος. Ἐν ἔμοι, οὐ Θεός, εὐχαί, &ς ἀποδώσω αἰνέσεως σου. Οτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὄφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων,

καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὄλισθίματος, εὐαρεστήσω ἐνώπιον
Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ Νζ'. 56.

*Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης τῷ Δανὶδ εἰς στηλογρα-
φίαν, ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ πρεσβύτου
Σαοὺλ εἰς τὸ σπέλαιον.*

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ
ψυχή μου. Καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ, ἔως οὐ
παρέλθῃ ἡ ἀνομία. Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν Τύπιστον,
τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με. Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ,
καὶ ἔσωσε με, ἐδωκεν ἐις ὄντεδος τοὺς καταπατοῦντάς με. Ἐξ-
απέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἐλεός αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ,
καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύμνων· ἰκοιμήθη τε
ταραχμένος. Κιοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὁδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ βέλη,
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὁξεῖα. Τύψωθητι ἐπὶ τοὺς οὐρα-
νούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Παγίδα ἡ-
τοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου. Ὁ-
ρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν. Ετοί-
μη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἀσομαὶ καὶ
ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι
ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγέρθησομαι ὅθρου. Ἐξομολογήσο-
μαι σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σε ἐν ἔθνεσι. Ὁτι ἐμαγα-
λύνθη ἔως τῶν οὐρανῶν τὸ ἐλεός σου, καὶ ἔως τῶν νεφελῶν ἡ
ἀλήθειά σου. Τύψωθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΖ'. 57.

*Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρης τῷ Δανὶδ εἰς στηλο-
γραφίαν.*

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε εὐθείας κρίνετε, οἱ νιστ

τῶν ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίαν ἔργαζεσθαι ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ μῆτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρὸς, ἔλαλησαν ψεῦδη. Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὅμοιωσιν τοῦ ὄφεως, ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βιούσης τὰ ὡτα αὐτῆς. Ἡτις δὲ εἰσακούεται, φωνῆς ἐπαδόντων, φαρμακοῦται φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ. Ὁ Θεὸς συντρίψει τοὺς ὄδοντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλατεν δὲ Κύριος. Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἔως εὗ ἀσθενήσουσιν. Ωσεὶ κηρὸς τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται· ἔπεισε πῦρ ἐπ' αὐτοὺς, καὶ οὐκ εἰδον τὸν ἥλιον. Πρὸ τοῦ συνιαίνει τὰς ἀκάθιθας αὐτῶν τὴν ῥάμνον, ὡσεὶ ζῶντας, ὡσεὶ ἐν ὄργῃ καταπίεται αὐτούς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἷματι τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Καὶ ἐρεῖ ἀνθρώπος· Εἴ δρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δίκαιῳ, δρα ἐστὶν δὲ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς ἐν τῷ γῇ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΗ'. 58.

Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρης τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογραφίαν διπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ, καὶ ἐφύλαξε τὸν εἰκονατοῦ τοῦ θαρατῶσαι αὐτόν.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, δὲ Θεὸς, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσάι με. Ρῦσαί με ἐκ τῶν ἔργαζομένων τὴν ἀνομίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἰμάτων σῶτάν με. Ὁτι ἴδού ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοῖ. Οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἀμαρτία μου, Κύριε ἔσνει ἀνομίας ἔδραμον, καὶ κατεύθυνα. Ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε· καὶ σὺ, Κύριε, δὲ Θεὸς τῶν δυνάμεων, δὲ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη· μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἔργαζομένους τὴν ἀνομίαν. Ἐπιστρέψευσιν εἰς ἐπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Ἰδού, αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ῥομφαία ἐν

τοῖς χειλεσιν αὐτῶν· ὅτι τίς ἤκουεις; Καὶ σύ, Κύριε ἔγκελάσεις αὐτούς, ἵξουδεγώσεις πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ κράτος μου πρὸς σὲ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἐλεός σου προφθάσεις με. Ὁ Θεός μου δεῖξεις μοι ἐν τοῖς ἔχθροῖς μου· μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μὴ ποτε ἐπιλάθωνται τοῦ νόμου σου. Διασκόρπισον αὐτούς ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτούς ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε. Ἀμαρτία στόματος αὐτῶν, λόγος χειλέων αὐτῶν· καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. Καὶ ἐξ ἀρχῆς καὶ φύδους διαγγελθήσονται ἐν συντελείᾳ, ἐν ὄργῃ συντελείᾳς, καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι. Καὶ γνώσονται, ὅτι ὁ Θεός δεσπόζει τοῦ Ιακώβ, καὶ τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν, καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν. Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τοῦ φαγεῖν, ἐάν δὲ μὴ χαρτοθῶσι, καὶ γογγύσουσιν. Ἐγὼ δὲ ἀσφαλέστερος δυνάμει σου, καὶ ἀγαλλιάσομαι τὸ πρώτον τὸ ἐλεός σου. Ὁτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου, καὶ καταφυγή μου, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. Βοηθός μου εἶ, τοὶ ψυλῶ· δέτι σὺ ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ, ὁ Θεός μου τὸ ἐλεός μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΩ' . 59.

Εἰς τὸ τέλος, τοῖς ἀλλειωθησομένοις· εἰς στηλογραφίαν τῷ Δαντὶ, εἰς θιδαχήν, δόπτε ἐνεπύρισε τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας, καὶ τὴν Συρίαν Σοβάλ, καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάβ, καὶ ἐπάταξε τὸν Εδώμ ἐν τῇ φάραγγι τῶν Ἀλών, διάδεκα χιλιάδας.

Θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλεις ἡμᾶς· ὡργίσθης, καὶ σίκταιρησας ἡμᾶς. Συνέσεισας τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτήν, ἵσσαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἐσαλεύθη. Ἐδειξας τῷ λαῷ του σκληρῷ, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανύζεως. Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν, τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ὁπως ἀν διαθῶσιν· οἱ ἀγαπητοί σου σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσον μου. Ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ· Ἀγαλλιάσομαι, καὶ διαμεριώ Σίχιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν

σκηνῶν διειμετρήσω. Ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἐστι Μα-
νασσῆς, καὶ Ἐφραὶμ κραταιώσις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰούδας
βροσιλεύς μου, Μωάβ λέθης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὸν Ἰσσο-
μάχιν ἔκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.
Τις ἀπάξιε με εἰς πόλιν περισχῆς; ή τις ἐδηγήσει με ἐώς τῆς
Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ δὲ Θεός, δὲ ἀπωσχέμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐ-
ξελέυσθε δὲ Θεός ἐν ταῖς δυναμεσιν ἡμῶν; Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ
θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ ποιή-
σωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἔξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε'. 60.

Εἰς τὸ τέλος ἐν ὑμνοῖς τῷ Δαυΐδ.

Εισάκουσον δὲ Θεός, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσ-
ευχῇ μου. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σὲ ἐκέραξα, ἐν τῷ
ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρᾳ ὑψώσας με. Ὡδήγησάς
με, ὅτι ἔγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἴσχύος, ἀπὸ πρεσβάτου ἐ-
χθροῦ. Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκε-
πασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου. Ὄτι σύ, δὲ Θεός,
εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμέ-
νοις τὸ ὄνομά σου. Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσ-
θήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἔως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς. Διαμενεῖ
εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθεια αὐτοῦ τις
ἐκζητήσει; Οὔτω φαλῶ τὸ ὄνόματί σου· εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ
ἀποδούναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΑ'. 61.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούμι· ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; παρ' αὐτῷ γέρ
τὸ σωτήριόν μου. Καὶ γὰρ αὐτές Θεός μου, καὶ Σωτήρ μου,
ἀντιληπτώρ μου, οὐ μη σαλευθῶ ἐπὶ πλειόν. Ἔως πότε ἐπιτί-

Θεούθε ἐπ' ἀνθρώπουν; φονεύετε πάντες ὑπεεῖς, ὡς τοίχῳ κεκλι-
μένω, καὶ φραγμῷ ώσμένω; Πλὴν τὴν τιμήν μου ἔνοιαλεύσαντο
ἀπώτασθι, ἔδραμον ἐν δίψῃ· τῷ στόματι αὐτῶν εὐλέγουν,
καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο. Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι· ἡ
ψυχή μου, διτὶ παρ' αὐτῷ ἡ ὑπεμονή μου. "Οτι αὐτὸς Θεός
μου, καὶ Σωτήρ μου, ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.
Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ ἀόξα μου· ὁ Θεός τῆς
βοηθίας μου, καὶ ἡ ἀλπίς μου ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν
πᾶσα συναγωγὴ λαῶν, ἔχοντες ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας
ὑμῶν, διτὶ ὁ Θεός βοηθός ἡμῶν. Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ
ἀδικῆσαι· αὐτοὶ ἐν ματαιότητος ἐπὶ τὸ αὐτό. Μὴ ἀλπίζετε ἐπ'
ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἀρπαγματικής μὴ ἐπιποθεῖτε πλοῦτος ἐξάν δέη,
μὴ προστίθεσθε καρδίαν. "Απαξ ἀλάλησεν ὁ Θεός· δύο ταῦτα
ῆκουσα, διτὶ τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ, καὶ σοῦ, Κύριε τὸ ἔλεος· διτὶ
σὺ ἀποδώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ' . 62.

Τῷ Δαντὸ, ἐν τῷ εἰραι αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ
τῇς Ἰευδαίας.

Ο Θεός, ο Θεός μου, πρὸς σὲ ὁρθίζω. Ἐδίψησέ σε ἡ
ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου· ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ
καὶ ἀνύδρῳ. Οὔτως ἐν τῷ ὄγιῳ ὁφῆν σοι, τοῦ ἴδειν τὴν δύ-
ναμίν σου, καὶ τὴν δόξην σεν. "Οτι κρείσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ
ζωῶς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε. Θύτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ
ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χειράς μου. "Ως ἐκ
στέατος καὶ πιθητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀ-
γαλλιάσεως αἰνέσαι τὸ στόμα μου. Εἰ ἐμνημόνευσόν σου ἐπὶ τῆς
στρωμηῆς μου, ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σέ. "Οτι ἐγενήθης
βοηθός μου· καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων μου ἀγαλλιάσο-
μαι. "Εκολλήθη ἡ ψυχή μου ὑπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ
δεξιά σου. Αὐτοὶ δὲ εἰς μίτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσε-
λεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χει-

ρας δρυμφαίκας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται. Ὁ δὲ βιστίλευς; εὐ-
φρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπεινεθήσεται πᾶς; δὲ ὄμνύων ἐν αὐτῷ·
ὅτι ἐνερράγη στόμα λαλούντων ἀδίκων.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΓ'. 63.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς
σέ· ἀπὸ φόρου ἔχθρου ἔξελοῦ τὴν ψυχήν μου. Σκέπασόν με ἀπὸ
σύστροφῆς πονηρευομένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἀδίκων.
Οἱ τινες ἡκόντησαν ὡς δρυμφαίκαν τὰς γλώσσας αὐτῶν, ἐντειναν
τάξιον αὐτῶν, πρᾶγμα πικρόν. τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύρροις
εἰμιώμον. Ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσον-
ται· ἔκραταισαν ἔστοις λόγον πονηρόν. Διηγήσαντο τοῦ κού-
ψι ταχίδι· εἶτον. Τις ὄψεται αὐτούς; Ἐξηρεύνησαν ἀ· ομίχνη,
ἔξελιπον ἔξερσυνῶντες ἔξερευνήσεις. Προσελέυσεται δινθρωπος,
καὶ καρδίκ βιθεῖκ· καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θ.ό;. Βέλος νηπίων ἐγε-
νήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν· καὶ ἔζηθένησαν ἐπ' αὐτούς αἱ γλῶσ-
σας αὐτῶν. Ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς· καὶ
ἔφερθη πᾶς ἀ· θρωπος. Καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ
τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν. Εὐρρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπεινεθήσεται πάντες οἱ εὐ-
θεῖς τῇ καρδίᾳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ENNATON

ΨΑΛΜΟΣ ΕΔ'. 64.

Εἰς τὸ τέλος. ψαλμὸς φόνης τῷ Δαυΐδ.
Ωδὴ Ιερεμίου καὶ Ιεζεκιὴλ, καὶ τοῦ Ιαοῦ τῆς
παροικίας, ὅτε ἐμελλον ἐκπορεύεσθαι.

Σοὶ πρέπει θυντος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται

εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἰσάκοισον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σάρκα ἔχει. Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἴλλσῃ. Μακάριος, ὃν ἔξελέξω καὶ προσελάθου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ εἰκου σου· ὅγιος ὁ ναός σου, θρυμμαστάς ἐν δικαιοσύνῃ. Ἐπάκουουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἵλπις πάντων τῶν πρεστῶν τῇ: γῆς, καὶ τῶν ἐν θελάσσῃ μακράν. Ἐτοιμάζων ὅρη ἐν τῇ ἴσχυΐ αὐτοῦ, περιζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται; Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φεβηθήσονται οἱ κατεικοῦτες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημαίων σου· ἔξοδοις πρωτίς καὶ ἐσπέρας τέρψεις. Ἐπισκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν. Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡ τοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, διτε οὔτως ἡ ἐτεμασία. Τὰς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγότιν αὐτῆς εὐφρατήσεται ἀνατέλλουσα. Εὐλαγήσεις τὸν στέφρενον τοῦ ἐνικυτοῦ τῆς χρηστότητάς σου, καὶ τὰ πιστία σου πλησθήσονται πόνητος. Πικνιθήσονται τὰ ωραῖα τῆς ἑρήμου, καὶ ἀγαλλίαστιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται. Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν πρεσβύτων, καὶ αἱ κειλάδες πληθυνοῦσι τοῖτον· κεκράζονται, καὶ γέρ ύμνησσούσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΕ'. 65.

Ἐ' τὸ τέλος, φίδη γαλμοῦ ἀγαστάσεως.

Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσαν ἡ γῆ· φάλατε δὴ τῷ ὄνοματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. Εἴπατε τῷ Θεῷ· Ως φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλάνθει τῆς δυνάμεως σου ψεύσονται σε οἱ ἔχθροί σου. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ φαλάτωσάν σοι· φαλάτωσαν δὲ τῷ ὄνοματί σου, Υψίστε. Δεῦτε, καὶ ἔρετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς γίοὺς τῶν ἀγθρώπων. Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν, ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί. Εἰκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῷ τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ἔ-

φθαλμοὶ αὐτοῦ επὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ ταραπικραίνοντες, μὴ ὑψώσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς. Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκούτιστε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ. Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου. "Οτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυρεύται τὸ ἄργυρον, Εἰσήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Διέλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὑδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν. Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἰκόν σου ἐν δλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς μου, ἃς διέστειλε τὰ γείτη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου. 'Ολοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων. Δεῦτε, ἀκούσατε, καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅτα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου. Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματι μου ἐκέραξα, καὶ ὑψώσα ὑπὸ τὴν γλῶτσάν μου. 'Αδικίαν εὶς ἔθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσκουσάτω μου Κύριος. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέτχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Εὐλογητὸς ὁ Θεός δις εὐκ ἀπέτητε τὴν προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΓ'. 66.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ὕμνοις, ψαλμίδες ὠδῆς τῷ Δαυίδ.

Ο Θεὸς οἰκταιρῆσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπεφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ· ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ἁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. 'Εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι χρινεῖς λαούς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ διηγήσεις. 'Εξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες· γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. 'Αλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Εἰς τὸ τέλος. Ὡδῆς γαλιμὸς τῷ Δαντὶ.

Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διεσκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροι αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλειπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐρανθήτωσαν· ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ. Ἀστε τῷ Θεῷ, ψέλατε τῷ ὄνόματι αὐτοῦ, δόσοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ. ταραχθήσατε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὄφραγῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν. Ὁ Θεός, ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ, ὁ Θεός κατοικήσει μονοτρόπους ἐν εἰκῇ. Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀγδρείᾳ, δροίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δικαίωνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ. Γῇ ἐσείσθη, καὶ γάρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραήλ. Βροχὴν ἐκούσιον ἀφορεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἡσθένησε, εὐ δε κατηρτίσω αὐτήν. Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ. ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητι σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός. Κύριος δώσει δῆμα τοῖς εὐχαγγελιζομένοις δυνάμεις πολλῆς. Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὡραιότητι τοῦ οίκου διελέσθαι σκῦλα. Ἐκν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλέρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου. Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν Ἐπουράνιον βασιλεὺς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σελμῷ. Ὁρος τοῦ Θεοῦ, ὅρος, πῖον, ὅρος τετυρωμένον, ὅρος πῖον. Ἰνατὶ ὑπολαμβάνετε ὅρη τετυρωμένα; τὸ ὅρος δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γάρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος. Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριπλάσιον, χιλιάδες εὐθυνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ, ἦν ἐν τῷ ἀγίῳ. Ἀνέβης εἰς ὑψός, ἡχμαλώτευσας αἰχμαλωτίαν, ἐλαθεῖς δύματα ἐν ἀνθρώποις· καὶ γάρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνῶσαι. Κρίος ὁ Θεός εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευθ-

δόσται ἡμῖν δὲ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν. Ὁ Θεός ἡμῶν, δὲ Θεός τοῦ σῶμαν, καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θυγάτου. Πλὴν δὲ Θεός συνθλάσει κεφαλὰς ἔχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαδιαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν. Εἶπε Κύριος· Ἐκ Βασάνων ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσοντος. Ὅπως δὲν βαρῇ δὲ ποῦς σου ἐν αἷματι, ἢ γλῶσσα τῶν χονῶν σου ἐξ ἔχθρων παρ' αὐτοῦ. Ἐθεωρήθησαν αἱ περιεῖσι σου, δὲ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μου τοῦ Βασιλίως τοῦ ἐν τῷ ἀγίῳ, Προέφθησαν ἀρχούτες ἔχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Ἐκεῖ Βειταμίλην νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἀρχούτες Τιύδα τὴν γεμόνες αὐτῶν, ἀρχούτες Ζεβουλών, ἀρχούτες Νεφθαλείμ. Ἐπειλαὶ δὲ Θεός τῇ δινάδῃ εἰ σου δυνάμωτον, δὲ Θεός, τοῦτο, δὲ κατειργάσω ἐν ἡμῖν. Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουπαλήμ, τοῖς οἶσουσι βασιλεῖς ἐδῶρα. Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου, ἢ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς διαιρέσεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυροφίῳ. Διεσκόρπισον ἐθνη τὰ τοὺς πολέμους θιλούτα τίξουσι πρέσβεις ἐξ Αιγύπτου, Αἰθιοπίας πρεφθάσει χεῖρος αὐτῆς τῷ Θεῷ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἀπειτε τῷ Θεῷ. Φύλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἰδού, ἐώτε τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως. Δότε δόξαν τῷ Θεῷ ἐπὶ τὸν Ιεραπόλην μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς γεφέλαις. Θαυμαστὸς δὲ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ. δὲ Θεός Ἰσραὴλ αὐτές δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. εὐλογητὸς δὲ Θεός.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΗ'. 68.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπάρ τῷρ ἀλλοιωθησομένων.
Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Σῶσόν με, δὲ Θεός, ὅτι εἰσήλθωσαν ὅδατα ἐώς φυγῆς μου. Εὐεπάγην εἰς ἡλέν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις. Ἡλέον

εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατατιγίς κατεπόντισέ με. Ἐκο-
πίασα κράζων, ἐθραγγίασεν δὲ λάρυγξ μου, ἔξελιπον οἱ ὄφθαλ-
μοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου. Ἐπληγήνθη-
σαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, οἱ μισθοῦντές με ὀωρεάν.
Ἐκραταιώθησαν οἱ ἔχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἀ
οὐχ ἡρπαζον, τότε ἀπετίνυον. Ὁ Θεός, σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύ-
νην μου, καὶ αἱ πλημμύλειαι μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. Μή
αἰσχυνθείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυ-
νάμεων. Μηδὲ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός του
Ἴσραήλ. Ὁτι ἔνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδειμόν, ἐκάλυψεν ἐντρο-
πὴ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς
μου, καὶ ἔνος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου. Ὁτι ὁ ζῆλος τοῦ οἰ-
κου σου κατέφραγέ με, καὶ οἱ ὄνοιδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε
ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ. Καὶ συνεκάλυψε ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου,
καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοὶ. Καὶ ἐθέμην τὸ ἐνδυμά μου
σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν. Κατ' ἐμοῦ ἤδολέ-
σχουν οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις, καὶ εἰς ἐμὲ ἔψυχλον οἱ πίνοντες
οἰνον. Ἐγώ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρός σε, Κύριε, καιρὸς εὐδο-
κίας. Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν
ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμ-
παγῷ· ῥυθείην ἐκ τῶν μισθοῦντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν
ὑδάτων. Μή με καταποντισάτω κατατιγίς μῆδατος, μηδὲ κατα-
πίέτω με βιθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἐλεός σου, κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σεν ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ. Μή ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ πατιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐ-
πάκουσόν μου. Πρόσχε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν·
ἔνειλα τῶν ἔχθρῶν μου ῥῦσάι με. Σὺ γάρ γινώσκεις τὸν ἔνειδι-
σμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου. Ἐ-
ναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὄνειδειμόν προσεδόκησεν ἡ
ψυχή μου, καὶ ταλαιπωρίαν. Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ
οὐχ ὑπῆρξε· καὶ παράκαλοῦντας, καὶ οὐχ εὔρον. Καὶ ἔδωκεν
εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν διψήν μου ἐπότιτάν με
δῖος. Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐγώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα,
καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν. καὶ εἰς σκάνεῖαλον. Σκοτισθήτωσαν οἱ

όφθαλμοι αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγχαμψον. "Εὐχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὄργήν σου, καὶ διαμόδεις τῆς ὄργῆς σου καταλάβεις αὐτούς. Γενηθήτω ἡ ἐπαυλίς αὐτῶν ἡρηματικόν. καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω διατοιχῶν. "Οτι διὸ σὺ ἐπάταξας αὐτοῖς κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἀλγός τῶν τραχυμάτων μου προσέθηκαν. Πρόσθετος ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. 'Εξαλειφθήτωσαν ἐκ βιβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαιών μὴ γραφήτωσαν. Πτωχός καὶ ἀλγῶν εἰμὶ ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, δι Θεός, ἀντιλάβοιτό μου, Αἰνέτω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' φρόντισην, μεγαλυνώ αὐτὸν ἐν αἰνέσει. Καὶ ἔρεσει τῷ Θιῷ ὑπὲρ μόσχου νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ διπλάς. Ιδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεόν, καὶ ζήτεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν. "Οτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἔξουδένωσεν. Αἱ εἰσάτωται αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ. "Οτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ σίκδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ιουδαίας. Καὶ κατακήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά του κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαυίδ, εἰς ἀνάμνησιν,
εἰς τὸ σθσαί με Κύριον.

Ο· Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεξ· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μευ. 'Αποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπιστα, καὶ κατατραχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά. 'Αποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὔγε, εὔγε. 'Αγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ τοῖς πάντες οἱ ζητοῦντες σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός. Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου. 'Εγώ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· δι Θεός, βοηθησόν μοι. Βοηθός μου καὶ βύστης μου εί-

σύ, Κύριε· μὴ χρωνίσῃς.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεύτε.

ΚΑΘΙΣΚΑ ΔΕΚΑΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ Ο'. 70.

Τῷ Δανιὴλ, ψαλμὸς τῶν νιῶν Ἰωραδὰθ, καὶ τῶν πρώτων αἰχμαλωτισθέντων, ἀρεπίγραφος παρ' Ἐβραίοις.

Επὶ σοὶ, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου δύσκαί με, καὶ ἔξελοῦ με. Κλείνον πρός με τὸ οὖς σου, καὶ σῶτόν με. Γενοῦ μοι εἰς Θεόν ὑπερχασπιστὴν, καὶ εἰς τόπον ὄχυρὸν τοῦ σῶσαί με. "Οτι στερέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἴ σύ. Ο Θεός μοι, δύσκαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτλοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομούσηντος καὶ ἀδικοῦντος. "Οτι σὺ εἰ ἡ ὑπομονὴ μου, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου. "Ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ κοιλίας μητρός μου σὺ μου εἴ σκεπταστής. Ἐν σοὶ ἡ ὑμηνησίς μου διαπαντός· ὥσει τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ βιοθός μου κραταιός. Πληρωθήτω τὸ στόμα μου ἀνέσεως ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, δλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. Μὴ ἀπορρίψης με εἰς καιρὸν γήρως, ἐν τῷ ἐκλιίπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπης με. "Οτι εἰπον οἱ ἔχθροί μου ἐμοὶ, καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἰθουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ, λέγοντες· 'Ο Θεός ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδιώκετε καὶ καταλάβετε αὐτὸν, διτι οὐκ ἔστιν δρυῆμενος. 'Ο Θεός μου, μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· δ Θεός μου, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεις Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωτον αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι. 'Ἐγώ δὲ διαπαντις ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἰνεσίν σου. Τὸ στόμα μου ἀγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, δλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου. "Οτι οὐκ ἔγνων γραμματείας· εἰσελεύσομαι ἐν διναστείᾳ Κυρίου· Κύριε, μνησθήσομαι τῆς δι-

καιοσύνης σου μόνου. 'Ο Θεός μου, και ιδίδαξάς με ἐκ νεότητός μου, και μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θυματάσιά σου. Καὶ ἡώς γῆρας καὶ πρεσβείου, δ Θεός μου, μὴ ἐγκαταλίπης με. "Εώς δὲν ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου, τῇ γενεᾷ πάσῃ τῇ ἔρχομένη. Τὴν δυναστείαν σου, και τὴν δικαιοσύνην σου, δ Θεός, ἡώς τῶν ὑψίτων, και ἐποίησάς με μεγαλεῖα· δ Θεός, τίς δομοίς σοι; "Οσας ἔδιξάς μοι θλιψίες πολλὰς και κακάς· και ἐπιστρέψεις ἔκωποίησάς με, και ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με. "Ἐπλεόναστς ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλοσύνην σου, και ἐπιστρέψεις περικάλεσάς με, και ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς, πάλιν ἀνήγαγές με. Και γὰρ ἔγώ ἔξυπλογήσομαι σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ἐν σκεύεσι ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου, δ Θεός· ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ δ ἄγιος τοῦ Ἰηρανήλ. "Αγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλω σοι, και ἡ ψυχή μου, ἣν ἐλυτρώσω. "Ἐτι δὲ και ἡ γλώσσα μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήται τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰτηύνθωσι και ἐνσραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μωι.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΑ'. 71.

Eis τὸ τέλος, eis Σολωμῶν, φαίλιδες τῷ Δαντὶ.

Ο Θεὶς, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, και τὴν δικαιοσύνην σου τῷ νίῳ τοῦ βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, και τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. "Αναλαβέτω τὰ δῷρα εἰρήνην τῷ λαῷ, και οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρίνει τοὺς πτωχούς τοῦ λαοῦ, και σῶσει τοὺς οὐιούς τῶν πενήτων, και ταπεινώστει συκοφάντην. Και συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, και πρὸ τῆς σελήνης γενεάς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, και ὥτεπι πταγῶν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. "Ανατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, και πλῆθος εἰρήνην, ἡώς οὐ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Και κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἡώς θαλάσσης, και ἀπὸ ποταμῶν ἡώς περάτων τῆς οἰκουμένης. "Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθιοπεῖς, και οἱ ἔχθροι αὐτοῦ χοῦν λαΐζουσι. Βασιλεῖς Θρακεῖς και νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, βασιλεῖς Ἀράβων και Σαβά δῶρα προσάξουσι. Και προσκυνήσου-

τιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὁτ ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα, ὃ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχῆς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἐσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπὶ ἀκρων τῶν ὄρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον δι καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὧτει χόρτος τῆς γῆς. Ἐσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαρισύσιν αὐτόν. Εὐλεγητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. δι ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δοξῆς αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῇ δοξῇ αὐτοῦ πάσα ἡ γῆ. Γένετο, γένοιτο.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεύε.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΒ'. 72.

Ἐξέλιπον οἱ ὄμυροι Δανιὴλ υἱοῦ Ἰεσσαί.
Ψαλμὸς τῷ Ἀσὰρ, ὡδὴ πρὸς τὸν Ἀσύριον.

Ως ἀγαθὸς δι Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Εμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύησαν σι πόδες, παρ' ὅλιγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου. Ὁτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην ἀμαρτωλῶν θεωρῶν. Ὁτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν. Ἐν κόποις ἀνθρώπων σύκισι, καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ μαστιγωθήσονται. Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτοὺς ἡ ὑπεριφανία αὐτῶν εἰς τέλος, περιεβάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἐκυτῶν. Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν· διήλθοσαν αἱς διάθεσιν καρδίας, Διενοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ, ἀδικίαν εἰς τὸ ὄψος ἐλάλησαν. Ἐθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ

γλῶσσα αὐτῶν διηλθεν ἐπὶ τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει διλαός μου ἐταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς. Καὶ εἶπον· Πῶς ἔγνω ὁ Θεός· καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ Υψίστῳ. Τίδον, οὗτοι οἱ ἀμαρτωλοί, καὶ εὐθυγοῦντες εἰς τὸν αἰώνα, κατέσχον πλούτου. Κάτι εἶπα. Ἐάρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μου, καὶ ἐνεψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χειράς μου. Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἐλεγχός μου εἰς τὰς πρωΐας. Εἰ ἐλεγον· Αἰτηγήσομαι οὕτως· ίδού, τῇ γενεᾷ τῶν οἰκιῶν σου ἡσυγθέτηκα. Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι, τοῦτο κόπος ἐπτὸν ἐνώπιον μου. Ἐώς οὐ εἰσέλθω εἰς τὸ ἀγιαστήριον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν. Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας αὐτῶν, -θέου αὐτοῖς κακά, κατέβαλες αὐτούς ἐν τῷ ἐκαρθῆναι. Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν, ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο, διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Ωσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου, Κύριε, ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουδενώσεις. "Οτι ἐξεκαύθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἡλιούθησαν· καὶ γὰρ ἐξουδενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων. Κτηνώδης ἐγενήθην παρὰ σοὶ, καὶ γὰρ διεπαντός μετὰ σοῦ Ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου δδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάθου με. Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; καὶ παρὰ σου τῇ ήλένησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξελιπεν ἡ καρδία μου, καὶ ἡ σάρξ μου, ὁ Θεός τῆς καρδίας μου, καὶ ἡ μερίς μου, ὁ Θεός εἰς τὸν αἰώνα. "Οτι ίδού, οἱ μακρύνοντες ἔστους ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ. Ἐμοὶ δὲ τῷ προσκολλάσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἔστι τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ μου. τὴν ἐλπίδα μου, τοῦ ἐξαγγειλαί με πάσας τὰς αἰνέσσεις σου, ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιων.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΓ'. 73.

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Ίνατί, οἱ Θεοί, ἀπώτω εἰς τέλος; ὥργισθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόδικα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἡς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω βάθειον κληρονομίας σου. ὄρος Σιων.

ὅ κατασκήνωτας ὃν αὐτῷ. Ἐπειρον τὰς χειράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύστο ὁ ἔχθρος ἐν τῷ ἀγίῳ σου. Καὶ ἀγεκυργίσαντα οἱ μισοῦντές σε ἐν μέτω τῆς ἑορτῆς σου. Ἐθευτο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ός ἐν δρυιῷ ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό, ἐν πελέκαι τοι λαζευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἀγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐνεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὄνδρατός σου. Εἴπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό. Δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἰδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι, ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδίει ὁ ἔχθρος, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἰνατέλποστρέφεις τὴν χειρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεὸς βισιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέτω τῆς γῆς. Σὺ ἐκράταί τοις ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεραλάς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ θάλαττας. Σὺ συνέθλατας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἐδώκας αὐτὸν βραμκαλχοῖς τοῖς Αἰθίσψι. Σὺ διέρρεξας πηγάδας καὶ χειμάρρους, σὺ ἐξήρκασας παταχμούς· Ἡθίμ. Σὺ ἔστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἔστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἡλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὀραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἐπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης ἔχθρος ὡνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρόδυντο τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Ἐπιβλεψόν εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οίκων ἀνομίῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατησχυμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. Ἀγάστα ὁ Θεὸς, δίκαιον τὴν δίκην σου, μγήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος δληγ τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οίκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἐνέβη διαπαντός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούιχ,

ΨΑΛΜΟΣ ΟΔ'. 74.

Εἰς τὸ τέλος, μὴ διαφθείρῃς, ψαλμὸς ὁδῆς τῷ Ἀσάφ.

Εξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός, ἐξομολογησόμεθά σοι,
καὶ ἐπικαλεσόμεθά τὸ ὄνομά σου. Διηγήτομαι πάντα τὰ θυ-
μάσιά σου. Ὅταν λάβω χωρὸν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ Ἐτάχη
ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. ἐγὼ ἴστερέωτας
τοὺς στύλους αὐτῆς. Εἰπα τοῖς παρανομοῦσι· Μὴ παρανομεῖτε·
καὶ τοῖς ἀμαρτάνουσι· Μὴ ὑψοῦτε κέρας. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὑ-
ψὸς τὸ κέρας ἡμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.
Οτι σύτε ἐξ ἔξοδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὁ-
ρέων· δτι ὁ Θεός κριτής ἐστι. Τοῦτον ταπεινοῦ, καὶ τοῦτον ὑ-
ψεῖ· δτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου σίνου ἀκράτου, πλήρες κε-
ράσματος. Καὶ ἔκλινεν ἐκ σούτου εἰς τοῦτο, πλὴν δ τρυγίας
αὐτοῦ οὐκ ἔξεκενώθη, πλονται πάντες εἰς ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα, ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακὼβ.
καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν συνθλάσω, καὶ ὑψωθή-
σεται τὸ κέρας τοῦ δικαίου.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΕ'. 75.

Εἰς τὸ τέλος, ἐν ἔμροις, ψαλμὸς τῷ Ἀσὰφ,
ὁδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον.

Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαϊκῷ Θεῷ, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα πᾶ-
όνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ
κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν
τόξων, δπλον καὶ δρυφάιαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις σὺ θαυμα-
στῶς ἀπὸ ὄρέων αἰώνιων· ἐταράχθησαν πάντες εἰς ἀσύνετοι
τῇ καρδίᾳ. Ὅπνωσαν ὑπνον αὐτῶν, καὶ σύχι εύρον σύδεν πάν-
τες εἰς ἀνδρεῖς τοῦ πλαισίου ταῖς χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ἐπιτιμή-
σεώς σου, ὁ Θεός Ἰακὼβ, ἐνίσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοῖς Ἰπ-
ποις. Σύ φοβερὸς εἶ, καὶ τίς ἀντιστῆσεται σοι, ἀπὸ τότε ἡ
ὄργη σου. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡκούτισας κρίσιν· γῆ ἐφεβήθη καὶ
ῆσύχασεν. Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ σῶση-

πάντας τοὺς πρᾶξεῖς τῆς γῆς, "Οτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἔξομο-
λογήσεται σοι, καὶ ἐγχάταλειμμαχ ἐνθυμέουν ἑορτάσει σοι. Εὔ-
ξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλῳ
αὐτοῦ οἰσσουσι δῶρα. Τῷ φοβερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεῦματα
ἀρχόντων, φοβερῷ παρὸ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΣ'. 76.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ Ἰδιθούμη, γαλιμδς τῷ Ἀσάφ.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἔχεκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεόν,
καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ Θλίψεώς μου τὸν Θεόν ἔξελήτησα.
ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἡπατήθην. Ἀ-
πηνήνατο παρακληθῆναι τὴν ψυχὴν μου ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ
εὐφράνθην, ἡδολέσχησα, καὶ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου.
Προκατελάβηντο φυλακὰς οἱ ὄφθαλμοί μου, ἵταράχθην, καὶ
οὐκ ἐλάησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαῖας, καὶ ἐτη αἰώνια
ἐμνήσθην. Καὶ ἐμελέτησα, νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἡδο-
λέσχουν, καὶ ἐσκαλλεί τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώ-
σται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἡ εἰς τέλος τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε δῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;
Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι δὲ Θεός; ή συνέξει ἐν τῇ ὥρᾳ
αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; Καὶ εἰπα· Νῦν ἡρξάμην· αὕτη
ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Υψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων
Κυρίου· διτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου.
Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύ-
μασι· σου ἀδολέσχήσω· Ο Θεός, ἐν τῷ ἀγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς
Θεός μέγας, ὡς δὲ Θεός ἡμῶν; σὺ εἶ δὲ Θεός δὲ ποιῶν θαυμάσια.
Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαχοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυτρώγω ἐν τῷ
βραχίονί σου τὸν λαὸν σου, τοὺς υἱούς Ιακώβ καὶ Ἰωσήφ. Εἴ-
δοσάν σε ὑπατα, δὲ Θεός, οἰδοσάν σε ὑδατα, καὶ ὑφεβήθησαν,
ἵταράχθησαν ἀβυσσοι. Πληῆθος ἡχοῦς ὑδάτων, φωνὴν ἐδώκαν αἱ
νεφέλαι. Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται· φωνὴ τῆς βρον-
τῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἐφαναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκου-

μένη· ἐσαλεύθη, καὶ ἐντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ
αἱ ὁδοὶ σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὅδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἔχη
σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδηγήσας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν
χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀρών.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΟΖ'. 77.

Ἄρμορίης Ἱερῆς μελιηδέα ἀσματα Δανιδ.
Συνέσεως τῷ Ἀσάφ.

Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνατε τὸ οὐρανὸν
ὑμῶν εἰς τὰ ἡρήματα τοῦ στόματός μου. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς
τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπὸ ἀρχῆς. Ὅσα ἡ-
κούσαμεν, καὶ ἐγνωμεν, αὐτὰ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο
ἡμῖν. Οὐκ ἐκρύθη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν, εἰς γενεὰν ἑτέραν.
Ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς δυναστείας
αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἀ ἐποίησε. Καὶ ἀνέστησε μαρ-
τύριον ἐν Ἰακώβῳ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ. Ὅσα ἐνετεί-
λατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐ-
τῶν, διπάς ἀν γνῶ γενεὰ ἑτέρα. Ήιοὶ οἱ τεχθησόμενοι, καὶ
ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. Ἰν-
θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται
τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν. Ἰν-
μὴ γένωνται, ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπ-
κραίνουσα. Γενεά, ἡτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑαυτῆς, καὶ
οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς. Ήιοὶ Ἐφραὶμ
ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξοις, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέ-
μου. Οὐκ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ
αὐτοῦ οὐκ ἡβευλήθησαν πορεύεσθαι. Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐερ-
γεσιῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν θαυμάσιων αὐτοῦ, ὡν ἔδειξεν αὐτοῖς.
Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἀ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἴ-
γυπτῳ, ἐν πιεστιφ Τάνεως. Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν

αύτούς, παρέστησεν ὑδατα ώσει ἀσκόν. Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός. Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ. Καὶ ἐξήγαγεν ὑδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγωγεν ὡς πεταμούς ὑδατα. Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἀμαρτάνειν αὐτῷ, παρεπίχραντα τὸν "Ψιστὸν ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς ψυχοῖς αὐτῶν. Καὶ κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ καὶ εἶπον· Μὴ δυνήσεται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ; Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύσαν ὑδατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν. Μὴ καὶ ἄρτον δύναται δοῦναι, η ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ Διὰ τοῦτο ἤκουσε Κύριος, καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ ἀνήρθη ἐπὶ Τακώ, καὶ ὄργὴ ἀνεβη ἐπὶ τὸν Ισραὴλ "Οτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τῷ σωτῆριον αὐτοῦ. Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ θύρας σύρανοῦ ἀνέῳξε. Καὶ ἐβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ ἄρτον σύραντον ἔδωρε αὐτοῖς. Ἀρτὸν "Αγγέλων ἔφαγεν ἡ θυρωπός, ἐπισιτισμὸν ἀπεστειλεν αὐτοῖς εἰς πλημμονήν. Ἀπῆρε νότον ἐξ σύραντο, καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίθο. Καὶ ἐβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ωσεὶ χοῦν σάρκας, καὶ ωσεὶ ἄμυον θαλασσῶν πετεινὸν πτερωτά. Καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν. Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστεργίθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν. Ἐτὶ τῆς βρῶσεως σύστης ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὄργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνεβη ἐπ' αὐτούς. Καὶ ἀπέκτενεν ἐν τοῖς πλείσον αὐτῶν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν. Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ. Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαίοτητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς. "Οταν ἀπέκτενεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν, καὶ ἐπέστρεφον, καὶ ὠρθρίζον πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βογθὸς αὐτῶν ἐστι, καὶ ὁ Θεὸς "Ψιστὸς λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστι. Καὶ ἤγαπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ὁψεύσαντο αὐτῷ. Ήδὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ, οὐδὲ ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ. Αὐτὸς δέ ἐστιν

οικτίρμων, καὶ ἴλασκεται ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφερεῖ. Καὶ πληθυνεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ σύχι ἔκκαυσει πάταν τὴν ὄργὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σάρι εἴτε, πνεῦμα πορευόμενον, καὶ οὐκ ἐπιστρέφον. Ποσάκις παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, πεχώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνέδφῳ; Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπειρασαν τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἄγιο τοῦ Ἰσραὴλ παρέχυναν. Καὶ σύχι ἐμνήσθησαν τῆς ἡμέρας ἡ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος. Ὡς ἐθετο ἡ Αἰγύπτια τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέρατα αὐτούν ἐν πεδιῳ Τάνγρες. Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν καὶ τὰ ὄμβρήματα αὐτῶν, δρπες μὴ πίωσιν. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς κυνόμυιαν, καὶ κατέφαγεν αὐτούς· καὶ βάτραχον καὶ διέφειρεν αὐτούς. Καὶ ἐδει τῇ ἐρυσίῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν, καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίᾳ Ἀπέκτεινεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἀμπελὸν αὐτῶν, καὶ τὰς συκιές μίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ. Καὶ παρέδωκεν εἰς χαλαζὰν τὴν κτήνην αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπαρξίαν αὐτῶν τῷ πυρί. Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὄργὴν θυμοῦν αὐτοῦ, θυμὸν καὶ ὄργὴν καὶ θερμὸν τὸν πυρόν, ἀποστολὴν δὲ ἀγγέλων πονηρῶν. Ὡδοποίησε τρίβον τὴν ὄργὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνην αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε. Καὶ ἐπάτει πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν, ἐν τοῖς σκηνώμασι Χάρι. Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸ λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποίμνιον ἐν Ἑρήμῳ. Καὶ ὠδήνηγεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδει, καὶ οὐκ ἐδειλίασαν, καὶ τὴν ἔχθρούς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα. Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς ἐν δρόσος ἀγιάστησας από τοῦτο, ὅρος τοῦτο, δὲ ἐκτήσατο ἡ δεξιά τοῦ. Καὶ ἐξεβλεψεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη, καὶ ἐκληρούσαν αὐτούς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας. Καὶ κατεσκήνωσεν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐπειρεσαν καὶ παρεπίκραναν τὸν Θεόν τὸν "Ψυστόν", καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφύλαξαντο. Καὶ ἀπέστρεψαν καὶ ἡθέτησαν καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον στροβίλον. Καὶ παρέχυναν αὐτὸν ἐν τοῖς βουγοῖς αὐτῶν, καὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, παρεκάλωσαν αὐτόν. "Ηκουσεν δὲ θεοὶ καὶ ὑπερεῖδος, καὶ ἐξουδέγνωσε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ. Καὶ ἀπο-

σατο τὴν σκηνὴν Σιλώμ, σκήνωμα, δικατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις. Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰγυπτιακὸν τὴν ιερὸν αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χείρας ἔχθρῶν. Καὶ συνέκλεισεν ἐν ρομφίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε. Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφραγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοις αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν. Οἱ ιερεῖς αὐτῶν ἐν δρυμφαίᾳ ἐπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλευθήσονται. Καὶ ἡγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκώς ἐξ εἰνου. Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἔχθρους αὐτοῦ εἰς τὰ ὄπιστα, ὅνειδος εἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς. Καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα τῆς Ιωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐρραιμού οὐκ ἔξελέξατο. Καὶ ἔξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών, διήγαπησε. Καὶ φύκοδόμησεν ὡς μονοκέρωτος τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἔξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἐλασσεν αὐτὸν, ποιμάνειν Ἰαχὼν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰεραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπισήμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδηγησεν αὐτούς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΟΗ'. 78.

Τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεός, ἥθλοσαν ἐθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίσανεν τὸν ναὸν τὸν ἀγιόν σου. Ἐθετο Ἱερουσαλήμ ὡς ὄπωροφυλάκιον ἐθεντο τὰ θυησιμαῖα τῷ δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν δσίων σου τοῖς θηροῖς τῆς γῆς. Ἐξέχεσαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύλω Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ ἦν δ θάπτων. Ἐγενήθημεν διείδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἐώς πότε, Κύριε, ὄργισθήσῃ εἰς τέλος; ἐκκαυθετεῖται ὡς πῦρ δ ζῆλός σου; Ἐχεσον τὴν ὄργην σου ἐπὶ τὰ ἐθνη τὰ γινώσκοντά σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλεσαντο. Ὁτι κατέφραγον τὸν Ἰαχὼν, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἡρήμωσαν Μὴ μητοθῆς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαῖων, ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἱ-

πάντες οἱ παρεπτορευόμενοι τὴν δόσον; Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὡς ἐκ
δρυμοῦ, καὶ μονιὸς δύγριος κατενεμήσατο αὐτὴν. Ὁ Θεὸς τῶν
δυνάμεων, ἐπίστρεψον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ σύρανου καὶ ἔστι, καὶ
ἰπίσκεψαι τὴν ἀμπελὸν ταύτην. Καὶ κατάρτισαι αὐτὴν, ἵνα ἐ-
φύτευσῃ ἡ δεξιά σου, καὶ ἐπὶ οὐέτον ἀνθρώπου, διὸ ἐκραταίωσας
σεαυτῷ. Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη ἀπὸ ἐπιτιμή-
σεως τοῦ προσώπου σου ἀπολοῦνται. Γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ'
ἄνδρα δεξιές σου, καὶ ἐπὶ οὐέτον ἀνθρώπου, διὸ ἐκραταίωσας σεαυ-
τῷ. Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ· ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ τὸ δ-
νομά σου ἐπεκαλεσόμεθα. Κύριε, θ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρε-
ψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωσθησόμεθα.

ΨΑΛΜΟΣ Π'. 80.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληρῶν, ψαλμὸς φόδης τῷ Ἀσάφ.

Αγαλλιάσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλαλάξατε τῷ
Θεῷ Ἰακώβ. Λάβετε ψαλμὸν, καὶ δότε τύμπανον, ψαλτήριον
τερπνὸν μετὰ κιθάρας. Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν
εὐσήμωρ ἡμέρᾳ ἐστῆς ὑμῶν. "Οτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἔστι,
καὶ κρίμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐ-
τὸν, ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν ἦν οὐκ
ἴγνω, ἡχουσσεν. Ἀπέστησεν ἀπὸ ἀρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ, αἱ
χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίγῳ ἐδούλευσαν. Ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω με,
καὶ ἐρρυσάμην σε, ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος, ἐδοκί-
μασά σε ἐπὶ μῆδατος ὀντιλογίας. "Ακουσον, λαός μου, καὶ λαλήτω
σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαι σοι· ἐὰν ἀκούσῃς μου, οὐκ ἔσται
ἐν σοι Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ προσκυνήσεις Θεῷ ἀλλοτρίῳ. Ἐγὼ
γάρ είμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου·
πλάτυνον τὸ στόμα σου, καὶ πληρώσω αὐτό. Καὶ οὐκ ἡκουσσεν
δὲ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. Καὶ
ἐξαπέστειλα αὐτοὺς, κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐ-
τῶν, πορεύεσσανται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν. Εἰ δὲ λαός μου
ἡκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς δόσεις μου εἰ ἐπορεύθη. Ἐν τῷ μηδενὶ
δὲν τοὺς ἔχθρους αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τούς θλίβοντας αὐ-

τοὺς ἐπέβολον διὰ τὴν χεῖρά μου. Οἱ ἔχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντας αὐτῷ, καὶ ἐσταὶ ὁ κατρός αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ἐψώμεσεν αὐτούς; ἐκ στέκτος πυροῦ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΑ'. 81.

Τῷ Ἀσάφ.

Ο' Θεὸς ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεούς διαχρινεῖ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε; Κρίνετε ὄρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχὸν, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ βύσασθε αὐτόν. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἐγὼ εἴπα. Θεοί ἔστε, καὶ νιοὶ Ὑψίστου πάντες. Υμεῖς δὲ ὡς ἀνθρώποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε. Ἀνάστα, δὲ Θεὸς, κρίνων τὴν γῆν, δτὶ σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΒ'. 82.

Ωδὴ ψαλμοῦ τῷ Ἀσάφ.

Ο Θεὸς, τίς δρμοιωθήσεις σοι; μὴ αιγάλης, μηδὲ καταπράνης, δὲ Θεός. Ὁτι ἴδού, οἱ ἔχθροὶ σου ἥχησαν, καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν. Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώμην, καὶ ἐβούλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου. Εἴπον. Δεῦτε καὶ ἐξαλοθρεύσωμεν αὐτούς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μηνοθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι. Ὁτι ἐβούλεύσαντο ἐν δρμοῖσι ἐπὶ τὸ αὐτὸν, κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο. τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων, καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωάβ καὶ οἱ Ἀγαρινοί, Γεβᾶλ καὶ Ἀμμάων, καὶ Ἀμαλῆκ, ἀλλόφυλοι μετὰ τῶν κατοικουντῶν Τύρον. Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσούρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς νιοῖς Λώτ. Ποίησον αὐτοῖς ὡς

τῇ Μαδιάμ, καὶ τῷ Σισάρῃ, ὡς τῷ Ἰακεὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ Κισσῶν. Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Ἀενδῷ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῆ. Θοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὀρὴν, καὶ Ζήν, καὶ Ζεβεῖ, καὶ Σαλμανᾶν. Πάντας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, ὃς τίνες εἰπον· Κληρονομήσωμεν ἔαυτοῖς τὸ ἀγιαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός μου, θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχὸν, ὡς καλάμην κατὰ προσωπον ἀνέμου. Ωσεὶ πῦρ, διαφλέξει δρυμὸν, ὡσεὶ φλόξ, ἡ κατακάυσει ὅρη. Οὐτω καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου συνταράξεις αὐτούς. Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε. Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ ἀπολέσθωσαν. Καὶ γνώτωσαν, ὅτι ὄνομά σοι Κύριος, εὐ μόνος "Ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαι τὴν γῆν.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΓ'. 83.

Εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ τῶν ληγῶν, τοῖς υἱοῖς Κορέ.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ καὶ ἔκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου. Ἡ καρδία μου καὶ σάρξ μου ἡγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα. Καὶ γὰρ στρουθίον εὑρεν ἔαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἔαυτῇ, οὐ θήσει τὰ νοσσία ἔαυτῇς. Τὰ θυσίαστήριά σου, Κύριε, τῶν δυνάμεων, δι Βασιλεύς μου καὶ δι Θεός μου. Μηκάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε. Μηκάριος ἀνήρ, φίλος τινίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ. ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος. εἰς τὸν τόπον, δὲ ἔθετο. Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει δι νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται δι Θεός τῶν θεῶν ἐν Σιών. Κύριε δι Θεός τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι, δι Θεός Ἰακώβ. Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, δι Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χρηστοῦ σου. "Οτι κρίσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας. Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μεττον, ἡ οἰκεῖ με, ἐν σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν. "Οτι ἐ-

λεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώ-
σει. Κύριος, σὺ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.
Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μηκάριος ἀνθρωπος ὁ ἐλπίζων
ἔπι τέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ'. 84.

Eἰς τὸ τέλος, τοῖς νιοῖς Κορέ.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχ-
μαλωσίαν Ἰακώβ. Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυ-
ψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὄρ-
γήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὄργης θυμοῦ σου. Ἐπίστρεψόν με,
ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψόν μου ἀφ
ἡμῶν. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὄργισθης ἡμῖν; ή διατενεῖς τὴν ὄρ-
γήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν; Ὁ Θεός, σὺ ἐπίστρεψάς ζωώ-
σεις ἡμῖν, καὶ δι λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί. Διεῖξον ἡμῖν,
Κύριε, τὸ ἔλεος σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν. Ἀκούσο-
μαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός, διτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ
τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς δοίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀπί-
στρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν. Πλὴν ἐγγὺς τῶν φεύγουμένων
αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ
ἡμῶν. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη
κατεφίλησαν. Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέστειλε, καὶ δικαιοσύνη
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε. Καὶ γὰρ δι Κύριος δώσει χρηστότητα,
καὶ γῇ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς. Δικαιοσύνη ἐνώπιον
αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς δόδον τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΦΑΛΜΟΣ ΠΕ'. 85.

Προσευχὴ τῷ Δανίδ.

Κλεῖνον, Κύριε, τὸ σὺς σου καὶ ἐπάκουος μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι, σῶσον τὸν δούλον σου, ὃ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἡρα τὴν ψυχὴν μου. Ὁτι σύ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικῆς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώπισαι, Κύριε, τὴν προσευχὴν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουος μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη. ὅσα ἐποίησας, ἔξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὁτι μέγας εἰ σι, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἰ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ὃ Θεός μου, ἐν δλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰώνα. Ὁτι τὸ ἐλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἔδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ καὶ συναγωγὴ χραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ πρέσβευτό σε ἐνώπιον αὕτῶν. Καὶ σύ, Κύριε, ὃ Θεός μου, οἰκτίμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπιβλεψόν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με· δὸς τῷ κράτος σου τῷ παιδὶ σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμού σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ιδετῶσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σύ, Κύριε, θεοίθεας μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Πς'. 86

Τοῖς νιοῖς Κορέ, ψαλμὸς ὁδῆς.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἀγίοις ἀγαπᾶται Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματά Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαβέν, καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ίδού ἐλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἔκει. Μήτηρ Σιών ἔρει ἀνθρωπος καὶ ἀνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν δὲ Ὅψιστος Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ός εὐφρατινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. 87.

Ωδὴ ψαλμοῦ τοῖς νιοῖς Κορέ, εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Μαελέθ, τοῦ ἀποκριθῆναι λόγον συνέσεως Αἰθάμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Κύριε, δὲ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέραξα, καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέσην μου. "Οτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἀξόνῃ ἡγγισε. Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥστε ἀνθρωπος ἀθοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Όσει τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὅν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπωσθησαν. Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ γατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη δὲ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπὶ ἐμέ. Ἐμάχρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἐθεντό με βδέλυγμα ἐκυρίας. Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὄφθαλμοί μου ἤσθένησαν ἀπὸ πτωχείας. Ἐκέραξα πρὸς σὲ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου. Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἡ Ιατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι; Μὴ

διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεος σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῇ ἀπωλείᾳ; Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά
σου, καὶ ἡ δικαιούση σου ἐν γῇ ἐπιλελυσμένῃ. Κάγω πρὸς
σὲ, Κύριε, ἐκέραξα, καὶ τὸ πρωτὸν τὸ προσευχὴν μου προφθάσει
σε. Ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρό-
σωπόν σου ἀπὸ ἐμοῦ. Πτωχός εἰμι ἄγω, καὶ ἐν κόποις ἔχ νεό-
τητός μου· ὑψωθεὶς δὲ, ἐταπειγώθην καὶ ἔγηπορθήθην. Ἐπὶ ἐμὲ
διῆλθον αἱ ὄργαί σου, οἱ φοβεροί σου ἔχετάραξάν με. Ἐκύ-
χλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἄμα. Ἐμά-
χρυνας ἀπὸ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΗ'. 88.

Συγέσεως Αιθάμι τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Τὰ ἔλέν σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα φεύγει. Εἰς γενεὰν
καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
"Οτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐ-
ραγοῖς ἐτομασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. Διεθέμην διαθήκην τοῖς
ἐκλεκτοῖς μου, ὥστε σακαὶ Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου· ἔως τοῦ αἰῶνος ἐ-
τοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
τὸν θρόνον σου. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου,
Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίαις ἀγίων. "Οτι τις ἐν
νεφέλαις ἴσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τις ὅμοιωθήσεται τῷ Κυ-
ρίῳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ; "Ο Θεὸς δὲ ἐνθέξαζόμενος ἐν βουλῇ ἀγίων,
μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ αὐτοῦ.
Κύριε ἐν Θεοῖς τῶν δυνάμεων, τις ὅμοιός σοι; δυνατὸς εἰ, Κύριε,
καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου. Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς
θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν χυμάτων αὐτῆς σὺ καταπαύεις.
Σὺ ἐταπεινωσάς ὡς τρεματίαν ὑπερήφανον, ἐν τῷ βραχίονι τῆς
δυνάμεως σου διεσκόρπισας τοὺς ἔχθρούς σου. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρα-
νοὶ, καὶ σὴν ἐστιν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην, καὶ τὸ πλήρωμα αὐ-
τῆς σὺ θεμελίωσας· τὸν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν σὺ ἔκτισας
Θεῶδρον καὶ Ἐρμῶν ἐν τῷ ὄντοτε σου ἀγαλλιάσονται· σὸς δὲ
βραχίων μετὰ δυναστείας. Κραταιωθήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω

ἡ δεξιά σου· δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἔτοιμασίκ τοῦ θρόνου σου. Ἐλεός καὶ ἀλήθεια προπορεύονται πρὸ προσώπου σου· μακάριος δὲ λαός δὲ γιγάντων ἀλαλαγμόν. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται δλῆν τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται. Ὁτε καύγημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν. Ὁτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἀγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν. Τότε ἐλάλησας ἐν δράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας. Ἐθίμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατὸν, ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὔρον Δαυὶδ τὸν δοῦλόν μου, ἐν ἐλαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισα αὐτὸν. Ἡ γάρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ δὲ βραχίων μου κατισχύσει αὐτὸν. Οὐκ ὀφελήσει ἔχθρός ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν. Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἔχθρους αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι. Καὶ ἡ ἀλήθεια μου καὶ τὸ ἔλεός μου μιτ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὄνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ. Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ. Αὐτὸς ἐπικαλέσεται με. Πατήρ μου εἶ σὺ, Θεός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς εωτηρίας μου. Κάγω πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὸ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω, αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ. Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ. Ἐάν ἔγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν. Ἐάν τὰ δικαιώματά μου βενηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν. Ἐπισκέψομαι ἐν δίκαιῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν. Τὸ δὲ ἀλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπε τὸν αὐτῶν, οὐδὲ οὐ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου. Οὐδὲ οὐ μὴ βενηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διε τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω. Ἀπαξίωσα ἐν τῷ ἀγίῳ μου, εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μεινεῖ. Καὶ δὲ θρόνος αὐτοῦ ὡς δὲ ήλιος ἐναντίον μου, καὶ ὡς ἡ αστέρας κατηρισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ δὲ μήρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός. Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἔξουδένωσις, ἀνεβάλου τὸν χριστόν

εου. Κατέστρεψας τὴν δικαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐνεβῆλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἀγίασμα αὐτοῦ. Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγ-
μοὺς αὐτοῦ, ἔθου τὰ ὄχυρώματα αὐτοῦ δειλίχν. Διῆρπαζον αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδὸν, ἔγενηθη διειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ. Τύψωσας τὴν διεῖσδν τῶν θλιβόντων αὐτὸν, εὐφραντας πάντας τοὺς ἔχθρους αὐτοῦ. Ἀπέστρεψας τὴν βοὴθειαν τῆς δρεμφαίας αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ. Κα-
τέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, τὸν θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρρεσας. Ἐσμίκρινας τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ κατέ-
χεις αὐτοῦ αἰσχύνην. Ἐώς πότε, Κύριε, ἀποστρέψῃ εἰς τέλος;
ἴκκαυθιστεῖς ὡς πῦρ ἡ ὄργη σου; Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστα-
σίς· μη γάρ ματαίως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώ-
πων; Τίς ἔστιν ἀνθρώπος, ὃς ζάσεται, καὶ οὐκ ὅψεται θάνατον;
βύσεται τὴν φυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς σδου. Ποῦ εἰσὶ τὰ ἔλέν σου
τὰ ἀρχαῖα, Κύριε, ἡ ὥμοσας τῷ Δαυΐδι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;
Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ὄντεισμοῦ τῶν δούλων σου, οὐ ὑπέσχον
ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἔθνων. Οὐ ὄντεισαν οἱ ἔχθροι σου,
Κύριε, οὐ ώντεισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου. Εὐλο-
γητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα. Γένοιτο, γένοιτο!

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Πρόσευχὴ Μωυσῆ ἀνθρώπῳ τοῦ Θεοῦ.

Κύριε, καταφυγὴ ἔγενηθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Πρὸ τοῦ ὅρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκου-
μένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος σὺ εἰ. Μὴ ἀπο-
στρέψῃς ἀνθρώπον· εἰς ταπείνωσιν, καὶ εἰπας· Ἐπιστρέψατε
υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὁτι χίλια ἔτη ἐν ὄφιταλμοῖς σου. Κύριε,
ὡς ἡμέρα ἡ χθές, ητεις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ. Τὰ ἔσου-
δενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται; τὸ πρωὶ ωσεὶ χλόη παρέλθοι.
Τὸ πρωὶ ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυ-
θεῖ καὶ ξηρανθεῖ. Ὁτι ἔξελίπομεν ἐν τῇ ὄργῃ σου, καὶ ἐν τῷ
θυμῷ σου ἐταράχθημεν. Εἴθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου.

ὅς αἰών ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου. "Οτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἔξελιπον, καὶ ἐν ὄργῃ σου ἔξιλίπομεν. Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἀμελέτων" αἱ ἡμέραι τῶν ἔτῶν ἡμῶν, ἐν αὐτοῖς ἔδοι, ἡκοντα ἔτη. "Ἐξὸν δὲ ἐν δυναστείαις, ὄγδοοίκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν, κόπος καὶ πόνος. "Οτι ἐπῆλθε πρεσότης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδεύθησόμεθα. Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὄργης σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἔξαριθμήσασθαι; Τὴν δεξιάν σου οὔτω γνώρισόν μοι, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ. "Μπίστρεψον, Κύριε, ἔως πότε; καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου. "Ενεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἑλέους σου. Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα, καὶ εὑφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφράνθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπέινωσας ἡμᾶς, ἔτῶν, ὧν εἰδομεν κακά. Καὶ ἔδει ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ δδῆγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον. ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ 4'. 80.

Ἄλος φόης τῷ Δαυΐδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἐβραϊοῖς.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σχέτῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. "Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἰ, καταφυγή μου, ὁ Θεός μου καὶ ἐλπιῶν ἐπ' αὐτόν. "Οτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδοις ἐν τοῖς μεταφέρνοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σε, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. "Οπλῷ χυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ, οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. "Διπλὸν πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημέρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χίλιας, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἔγγιει. Πλὴν τοῖς ὄφαλοῖς σου κατανόησεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. "Οτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὑψίστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά,

καὶ μάστιγξ οὐκ ἴγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὁτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βροτίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὁτι ἐπ’ ἐμὲ ἦλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, διτὶ ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κικράζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ’ αὐτοῦ εἰμὶ ἐν Θλίψει· ἔξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάω αὐτόν. Μαχρότητα ἡ-
μερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δεῖξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΑΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΙΑ' . 91.

Ψαλμὸς φόδης, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου.

Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὄνόματί σου, Τίψιτε. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψιλτηρίῳ, μετ’ φόδης ἐν κιθάρᾳ. Ὁτι εὐφρανάς με. Κύριε, ἐν τοῖς ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. Ὡς ἐμεγαλύνθη τα ἔργα σου, Κύριε, σφόδρα ἐβαθύνθεαν οἱ διαλογισμοὶ σου. Ἀνήρ ἀφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὥσει χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἔργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Ὅπως ἐν ἔξολθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ ὑψίστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε. Ὁτι ίδού, οἱ ἔχθροὶ σου, Κύριε, διτὶ ίδού οἱ ἔχθροι σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἔργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν. Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἔλαιῳ πίονι. Καὶ ἐπεῖδεν δὲ φθαλμός μου ἐν τοῖς ἔχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ’ ἐμὲ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσπει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἰκῷ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. Ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γῆραις πίστι, καὶ εὐπαθῶντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ'. 92.

Εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Προσαββάτου, δτε κατώκιστο ηγῆς αἰκος ὠδῆς τῷ Δανίδ.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν, ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύρις δύναμιν, καὶ περιεώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἡτις ὁμοίας αὐλενθήσεται. Ἐτομεος δὲ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰώνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλαῖς δὲ Κύριος. Τὰ μαρτύρια σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἰκῷ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'. 93.

Τῷ Δανίδ, τετράδι Σαββάτου.

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρησιάσατο. Υψώθητι, δὲ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος, ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. Ἐώς πότε ἀμαρτωλοί, Κύριε, ἔως πότε ἀμαρτωλοί καυχήσονται; Φθέγξονται καὶ λαλήσουσεν ἀδικίαν, λαλήσουσε πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν; Τὸν λαόν σαν, Κύριε, ἐπαπίγωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν. Χήραν καὶ ὄρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσῆλυτον ἐφόγευσαν. Καὶ εἰπον· Οὐκ ὅψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει δὲ Θεὸς τοῦ Ιακώβ. Σύνετε δηλαδόροντες ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροί, ποτὲ φρονήσατε. Οἱ φυτεύσας τὸ οὖς οὐχὶ ἀκούει; ή δὲ πλάσας τὸν ὄφθαλμὸν οὐχὶ καταγοῦς; Οἱ πατιδέσμων ἔθηγη οὐχὶ ἔλεγξει; δὲ διδάσκων ἀγθρωπὸν

γνῶστιν; Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμούς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἐν παιδεύσῃς, Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτὸν. Τοῦ πραύναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἵνα οὐδὲ ὄρυγχη τῷ ἀμαρτωλῷ βόδρος. Ὁτι οὐκ ἀπώσεταις Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψεις. Ἔως οὐδὲ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἔχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένοις; Η̄ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοῖς ἔργαζομένοις τὴν ἀνομίαν; Εἰ μὴ ἔτι Κύριος ἔδοθῆσε μοι, παραβραχὺ πάρφκησε τῷ ἀδῃ ἡ ψυχὴ μου. Εἰ ἐλεγον· Σεσάλευται ὁ ποὺς μου, τὸ ἐλεός σου, Κύριε, ἔδοθει μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὁδούνων μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου εὑφραναν τὴν ψυχήν μου. Μὴ συμπρασέστω σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσων κόπον ἐπὶ πρόσταγμα. Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαιοίου, καὶ αἷμα ἀθώον καταδικάσονται. Καὶ ἐγένετο μοι Κύριος εἰς καταφυγήν, καὶ ὁ Θεός μου εἰς βοηθὸν ἐλπιδὸς μου. Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς Κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν αὐτῶν ἀφενεῖ αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΔ'. 94.

Alios ὁ δῆμος τῷ Δαυίδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἐβραίοις.

Δῶτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Ὁτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσσαν τὸν γῆν. Ὁτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὑψη τῶν ὄρέων αὐτοῦ εἰσιν. Ὁτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ἡηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασάν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς. Ὁτι αὐτός ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ. Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς

καρδίας ύμῶν. Ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πεμπατού στὴν τῇ ἐ, ἡμφ. Οὐέπειρασάν με οἱ πατέρες ύμῶν, ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γνεψὶ ἐκείνῃ καὶ εἰπα. Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς δόσους μου· ως ὡμοσα ἐν τῇ ὄργῃ μου, εἰ εἰσελεύονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΕ'. 95.

Alros φόδης τῷ Δανίδ, δτε δ οἰκος ὠκοδόμητο μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν ἀρεπίγραφος παρ' Ἐβραίοις.

Ασατε τῷ Κυρίῳ ἀσμα καινόν, ἀσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα τὴ γῆ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐχαγγείσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ. Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θυμάσια αὐτοῦ. Ὄτι μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερὸς ἔστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Ὄτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἔθνων δαιμόνια, δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἀγιοσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, αἱ πατριαὶ τῶν ἔθνων, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὄνόματι αὐτοῦ. Ἀρατε θυσίας, καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλάς αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ. Σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶτα ἡ γῆ· εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, δτι Κύριος ἐδεσίλευσε. Καὶ γὰρ κατώρθωτε τὴν οἰκουμένην, ἡτις οὐ σαλευθήτετε, κρινεῖ λχοὺς ἐν εὐθύτητι. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγχαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· χρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τότε ἀγχαλλιάστονται πάτα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, δτι ἔρχεται, δτι ἔρχεται κρίναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λχοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΤ'. 96.

Τῷ Δαυὶδ; δτε ἡ γῆ αὐτῷ ἀπεκαθίστατο·
ἀγεπίγραφος παρ' Ἐβραίοις.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτω-
σαν νῆσοι πολλαί. Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ· δικαιοσύνη
καὶ κρίμα κατόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ
προπορεύεται, καὶ φλογεῖς κύκλῳ τοὺς ἔχθρους αὐτοῦ. Ἐφεναν
αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ, εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Τὰ
δρη ὥστε κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώ-
που Κυρίου πάστος τῆς γῆς. Αὐγήγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιο-
σύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Αι-
σχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, ἔγκαυγώ-
μενοι ἐν τοῖς εἰδόλοις αὐτῶν. Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἀγ-
γελοὶ αὐτοῦ· ἡκουσετε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών. Καὶ ἡγαλλιάσαντο
αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας, ἔνεκεν τῶν κριμάτων σου, Κύριε.
Οτι σὺ Κύριος ὑψίττος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώ-
θης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς. Οἱ ἀγχπώντες τὸν Κύριον, μισεῖτε
πονηρά· φυλάσσετε Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν δούλων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς
ἀμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς
εὐθέστι τῇ καρδίᾳ εὐρροσύνη. Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἐξομελογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΖ'. 97.

Τῷ Δαυὶδ.

Αστε τῷ Κυρίῳ ἄσμα κεινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν
ὁ Κύριος. Ἐσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ ὁ βραχίων ὁ ἀγιος αὐ-
τοῦ. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἔθνων
ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ
τῷ Ιαχώῳ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἰκῳ Ἰσραήλ. Εἴδογαν
πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ τοῦ μῶν. Ἀλ-
λάξατε τῷ Θεῷ πᾶσαν ἡ γῆ, ἄσσα· ε καὶ ἀγαλλιάσσετε καὶ ψάλλατε.

Ψέλλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρῃ, ἐν κιθάρῃ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, ἐν σάλπιγξιν ἔλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης. Ἀλα-
λάξατε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κυρίου· σαλευθήτω ἡ θάλασσα
καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες
ἐν αὐτῇ. Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὅρη ἀγαλ-
λιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἡκεὶ κρέναι τὴν
γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύ-
τητι.

ΦΑΛΜΟΣ ΙΗ'. 98.

Τῷ Δαντὸ.

Ο Κύριος ἔβασιλευσεν, ὅργιζέσθωσαν λαοὶ, ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. Κύριος ἐν Σιών μέγας,
καὶ ὑψηλός ἔστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς. Ἐξομολογησάσθωσαν
τῷ ὄνόματί σου τῷ μεγάλῳ. ὅτι φοβέρὸν καὶ ἀγιόν ἔστι, καὶ
τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ. Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν
καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰαχώῳ σὺ ἐποίησας. Υψοῦτε Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποκοδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ·
ὅτι ἀγιός ἔστι. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς Ἱερεῦσιν αὐτοῦ,
καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐπεκα-
λοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν· ἐν στύλῳ νε-
φέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς. ὅτι ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ,
καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ, ἀ τῶντες αὐτοῖς. Κύριε ὁ Θεὸς
ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεὸς, σὺ εὐλατος ἔγινου αὐτοῖς,
καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Υψοῦτε Κύ-
ριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὅρος ἀγιον αὐτοῦ, ὅτι
ἀγιός Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΦΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 99.

Τῷ Δαντὸ, εἰς ἐξομολόγησιν.

Αλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ
ἐν εὐφροσύνῃ. Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει· γυνῆς,
ὅτι Κύριος αὐτός ἔστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ
οὐκ ἥμεις. Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ· καὶ πρέβατα γομῆς αὐτῷ.

εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὑμνοῖς ἔξομολογεῖσθε αὐτῷ. Αἰνέατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι χρηστὸς Κύριος· εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἡώς γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Τῷ Δαντὶ.

Ελεος καὶ χρίσιν φέρομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὅδῷ ἀμώμῳ· πότε ἡξεις πρός με; Διεπορευόμην ἐν ἀκαίοις καρδίαις μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου·¹ Οὐ προετιθέμην πρὸ ὄφθαλμῶν μου πρεγγυμα παράνομον, ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησσα. Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἔμοι τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον. Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον. Τοπερηφάνῳ ὄφθαλμῷ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ, τούτῳ οὐ συνήσθιον. Οἱ ὄφθαλμοί μου, ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθήσθαι αὐτοὺς μετ' ἔμοι· πορρουμένος ἐν ὅδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει. Οὐ κατέφει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἀδικα οὐ κατέθυνεν ἐνώπιον τῶν ὄφθαλμῶν μου. Εἰς τὰς πρωΐς ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἀμφρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 101.

Προσευχὴ τῷ πτωχῷ, δτατ ἀκηδιάσῃ, καὶ ἐρατίτορ
Κυρίου ἐκχέηται τὴν δέησιν αὐτοῦ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ χραυγὴ μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μή ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἔμοι. ἐν ἡ ἡμέρᾳ θλίβομαί, κλαίνον πρός με τὸ εῦς σου. Ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σα, ταχὺ ἐπάκουος μου. "Οτι ἔξελιπον

ώσει καπνός αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὄστα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ὡτεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόην τοῦ φργεῖν τὸν ἄρτον μου. Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολήθη τὸ ὄστον μου τῇ σαρκὶ μου. Ὡμοιώθην πελεκᾶν ἔρημικῷ, ἐγεννήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἡγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζων ἐπὶ δώματος. "Ολην τὴν ἡμέραν ὀνειδίζων με οἱ ἔχθροι μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἔμοιν ὅμνυσον. "Οτι σπεδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίργνων. Ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργης σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξέ με. Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλύθησαν, καὶ γῶν ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην. Σὺ δὲ Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γε εάν. Σὺ ἀναστὰς σίκτερήσσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ σίκτερῆσαι αὐτὴν, ὅτι ἡκει καιρός. "Οτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς σίκτερήσσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου. Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σ. "Οτι σίκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἔξουδένωσε τὴν δέπτσιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέρχν, γαὶ λαός, δικτιόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. "Οτι ἐξέκυψεν ἐξ ὑψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε. Τοῦ ἔχοσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι, ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἰνέσιν αὐτοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν, τῷ Κυρίῳ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν δόψῃ ἰσχύος αὐτοῦ. Τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀναγγειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου. Κατ' ἄρχας σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἐργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἴματιον παλαιωθήσονται. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ δι αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἔκλείψουσιν. Οἱ νιοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

ΦΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Τῷ Δαντίδ.

Εύλογει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἑντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ. Εύλογει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. Τὸν εὐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου. τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαίνισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου. Ποιῶν ἐλεημοσύνας δὲ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι, τοῖς ἀδοκυμένοις. Ἐγνώρισε τὰς δύοις αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεημών δὲ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰώνα μηνιεῖ. Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμερτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν. "Οτι κατὰ τὸ ὑψός τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἄφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Καθὼς οἰκτείρει πατήρ υἱούς, φκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν, διτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήτηθε διτι χοῦς ἐσμέν. "Ανθρωπος, ὡσεὶ χόρτος σὶ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἄγρου, οὐτως ἐξανθήσει. "Οτι πνεῦμα διηγλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ ἐπιγνώσεται ἐτι τὸν τόπον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰώνος, καὶ ἔως τοῦ αἰώνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ, ἐπὶ υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἑντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δετπόζει. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ "Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ισχύει, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν πάντι

τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 103.

Τῷ Δαντὶ, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν σύρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφά αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀδυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, διάθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθνου, δού παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦπι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερφών αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξαποστέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόνι τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἀρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οὖνος εὑρραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρότωπον ἐν ἔλαιῳ, καὶ ἀρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Αἰγαίου, ἀἱ ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσεύσουσι τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ καταικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὁρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφεις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαχωῖς. Ἐπαίησε πελήνην εἰς καιρούς δῆλοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νῦν, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡ-

ρυθμενοι τους ἀριστούς, καὶ ζητήσαι παρὰ τῷ Θεῷ θεῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἡλίους, καὶ συνήγθησαν, καὶ εἰς τὰς μίνθης αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἔνθεωπες ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐγχώριαν αὐτοῦ ἔως ἐπέσσες. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύρει, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐπιστέπεται· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Σύντη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη, καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ψών οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρά μετάξ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων σύτος, διν ἐπί κασας, ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐχαριτον. Αδόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος. Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χούν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτιθήσονται, καὶ ἀνακαινίσεις, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταῦτη δέξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰώνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Οἱ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, δέξπομενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται. Ἄτα τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθήν αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἔγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔνομοι, φέτε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

ΦΑΛΜΟΣ ΡΔ'. 104.

Ἀλληλούεια.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἄσατε αὐτῷ, καὶ φάλατε αὐτῷ, διηγέσασθαι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ. Ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὄνειρα τῷ ἀγίῳ αὐτεῦ, εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον. Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταίωθητε, ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός. Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ψών ἐποίησε, τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ

χρίματα τοῦ στόματος αὐτοῦ. Σπέρμα 'Αβραάμ δοῦλοις αὐτοῦ· οὐοὶ 'Ιακώβ ἑκλεκτοὶ αὐτοῦ. Άυτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ, λόγου οὐ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς. Ὁν διέθετο τῷ 'Αβραάμ, καὶ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ τῷ 'Ισαάκ. Καὶ ἐστησεν αὐτὸν τῷ 'Ιακώβ εἰς πρόσταγμα, καὶ τῷ 'Ισραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον. Λέγων· Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχάνισμα κληρονομίας ὑμῶν. Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὄλιγεστούς καὶ παρείκους ἐν αὐτῇ. Καὶ διηλθεν ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἔτερον. Οὐκ ἀφῆκεν ἀνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς, καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς· Μὴ ἀπτεσθε τῶν χρηστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε. Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν στήριγμα ἄρτου συνέτριψεν. Ἀπέστειλεν ἐμπροσθεν αὐτῶν ἀνθρωπον, εἰς δοῦλον ἐπράθη 'Ιωσήφ. Ἐταπείνωσεν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ, σίδηρον διηλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὸ λόγιον Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτὸν ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἐλυσεν αὐτὸν, ἀρχῶν λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν. Κατέστησεν αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἀρχοντα πάσσος τῆς κτίσεως αὐτοῦ. Τοῦ παιδεῦσαι τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι. Καὶ εἰσῆλθεν 'Ισραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ 'Ιακώβ παρόκησεν ἐν γῇ Χάμ. Καὶ ηὗξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ ἐκραταιώσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἔχθρους αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, τοῦ μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιούσαι ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ. Ἐξαπέστειλε Μωϋσῆν τὸν δοῦλον αὐτοῦ, 'Ασρών, διν ἐξελέξατο ἑαυτῷ. Ἐθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους τῶν σημείων αὐτοῦ, καὶ τῶν τεράτων αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ. Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασεν, διτι παρεπίκραναν τοὺς λόγους αὐτοῦ. Μετέστρεψε τὰ ὄντα αὐτῶν εἰς αἷμα, καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν. Ἐξειρψεν ἡ γῇ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς ταμείοις τῶν βασιλείων αὐτῶν. Εἶπε καὶ ἤλθε κυνόμυιαι, καὶ σκνίπεις ἐν πᾶσι τοῖς δρόσοις αὐτῶν. Ἐθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ καταφλέγον διν τῇ γῇ αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν, καὶ τὰς συκᾶς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν ζύλον δρίου αὐτῶν. Εἶπε, καὶ ἤλθεν ἀκρίς, καὶ βροῦχος, οὐ οὐκ ἦν ἀ-

ριθμός. Καὶ κατέφαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν. Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοχον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν. Καὶ ἔξήγαγεν αὐτούς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ εὐχὴν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθεγῶν. Εὑφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἔξαδφ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς. Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαις αὐτοῖς τὴν νύκτα. Ἡτησαν, καὶ ἥλθεν ὄρτυγομήτρα καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησαν αὐτούς. Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἔρρυσαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοῖς. Ὄτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἡγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦλον αὐτοῦ. Καὶ ἔξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς αὐτοῦ ἐν εὐφροσύνῃ. Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν. Ὄπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλιγηλούεια.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΕ'. 105.

Ἄλληλούεια.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκευστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ; Μαχάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ. Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου. Τοῦ ἴδειν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔδνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου. Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἡνομήσαμεν, ἡδικήσαμεν. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἴγυπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου, καὶ εὐχὴν ἡριθησαν τοὺς πληθίους τοῦ ἔλεους σου. Καὶ παρεπιέραγαν ἔναδεινοντες ἐν τῇ Ἐρυθρῷ θαλάσσῃ. Καὶ ἐσωσσεν αὐτοὺς ἔνεκεν τοῦ ὄνόματος αἱ

τοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ. Καὶ ἐπετίμησε τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, καὶ ἐξηράνθη· καὶ ἀδήγησεν αὐτοὺς ἐν ἀ-
βύσσῳ, ὡς ἐν ἑρήμῳ. Καὶ ἐσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισοῦντος, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν. Ἐκάλυψεν ὑδώρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς· εἰς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη. Καὶ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ ἤσαν τὴν αἵνεσιν αὐτοῦ. Ἐπάχυναν, ἐπέ-
λάθοντο τῶν ἐργῶν αὐτοῦ, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ. Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἑρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ. Καὶ ἐδωκεν αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν, ἐξαπέ-
στειλε πλησιονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Καὶ παρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, τὸν Ἀσρῶν τὸν ἀγιον Κυρίου. Ἡ-
νοίγηθη ἡ γῆ, καὶ κατέπιε Δαθάν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συνχ-
γαγὴν Ἀβειρών. Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, φλὸς κατέφλεξεν ἀμαρτωλούς. Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρίῳ, καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ. Καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν αὐ-
τοῦ ἐν ὑμοιώματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον. Καὶ ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς, τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ, θαυμάσια ἐν γῇ Χάμ. φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης Ἐρυθρᾶς. Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς, εἰ μὴ Μωϋσῆς δὲ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἐστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ. Τοῦ ἀποστρέψκι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτούς. Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν, οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ. Καὶ ἐγδύγισαν ἐν τοῖς σκηνώ-
μασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου. Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτούς ἐν τῇ ἑρήμῳ. Καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ δια-
σκορπίσαι αὐτούς ἐν ταῖς χώραις. Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφε-
γῷ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν. Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτῶσις. Καὶ ἐ-
στη Φινεές καὶ ἐξιλάσσατο· καὶ ἐκόπασεν ἡ θραύσις. Καὶ ἐλογί-
σθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἔως τοῦ αἰώνος. Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὑδάτος ἀντιλογίας, καὶ ἐκαύθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς· διτὶ παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέ-
στειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ. Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη, ἀ-
είπε Κύριος αὐτοῖς. Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμαθον τὰ
ἐργα αὐτῶν· καὶ ἐδούλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγεννήθη

αύτοῖς εἰς σκάνδαλον. Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δικαιονίοις. Καὶ ἔζέχεσαν αἷμα ἀθώον, αἷμα υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὃν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς Χανάν. Καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς αἷμασι, καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν, καὶ ἐπόργυνεσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύασιν αὐτῶν. Καὶ ὡργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐδέσλειτο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς χεῖρας ἐχθρῶν, καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς. Καὶ ἐθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ ἐταπειγάθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν. Πλεονάκις ἐρρύσατο αὐτούς· αὐτοὶ δὲ παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῷ βουλῇ αὐτῶν, καὶ ἐταπειγάθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν. Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, ἐν τῷ αὐτέν τεσσακούσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν. Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ. Καὶ ἐδώκεν αὐτοὺς εἰς εἰκτερματά, ἐν αὐτοῖς πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε οὐ Θεός ἡμῶν, καὶ ἐπισυνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἔθνων. Τοῦ ἔξομολογήσασθι τῷ ὄντι σου τῷ ἀγίῳ, τοῦ ἔγκασχεσθαι ἐν τῇ αἰνέσαι σου Βύλογητές Κύριος οὐ Θεός Ιεραήλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ κιῶνος· καὶ ἔρει πᾶς ὁ λαός· Γένοιτο, γένεστο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 106.

Ἄλληλούεια

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἐλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὐδὲ λυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ, καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτούς. Ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ ἐντελῶν, καὶ βιορρᾶ, καὶ θαλάσσης.

Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ, ὅδον πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὑρον. Πεινῶντες καὶ διψῶντες ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε. Καὶ ἐκέραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Καὶ φόρησεν αὐτοὺς εἰς ὅδον εὐθείαν, τοῦ πορευεθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου. Ἐξομολογησάθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ

καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. "Οτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν, καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν. Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωγεῖαι καὶ σιδήρῳ. "Οτι παρεπέκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν βουλὴν τοῦ Υψίστου παρώξυναν. Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἡ σθένησαν, καὶ σύκην ὁ βοσθῶν. Καὶ ἐκέραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. Καὶ ἐξήγαγέν αὐτούς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμούς αὐτῶν διέρρηξεν. "Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. "Οτι συνέτριψε πύλας γαληᾶς, καὶ μογλούς σιδηροῦς συνέθλασεν. Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ἁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν· διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. Πλὴν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἥγγισαν ἔως τῶν πυλῶν τοῦ Θανάτου. Καὶ ἐκέραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. "Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἴξατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ἐν τῶν διεκφερῶν αὐτῶν. "Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ θυσάτωσαν αὐτῶν θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλιάσει. Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιοῦντες ἔργασίαν ἐν ὕδαις πολλοῖς. Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. Εἶπε, καὶ ἐστη πνεῦμα καταγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς. Ἀναβαίνοντις ἔως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνοντις ἔων τῶν ἀδύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο. Ἐταράχθησαν ἐσαλεύθησαν ἡδὲ διεθύνων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη. Καὶ ἐκέραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς. Καὶ ἐπέταξε τῇ καταγίδι, καὶ ἐστη εἰς αὔραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς. Καὶ εὐφράνθησαν, διτε ἡσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτοῦ. "Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Ὅψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ, καὶ ἐν καθίδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν. "Ἐθετὸ ποταμοὺς εἰς

ερημον, καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς διψκν. Γῆν καρποφόρον εἰς ἀλμην, ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ. Ἐθετο ἐρημον εἰς λίμνας ὑδάτων. καὶ γῆν ἀγνόδον εἰς διεξόδους ὑδάτων. Καὶ κατώκησεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συνεστήσατο πόλεις κατοικείας. Καὶ ἐσπειραν ἀγγείους, καὶ ἐρύτευσαν ἀμπελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος. Καὶ ἐνδέργησεν αὐτούς, καὶ ἐπληθύνθησαν σφρόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν σύκη ἐσμίχρυνε. Καὶ ὠλιγόθησαν, καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὁδύνης. Ἐξεχύθη ἔξουδένωσις ἀπὸ ἀρχωντας αὐτῶν, καὶ ἐπλάνησεν αὐτούς ἐν ἀβάτῳ καὶ εὐχὴ ἐδῆ. Καὶ ἐδοήθησε πέντετι ἐκ πτωχείας, καὶ ἐθετο ὡς πρόβατα πατριάς. Ὅψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς. Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα καὶ συνήσει τὰ ἐλέη τοῦ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΖ'. 107.

Ωδὴ· ψαλμὸς τῷ Δανίδ.

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἔτοιμαι καὶ ψυχῶ ἐν τῇ δόξῃ μου. Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἔξεγέρθητι ψυλτήρεον καὶ κιθάρα, ἔξεγερθήσομαι ὅρθρος. Ἐξομολογήσομαι σοι ἐν λαοῖς, Κύριε. Ψυλῶ σοι ἐν ἐθνεσιν. Ὄσι μέγα ἐπάνω τῶν σύραγῶν τὸ ἐλεῖός σου, καὶ ἐώς τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. Τψώθητι πὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου. Ὄπως δὲν βισθῶσιν σὲ ἀγαπητοῖς σου, σῶσον τῇ δέξιᾳ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου. ὁ Θεός ἐλάλησεν ἐν τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ. Τψώθησομαι, καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Ἐμός ἔστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός ἔστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραίμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου. Ἰουδαίας βασιλεύεις μου. Μωάδ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπότημά μου. ἐμοὶ ἀλλοφυλοις ὑπετάγησαν. Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς διδηγήσει με ἐώς τῆς Ἰδουμαίας; Οὐχὶ σὺ ὁ Θεός, ὁ ἀπωσάμενος ἡμῖν; καὶ οὐκ ἔξελεύσῃ, ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν; Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀθρώπου. Ἐν τῷ Θεῷ

ποιήσωμεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἔξουδενώσει τοὺς ἔχθρούς ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΗ'. 108.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.

Ο Θεός, τὴν αἶνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς· ὅτι στόμα ἀμαρτωλοῦ καὶ στόμα δικίου ἐπ' ἐμὲ ἤνοιχθη. Ἐλέλησαν κατ', ἐμοῦ γλώσσῃ δολίᾳ, καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν. Ἀυτὶ τοῦ ἀγαπηθεν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσυχόμην. Καὶ ἔθευτο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου. Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἀμαρτωλόν, καὶ διάδολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἔξελθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἀμαρτίαν. Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἔτερος. Γενηθήτωσαν οἱ νιὸι αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα. Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ νιὸι αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν. Ἐξερευνησάτω δανειστῆς πάντα ὅσα ὑπαρχει αὐτῷ; καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόνους αὐτοῦ. Μὴ ὑπαρκέστω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὄρφανοῖς αὐτοῦ. Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἔξολόθρευσιν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἔξαλειφθείη τὸ δυναμα αὐτοῦ. Ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἔναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἀμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἔξαλειφθείη. Γενηθήτωσαν ἔναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἔξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μητρόσυνον αὐτῶν. Ἀγθ' ὅν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος· καὶ κατεδίωξεν ἐνθρωπον πένητα καὶ πτωχον, καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι. Καὶ ἡγέπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἥθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἴματιον, καὶ εἰοῆλθεν ὡτεὶ σδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὄστεοις αὐτοῦ. Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἴματιον, ὃ περιβάλλεται καὶ ὡσεὶ ζώνη, ἢν διαπαντὸς περιζώνυται. Τοῦτο τὸ ἔργον, τῶν ἐγδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου; καὶ τῶν λαλούντων πονηρά κατὰ τῆς ψυχῆς

μου. Καὶ σύ, Κύριε, τοίητον μας' ἡμῖν ἔνεκεν τοῦ ἑνό-
ματός σου, δτε; χρηστὸν τὸ ἔλεος σου. Ρύπαι με ὅτι πολὺγι-
καὶ πάντης εἰμὶ ἄγω, καὶ ἡ καρδία μου τατύπεται ἐπειδὴ
·Ωσει σκιά ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ αὐτῶν ἀντωνυρεῖν, ἐξαπομνη-
ώσει ἀκρίδες. Τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἡτοὶ αποστάτες, καὶ ἡ
σάρξ μου ἡλλοιεώθη δι' ἔλαιον. Κάγω ἔγενοντίθην τοιόδες; αὐτοῖς;
εἰδοσάν με, ἔσπλευσαν κεφαλάς αὐτῶν. Βοήθησέν μοι, Κύριε
δ Θεός μου, καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεος σου. Καὶ γινώσαν,
ἡ ὅτι χείρ σου αὕτη, καὶ σύ, Κύριε, ἐποίησας αὐτήν. Κα-
ταράσσονται αὐτοί, καὶ σὺ εὐλογήσεις· εἰ ἵπποιστάμενοι μετ
αἰσχυνθήτωσαν, δ δὲ δοῦλος σου εὐρρανθήσεται. Ἐνδυσάσθωσαν
οἱ ἐνδικαζάλλοντές με ἐντροπήν, καὶ περιβλέσθωσαν ὡς δι-
πλοῖδα αἰσχύνην αὐτῶν. Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ ερρέπε
ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν. Ὁτι
παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων
τὴν ψυχήν μου.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΘ'. 109.

Τῷ Δαυίδ.

·Εἰπαν δ Κύριος τῷ Κυρίῳ μοι. Κάθισο ἐκ δεξιῶν μου,
ἴως δὲν θῇ τοὺς ἑχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ράβδον
δυνάμεως ἔξαπιστελεῖ στι Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυρίευε ἐν
μέσῳ τῶς ἑχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῇ; δινά-
μεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότητοι τῶν ἀγίων σου. Ἐκ γεννήσεως;
πρὸ Ἐωσφέρου ἔγένησά σε. ·Ωμοσε Κύριε, καὶ σὺ μετακι-
ληθήσεται, σὺ Ιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατέ τὴν τάξιν Μελιχι-
σιδέκα. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὅργης αὐτοῖς
βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει ποτίσματα, τοῦτο
σει κεφαλάς ἐπὶ γῆς ποιάλων. Ἐκ γεννάρου ἐις τὴν πετρά.
διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙ'. 110.

'Αλληλούχ.

Εξομολογήσουται σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου ἔξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομιλούγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος. Μνείαν ἔποιήσατο τῶν θαυματίσιων αὐτοῦ ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἐδώκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰώνα διαθήκης αὐτοῦ. Ισχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ. Τοῦ δοῦνος αὐτοῖς κληρονομίαν ἔθινεν. ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ενετείλατο εἰς τὸν αἰώνα διαθήκην αὐτοῦ. "Ἄγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου. Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτῆν· ἡ αἰγεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΑ'. 111.

'Αλληλούχα.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ· γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. Αδέξια καὶ πλούτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει ὅτι εἰς τὸν αἰώνα οὐ σαλευθήσεται. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται. Ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον· ἔστηρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ μὴ φοβηθῆ, ἔως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἔχθρούς αὐτοῦ. Ἐσκόρπισεν, ἐδώκε τοῖς πένητσιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μέγει εἰς τὸν αἰώνα τοῦ αἰώνος·

τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθῆσεται ἐν δόξῃ. Ἀμαρτωλὸς ὅψεται, καὶ δργισθῆσεται, τοὺς ὁδόντας αὐτοῦ βρύζει, καὶ, τακῆσται: ἐπιθυμία ἀμαρτωλοῦ ἀπολεῖται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

ΦΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Ἀλληλούεια.

Αλίνετε παιδες Κύριον, αλίνετε τὸ ὄνομα Κυρίου. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰώνος. Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ὑψηλὲς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ. Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἔφορῶν, ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ. Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπτίας ἀνυψῶν πένητα. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. Ὁ κατοικίζων στείρων ἐν σίκῳ, μητέρᾳ ἐπὶ τέκοις εὑραίνομένην.

ΦΑΛΜΟΣ ΡΙΓ'. 113.

Ἀλληλούεια.

Εν ἔξιδι Ιερεὶ τῇ ἁγίᾳ Ιερουσαλήμ, σίκου Ιαχωρὶ ἐκ λαοῦ βαζέριν Ἐγείρη Ιουδαῖοι ἀνίστηται κύριον Ιερεὺν ἐξανεστίκ αὐτοῦ. Η θυλασσαὶ εἰδει καὶ φυγειν, ο Ιορδανὸς ἐπτάφη εἰς τὰ ὄπιστα Τα δημιουρητηραί ὄσει. καὶ εἰς τούνοις ὡς χρήσια προσβατῶν. Τε σοὶ ἐστι τὸ θυλαστικὸν ὅτι ἐφυγεῖς καὶ σὺ, Ιαχωρὶ, ὅτι ἐπτεάρης εἰς τὰ ὄπιστα; Τα δημιουρητηραί ὡς εἰς κροτούς καὶ εἰς βαυνούς ὡς χρήσια προσβατῶν; Ἀπὸ προσωπου Κυρίου επαλεύθική γῆ, ἐπὸ προσωπου του Θεού Ιαχωρὶ. Εἰς στρεψυχντος τὴν πέτσαν εἰς λιμναὶ ὑδάτων, καὶ τὴν ἡ ράσα-ο εἰς πηγαὶ ὑδάτω. Μη γέτι. Κύριε μη ἡμῖν, εἰλι γέ τῷ ὅμιλοι σοι δος δόξην, ἐπὶ τῷ ἐλέησου. καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μηποτε εἴπωσι τα ἔθνη. Που ἐστι ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἡθελησεν, ἐποίη-

σε. Τὰ εἶδολα τῶν ἔθνων ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὄφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὅψονται. Ότα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ρίνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ φηλαργήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. "Ομοιοι αὐτοῖς γένοιντο δ ποιοῦντες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἥλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος Ἀαρὼν ἥλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἱ φοβουμένοι τὸν Κύριον ἥλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλέγησεν ἡμᾶς· Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετά τῶν μεγάλων. Προσθείτο Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τρίας υἱοῖς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. 'Ο οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσσουσι σε, Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς φῦδον. 'Ἄλλος ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσαμεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΔ'. 114.

Ἄλληλούετα.

Ηγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως μου. "Οτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Περιέσχον με ωδῆνες θανάτου, κίνδυνοι ἔδου εὔροσάν με. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην. "Ω Κύριε, δύσαι τὴν ψυχήν μου. Ελεήμων δ Κύριος καὶ δικαιος, καὶ δ Θεὸς ἡμῶν ἔλεει. Φυλάσσειν τὰ γῆπια δ Κύριος· ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με. 'Ἐπιστρέψον, ψυχή μου, εἰς τὴν ἀνάπτωσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησε σε. "Οτι ἔξειλατο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὄφθαλμούς μου

ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. Εὐχρε-
στήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΕ'. 115.

Ἀλληλούϊα.

Επίστευσα, ὃιὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπειγόθην σφόδρα.
Ἐγὼ δὲ εἴπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς ἄνθεωπος ψεύστης. Τί
ἐνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὃν ἀνταπέδωκέ μοι; Πο-
τήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν δούλων αὐτοῦ. Ω
Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδισκῆς
σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου. Σοὶ θύεω θυσίαν αἰνέσσως,
καὶ ἐν ὄνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυ-
ρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴ-
κου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΣ'. 116.

Ἀλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Κριον, πάντα τὰ ἔθνη. ἐπαινέσατε αὐτὸν
πάντας οἱ λαοί. Ὁτι ἐκράταιωθε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀληθεία τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰώνα.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ.Ζ'. 117.

Ἀλληλούϊα.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ὁγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ σίκος Ἰσαακή, ὅτι ὁγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτω δὴ σίκος Ἀαρὼν, ὅτι ὁ-
γαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Εἰπάτωσαν δὲ πάν-

τας οἱ φοβούμενος τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος, Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόφοιμαι τοὺς ἔχθρους μου. Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναι ἐπὶ ἄνθρωπον. Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπὶ ἄρχουσι. Πάντα τὰ ἔνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον, καὶ ἔξεκκαυθῆσαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς. Ωσθεὶς ἀνετράπην τοῦ πεπεῖν, καὶ δὲ Κύριος ἀντελάβετό μου. Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου δὲ Κύριος, καὶ ἐγένετο μοι εἰς σωτηρίαν. Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων. Δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν, δεξιὰ Κυρίου ὑψώσαε με, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν. Οὐκ ἀποθανούματι, ἀλλὰ ζήτουματι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου Παιδεύων ἐπτιδίευσέ με δὲ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ πκοέσωκέ με. Ἀνοξεῖτέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθών ἐν αὐτοῖς, ἔξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ αὐτηνὴν πύλην τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. Ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν. Λίθον, δὲ ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὐτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν οφθαλμοῖς ήμῶν. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐπείστην δὲ Κύριος, ἀγαλλιάσωμεθα καὶ εὔσωσθαμεν ἐν αὐτῇ. Ὡς Κυρίε σῶτον δή ὁ Κυρίε εὐόδωτον δή. Εὐλογημέ ος δὲ χάριμενος ἐν ὄνοματι Κυρίου. Εύλογηκαλεν ὑμᾶς ἐξ οἰκου Κυρίου. Ήλπις Κύριος, καὶ ἐπεφρνεν ἡλιν. Συττήτασθε ἐο ττν ἐν ταῖς πυκοζουτιν. ἔως τῶν κεράτων το θυτιαττριου. Ο Θεός μου εἰ τύ. καὶ ἔξομολογήσομαι σοι. δὲ Θεός μου εἰ συ, καὶ ὑψώσω σε. Ἐξομολογήσομαι σοι, ὅτι ἐπηκουσας μου, καὶ ἐγέ σου μοι εἰς σωτηρίαν. Ἐξομολογείσθε τῷ Κυρίῳ, δτι ζγθος, δτι εἰς τὸν αἰωνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Δοξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊς.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΦΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 118.

'Ο "Αμωμος. Στάσις πρώτη.

Μακάριοι οἱ ἀμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν γόμφῳ Κυρίου. Μακάριοι οἱ ἔξερεν ὄντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν δλῃ χαρδίᾳ ἐκτητήσουσιν αὐτόν. Οὐ γάρ οἱ ἔργα ζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν. Σὺ ἐνετοίλω τὰς ἐντολὰς σου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου. Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ μὲ επιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολὰς σου. Ἐξεμολογήσομαι σοι ἐν εὐθύτητι χαρδίαις, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ χρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Τῷ δικαιώματά σου φυλάξω, μὴ με ἐγκαταλίπης ἔως σφόδρα. Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξεσθαι τοὺς λόγους σου. Ἐν δλῃ χαρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σοι. Ἐν τῇ χαρδίᾳ μου ἔχρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἐν μὴ ἀμάρτεια σοι. Εὐλογητός εἰ Κύρις, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Ἐν τοῖς χείλεσι μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ χρίματα τοῦ στόματός σου. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην, ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδελεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς ὁδούς σου. Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσσομαι τῶν λόγων σου. Ἀπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀποκάλυψον τοὺς ὄφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ θαυμάτια ἐκ τοῦ νόμου σου. Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἔμοι τὰς ἐντολὰς σου. Ἐπεπέθησεν ἡ ψυχή μου, τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ χρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ. Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις. ἐπικατέρρατοι οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. Περίελε ἀπ' ἔμοι ὅνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. Καὶ γάρ ἐκάθισαν ἀρχούτες, καὶ κατέβησαν ὅδε δούλος σου ἡδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Καὶ γάρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστί, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου. Ἐκολλήθη τῷ ἐ-

δέοφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰς ὁδούς μου ἔξηγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. 'Οδὲν δικαιώματων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου. 'Ενύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με, ἐν τοῖς λόγοις σου. 'Οδὸν ἀδικίας ἀπόστησιν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με. 'Οδὸν ἀληθείας ἡρετισάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελανόμην. 'Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε, μὴ με καταισχύνῃς. 'Οδὸν ἀντολῶν σου ἔθραμμον, ὅταν ἐπλέτυνας τὴν καρδίαν μου. Νομεθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιώματων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ παντάς. Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν δλη καρδίᾳ μου. 'Οδήγησόν με ἐν τῇ τρίθῳ τῶν ἀντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἡθέλησα. Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. 'Απόστρεψόν τους ὄφθαλμούς μου, τοῦ μὴ ἴδειν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. Στῆσον τῷ δούλῳ τὸ λόγιον σου, εἰς τὸν φόβον σου. Περίελε τὸν ὄνειδισμὸν μου, διν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά. 'Ιδεύ ἐπεθύμησα τὰς ἀντολάς σου, ὃν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Καὶ ἐλθοις ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεος σου. Κύριε, τὸ σωτάριόν σου. κατὰ τὸν λόγον σου. Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὄνειδισουσί μοι λόγον, ὅτι ἥλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου. Καὶ μὴ περιέληγε ἐκ τοῦ στάματός μου λόγον ἀληθείας ἔως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί μου ἐπήλπισα. Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐπορευόμενον ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἀντολάς σου ἐξεζήτησα. Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἡσχυνόμην. Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἀντολαῖς σου, αἰς ἡγάπησα σφόδρα, καὶ ἡρετὰς χειράς μου πρὸς τὰς ἀντολάς σου ἀεὶ ἡγάπησα, καὶ ἡδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου. Μνήτητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὃν ἐπήλπισάς με. Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπειτώσει μου, ὅτι τὸ λόγιον σου ἔζησε με. 'Υπερήφανοι παρηνόμουν ἔως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἔξεκλινα. 'Εμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος. Κύριε, καὶ παρεκλήθην. 'Αθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου. Ψαλτὰ ἡσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν τόπῳ παροικίας

μου. Ἐμνήθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὄνοματός σου, Κύριε, καὶ ἐρύλα-
ξα τὸν νόμον σου. Αὗτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου
ἴξεζήτησε. Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἰπε τοῦ φιλέξεως τὸν νό-
μον σου. Ἐδεήθη τοῦ προσέπτου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέπ-
σον με κατὰ τὸ λόγιον σου. Διελαγυπάμην τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου. Ἡτομάζεθη,
καὶ οὐκ ἐταράχθη, τοῦ οὐλάξεως τὰς ἐντολάς σου. Σχοινία
ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελα-
θόμην. Μεσονύκτιον ἔξηγειρόμην, τοῦ ἔξομολεγείσθαι σοι ἐπὶ τὰ
κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν
φοβούμενῶν σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου. Τοῦ
ἔλεους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν
με. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δεύλου σου, Κύριε, κατὰ
τὸν λόγιον σου. Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν
με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα. Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆ-
ναι, ἐγώ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιον σου ἐφύλαξα. Χρη-
στὸς εἰ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σου. Ἐπληθύνθη ἐπὲ ἐμὲ ὀδικία ὑπερηφάνων, ἐγώ
δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἔξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου. Ἐπυρώθη
ώς γάλα καὶ καρδία αὐτῶν, ἐγώ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.
Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείγωσάς με, ὅπως δὲ μάθω τὰ δικαιώ-
ματά σου. Ἀγαθός μοι δὲ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιά-
δας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

Στάσις δευτέρα.

Αἱ χειρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἐπλασάν με συνέτισόν
με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Οἱ φοβούμενοί σε ὅψονται
με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐ-
γγων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐτα-
πείνωσάς με. Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρκαλέσαι με,
κατὰ τὸ λόγιον σου τῷ δεύλῳ σου. Ἐλθέτωσάν μει σὶ σκτερμοὶ
σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι δὲ νόμος σου μελέτη μου ἔστιν. Αἰσχυν-
σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ἀδίκως ἡνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγώ δὲ ἀ-
θήτωσαν ὑπερήφανοι,

δολεσγήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. Ἐπιστρεψάτωσάν με εἰ φοβούμενοί σε, καὶ εἰ γνώσκοντες τὰ μαρτύριά σου. Γεννθήτω ἡ καρδία μου ἀμωμένη ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, δπως ἀν μὴ αἰσχυνθῶ. Ἐκλείποι εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τους λόγους σου ἐπήλπιτα. Ἐξέλιπον οἱ ὄφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λιγοντες· Πότε παρκαλέσεις με; "Οτι ἐγενήθην ὡς ἀστὸς ἐν πάχνη, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν; Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς δύναμος σου, Κύριε. Πάσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βούθησόν μοι. Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ, ἐγώ δὲ οὐχ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου. Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε, ὃ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ. Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου" ἀθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει. Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. Εἰ μὴ ὅτι δύναμος σου μελέτη μου ἔστι, τότε ἀν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσαι μου. Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμα τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζησάς με.

Μέσην.

Σόδις εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἔξεζήτησα. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα. Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. Ὡς ἡγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἔστιν. Ὑπὲρ τοὺς ἔχθρούς μου ἐσφεσάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμήν ἔστιν. Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἔστιν. Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἔξεζήτησα. Ἐκ πάσης δόδον πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, δπως ἀν φυλάξω τοὺς λόγους σου. Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἔξεκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με. Ὡς γλυκέα τῷ λειριγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου. Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν δόδὸν ἀδικίας. Λύχνος τοῖς ποσί μου δύναμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρύbοις μου.

"Ωμοσσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου. Τὰ ἔκουσια τοῦ στόματός μου εὑδόκησον δή, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδαξόν με. Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἐθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν. Ἐκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Πραγμάτους ἐμίσθησα, τὸν δὲ νόμον σου ἡγάπησα. Βοηθός μου, καὶ ἀντιληπτωρ μου εἰς σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μου, καὶ σωθήσομαι· καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι δόικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παραβαίνοντας ἀλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γάρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδικοῦσι με. Ἐκδεξαὶ τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι. Οἱ ὄφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰ, τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιωμάτα σου διδαξόν με. Διὺλός σου εἶμι ἐγώ συνέτιτόν με, καὶ γνώτομαι τὰ μαρτυριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκεδαπαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἡγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χ.υσίου καὶ τοπάζιου. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶταν δόδον ἀδειον ἐμίσητα. Θυμαπτά τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου. Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους. Τὸ στόμα μων ἡνοιξα, καὶ ἀλκυσσα πνεύμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

Στάσις τρίτη.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ καταχυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία. Λύτρωσέ με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολὰς σου. Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὄφθαλμοί μου, ἐπειὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου. Δίκαιος εἰ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου. Ἐνετέλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα. Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου εἰς ἔχθρού μου. Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἡγάπησεν αὐτό. Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἔξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰώνα, καὶ οὐδόμος σου ἀλήθεια. Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὔροσάν με, αἱ ἐντολαὶ σου μελέτη μου. Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰώνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι. Ἐκέραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. Ἐκέραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου. Προέφθασα ἐν ἀερίῳ καὶ ἐκέραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. Προέφθασαν οἱ ὄφθαλμοί μου πρὸς τὸν ὅρθρον τοῦ μελετῆν τὸ λόγιόν σου. Τῆς φωνῆς μου ἀκούσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἐλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἴμακρύ. Θηταύ. Ἐγγύς μου, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ δοῖσι σου ἀλήθεια. Κατ' ἀρχὰς ἔγνως τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰώνα ἐθεμελίωσας αὐτό. Ἰδε τὴν ταπείνωτέν μου, καὶ ἔξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σέσυ οὐκ ἐπελαθόμην. Κρίνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσάι με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με. Μακεδὼν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρος, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν, Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλιβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἔξεκλινα. Εἶδον ἀσυντοῦντας, καὶ ἔξετικόμην, ὅτι τὰ λόγιά του οὐκ εί φυλέξαντο. Ἰδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἡγάπησα, Κύριε, ἐν τῷ

έλέν σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰώνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἀρχοντες κατεδίωξάν με διώρεαν καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἔθειλάσαν ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἔβδελνέαμην, τὸν δὲ νόμον σου. Ὕγάπησα. Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδώκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἤγάπησα. Ἐφύλαξέν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἤγάπησεν αὐτὰ τρόπος, Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον σου, Κύριε. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. Εἰσελθοι τὸ ἀξιώματά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου βῦσαι με. Ἐξερεύεται τὰ χεῖλη μου ὑμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγξαιτο ἡ γλώσσα μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαι με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἤρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστι. Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δούλον σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΚΑΘΙΣΚΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Ωδὴ τῷ Ἀραβαθμῷ.

Πρὸς Κύριον ἐλ τῷ θλίβεσθαι με ἐκεκραῖξ, καὶ εἰσήκουε μου. Κύριε, βῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀσθίων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τί δεθεὶ τοι, καὶ τί προστεθεὶ τοι πρὸς γλώσσαν δολίαν; Τὰ βέλη του δυνατοῦ ἡκονημένα, σύν τοῖς ἄνθρακι τοῖς ἀρημικοῖς. Οἴμοι! ὅτι ἡ παρουκία μου ἐμακρύνθη,

κατεσκήνωσα μετά τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ· πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου. Μετά τῶν μισεύντων τὴν εἰρήνην ήμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς. Ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ'. 120.

Ωδὴ τῷ *Ἀραβαθμῷ*.

Ηρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη, ὅθεν ἡξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δώσῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μὴ δὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε. Ἰδού, σὺ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σει ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ηλιός σὺ συγκαύσει σε οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος. Κύριος φυλάξει τὴν εἰσόδον σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ γῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ'. 121.

Ωδὴ τῷ *Ἀραβαθμῷ*.

Εύφρανθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορυπόμεθι. Ἐπ-τες ἡσκν οἱ πόδις ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς που, Ιερουσαλήμ. Ιερουσαλήμ εἰκόν-μεμενη ὡς πόλις, ἡ, ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τῷ αὐτῷ Ἰερεῖ γαρ, νέθτην αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἑξωμολγήτηκι τῷ ὄνοματι Κυρίου. Ὅτι ἔκάθισαν θύροις εἰς κ.ι.τιν., θύ.όνοις ἐπὶ οἶκον Διυῖδο ἐπεισήπατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ιερουσαλήμ, καὶ εὐθυνέα τοῖς ἀγχαπῶτι σε. Γειέσθω δὴ εἰς-ή-η ἐν τῷ δυναμει σου, καὶ εύθυ ἵκε ἐν ταῖς πυργοβαρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀνειφῶν μου καὶ τῶν πλητιον μ.ι. ἐλάλου. δη εἰρή την περι σου. Ἐνεκα του οἴκου Κυρίου Θεού ἡμῶν, ἔξεζητησα ἀγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ'. 122.

'Ωδὴ τῷν Ἀραβαθμῶν.

Πρὸς εἰς ἡδα τούς; ὅρθιχλυες μου, τὸν κατοικῶντα ἐν τῷ
οὐρανῷ. Ἰδεύ, ὡς ὁφθαλμοὶ οἰνοῦλων εἰς γεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν. Ως ὁφθαλμοὶ πειστέουσι εἰς γεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, εἴ-
τως οἱ ὁφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἵνας οὖν εἰ-
κτειρήσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, διτὶ ἐπὶ
πολὺ ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖστον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν, τὸ ὄντειδος τοῖς εὐθηγοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδενώσεις τοῖς ὑπερη-
φάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ'. 123.

'Ωδὴ τῷν Ἀραβαθμῶν.

Εἰ μὴ διτὶ Κύριος ἦν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μὴ
διτὶ Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ἐν τῷ ἐπαγαστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡ-
μᾶς ἄρα ζῶντας ἀν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὄργισθηναι τὸν θυ-
μὸν αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. ἄρα τὸ ὕδωρ ἀν κατεκότισεν ἡμᾶς. Χεί-
μαρρον διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν. ἄρα διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ
ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον. Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς
εἰς θήραν τοῖς δὲ οὖσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρ-
ρύσθη ἐν τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη,
καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὄνόματι Κυρίου, τοῦ
ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δέξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ'. 124.

'Ωδὴ τῷν Ἀραβαθμῶν.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὅρος Σιών, οὖν σαλευθήσε-
ται εἰς τὸν αἰῶνα ἡ κατοικῶν Ἰερουσαλήμ. Ὁρη κύκλῳ αὐτῆς,
καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. Οτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν δάσδον τῶν ἀμαρτωλῶν

ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, διπάς δὲ μὴ ἔκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίᾳ τις γεῖρας αὐτῶν. Ἀγέθυνον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθεῖς τῇ παροίᾳ. Ταῦτα ἔντελλοντας εἰς τὰς στραγγαλίας ἀπάλις Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· ἡ σήνη ἐπὶ τὸν Ἰεράνηλ.

ΦΑΛΜΟΣ ΡΚΕ'. 125.

'Ωδὴ τῷ 'Αραβαθμῷ.

Εν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγκνήθημεν ὡσεὶ παρακεκλιμένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα τῆμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεις. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφρασινέμενοι. Ἐπιστρέψον, Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χαμάρρους ἐν τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔχλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἦξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἱροῦντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΦΑΛΜΟΣ ΡΚΣ'. 126.

'Ωδὴ τῷ 'Αραβαθμῷ.

Εὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασσαν οἱ οἰκοδεμοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡγρύπνησεν, διὰ φυλάσσοντος εἰς μάτην ὑμεῖν ἔστι τὸ ὄρθροίζειν. Ἐγείρεσθε, μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ὄρτεν ὄδύνης. Ὁταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὑπνον, ιδού, ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, διὰ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ωσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτείναγμένων. Μακάριος δις πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, δταν λαλῶσι τοῖς ἔχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ'. 127.

'Ωδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φέγγεσαι, λακάριος εἶ, καὶ καλῶς οοι ἔσται. Ἡ γυνὴ σου ὡς ἄμπελος ἐνθηγοῦσσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ νισί σου ὡς νεόρυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδεύ, οὕτως εὐλογηθήσεται ἐνθρωπός ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱούς τῶν οἰών σου. εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ'. 128.

'Ωδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἵνα νεότητός μου, καὶ γάρ οὐκ ἡδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν γῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί, ἐμάχρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπισθι πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν, ὡσεὶ χάρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη. Οὐ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἴπον οἱ παράγοντες. Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὄνόματι Κυρίου. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ'. 129.

'Ωδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν

Εχ' βαθέων ἐκέκραξε τοι Κύριε Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ θύτα σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν

τῆς δεήσεως μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; "Οτι παρὰ σοὶ δὲ ἴλασμός ἔστιν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου ὅπεμεινά σε, Κύριε. Υπέμεινεν ἡ ψυχή μου, εἰς τὸν λόγον σου ἡλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωτας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυλακῆς πρωτας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις. Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 130.

Ωδὴ τῷ Ἀραβαθμῷ

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὄφθαλμοί μου. Οὐδὲ ἐπορεύθη ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐτακεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψώσα τὴν ψυχήν μου, ως τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ως ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ'. 131.

Ωδὴ τῷ ἀραβαθμῷ

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ἄμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα σίκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στραμμῆς μου. Εἰ δώσω ὅπνον τοῖς ὄφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπτωσιν τοῖς χροτάφοις μου. Ἔως οὐ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδού, ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εύφρατῃ, εὑρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὐ ἐστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀγάπωσιν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου. Οἱ ἵερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ σε δσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου, μὴ

ἀποστρέψης τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. "Ωμοσε Κύριες τῷ Δαυΐδ ὀλόνθισαι, καὶ σὺ μὴ ἀθετήσαι αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλακένται εἰ νισί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, οὐ διδάξω αὐτούς. Καὶ εἰ οἱ αὐτῶν ἔως τοῦ κιῶνος καθιεύνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. "Οτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσκεται αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐκυρῷ. Αὕτη η πατέρας πατέρων μου εἰς αἰώνα αἰώνος, ὡς κατοικήσω, διτε ἡρετίσαμην αὐτήν. Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς γροτάσω ἀρτῶν. Τοὺς ιερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ εἰ οἵσιες αὐτῆς ἀγαλλιάσαις ἀγαλλιάσονται. Ἐκεὶ ἔχαγατελῶ κέρχε τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἔχθρούς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἔξανθήται τὸ ἀγίστρον μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ'. 132.

Ωδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Ίδοις ἐν τί καλέν, θεὶ τερπνόν, ἀλλ' θεὶ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό; Ως μύρος ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβήνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀχρών. Τὸ καταβήνον ἐπὶ τὴν ὄψιν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ως δρόσος Αερμών, η καταβίνοντας ἐπὶ τὰ ὅρη Σιών. "Οτι ἔκει ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ'. 138.

Ωδὴ τῶν Ἀραβαθμῶν.

Ίδοις δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες εἰ δοῦλοι Κυρίου. Οι ἑστῶπες ἐν σίκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς σίκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰ χειράς ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, δ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΔΔ'. 134.

'Αλληλούϊα.

Αινεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου· αἰνεῖτε, δοῦλοι, Κύριον, οἱ ἐ-
στῶτες ἐν σέκει Κυρίου, ἐν αὐλαῖς σέκου Θεοῦ ἡμῶν. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος· Φάλατε τῷ ὄνόματι αὐτοῦ, ὅτι
χαλόν. "Οτι τὸν Ἰακώβη ἔξελέχατο ἐαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ
εἰς περουσιασμὸν ἐαυτῷ. "Οτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς. Πάντα ὅσα ἡθε-
λησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ἐν ταῖς
θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις. Ἀνάγων νεφέλας ἐξ
ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν. Ὁ ἐξάγων ἀ-
νέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ· ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύ-
πτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἔως κτήνους. Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν μέσῳ σου, Αἴγυπτε, ἐν Φυριῷ, καὶ ἐν πάσι τοῖς
δούλοις αὐτοῦ. "Ος ἐπάταξεν ἑθνη πολλά, καὶ ἀπέκτεινε βα-
σιλεῖς κραταιούς. Τὸν Σιών βασιλέα τῶν Ἀμερραίων, καὶ τὸν
"Ωγ βασιλέα γῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς Βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ
λαῷ αὐτοῦ. Κύριε, τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰώνα, καὶ μυηδόσυ-
νὺν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν. "Οτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Τὰ εἰδωλα
τῶν ἑθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στό-
μα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὄφθαλμούς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψον-
ται. "Ωτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται, οὐδὲ γέρος ἔστι πνεῦ-
μα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. "Ομοιος αὐτοῖς γένειντο οἱ πεισοῦ-
τες αὐτά, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐτούτοις. Οἶκος Ἰσραὴλ,
εὐλογήσατε τὸν Κύριον, σέκος Ἀαρὼν, εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
οἶκος Λευΐτ, εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
εὐλογήσατε τὸν Κύριον. Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιών, ὁ κατοι-
κῶν Ἱερουσαλήμ.

ΦΑΛΜΟΣ ΡΛΕ'. 135.

'Αλληλούεια.

Εξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συγέσει, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ ποιήσαντι φέτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν ἥλιον εἰς τὴν ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς τὴν ἔξουσίαν τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξοντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἔχαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν γειρὶ κραταιῷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ καταδειλόντι τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς δικιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Τὸν Σιών βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ τὸν Ὡγ βασιλέα γῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. "Οτι ἐν τῇ ταπειλώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύρος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ο διδόνεις τροφὴν πάσῃ σαρκὶ,

ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ σύρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΣ'. 136.

Τῷ Δαυίδ, διὰ Ἱερεμίου εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν.

Επὶ τῶν ποταμῶν Βαθυλῶνος, ἔκει ἐκαθίσαμεν καὶ ἐχλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιάν. Ἐπὶ ταῖς ἵτεαις ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν. Ὁτι ἔκει ἐπηράτησαν ἡμᾶς, οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λόγους ψύδων. Καὶ οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς, ὑμνον. Ἄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν φύδων Σιάν. Πῶς ἀσωμαν τὴν φύδην Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας; Ἐὰν ἐπιλαθομαὶ σου, Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου. Κολληθεῖ ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνητθῶ. Ἐὰν μὴ πραγατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλήμ, ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν υἱῶν Ἐδώμ, τὴν ἡμέραν Ἱερουσαλήμ. Τῶν λεγόντων· Ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε ἔως τῶν θεμέλιων αὐτῆς. Θυγάττρι Βαθυλῶνος ἡ ταλαιπώρις μακάριες, δις ἀνταποδώσας τὸ ἀνταπόδομά σου, δις ἀνταπέδωκας ἡμῖν. Μακάριος, δις κρατήσει, καὶ ἐδαριεῖ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Τῷ Δαυίδ, Ἀγγαλον καὶ Ζαχαρίον.

Εξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἡκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου. Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὄνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἔλεει σου, καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἄγιόν σου. Ἐν ἡ ἀγήμέρᾳ ἐπικαλέσομαι σε, ταχὺ ἐπάκουον μου· πολυωρῆσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἡκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου. Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς φύδαις Κυρίου,

ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κύριος. "Οτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπει-
νὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει. "Ἐὰν παρευθῶ
ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με· ἐπ' ὅργην ἐγένεν μου ἐξέτεινα;
χειράς σου, καὶ ἐσωσέ με ἡ δεξιά σου. Κύριος ἀντηπεδώσει ὑπὲ-
ξμου. Κύριε, τὸ ἐλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα τὰ ἐργα τῶν χειρῶν
σου μὴ παρίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΗ'. 138.

*Εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυΐδ, ψαλμὸς Ζαχαρίου
ἐν τῇ θιασπορᾷ.*

Κύριε ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγγως με· σὺ ἔγνως τὴν καθ-
έδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου. Σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς
μου ἀπὸ μακρόθεν· τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνον μου σὺ ἐ-
ξιχνίασας. Καὶ πάσας τὰς ὁδούς μου προεῖδες, διτι οὐκ ἔστι ὁδός
ἐν γλώσσῃ μου. Ἰδού, Κύριε, σὺ ἔγνως πάντα τὰ ἐσχατα
καὶ τὰ ἀρχαῖα, σὺ ἐπλασάς με, καὶ ἐθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρα
σου. Ἐθυματιώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμου, ἐκρατειώθη, οὐ μὴ
δύναμαι πρὸς αὐτήν. Ποῦ παρευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου;
καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω; "Ἐὰν ἀναβῆσθαι εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν, σὺ ἔκει εἰς ἑὰν καταβῶ εἰς τὸν φόνην, πάρει. "Ἐὰν ἀνα-
λάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὅρθρον, καὶ κατασκηνώσω εἰς
τὰ ἐσχατα τῆς θιλάσσος. Καὶ γὰρ ἔκει ἡ χεὶρ σου δοηγήσει
με, καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου. Καὶ εἶπα· "Ἄρα σκότος κα-
ταπατήσει με, καὶ νῦν φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου. "Οτι σκό-
τος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ νῦν ὡς ἡμέρα φωτισθήσεται·
ῶς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτω καὶ τὸ φῶς αὐτῆς. "Οτι σὺ ἔκτή-
σω τοὺς νεφρούς μου, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὶς μητρός μου.
ἐζομολογήσομαι σοι, διτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης. Θαυμάσια τὰ
ἐργα σου, καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα. Οὐκ ἐκρύβῃ τὸ
ὅστον μου ἀπὸ σοῦ, ὃ ἐπείγεταις ἐν κρυφῇ καὶ ἡ ὑπόστασίς
μου ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς. Τὸ ακατέργαστόν μου εἰδον
οἱ ὄφειλοι σου, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται·
ἡμέρας πλασθήσονται, καὶ οὐδεὶς ἐν αὐτοῖς. "Εμοὶ δὲ λίαν ἐ-
τιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεὸς, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρ-

χαὶ αὐτῶν. Ἐξηριθμήσομαι αὐτοὺς, καὶ ὑπέρ ἀμμον πληθυνθήσονται ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σου. Ἐάν ἀποκτείνῃς ἀμαρτωλούς, ὁ Θεός· ἀνδρες αἰμάτων, ἀκελλίνατε ἀπ' ἐμοῦ. Ὅτι ἐρισταί ἔστε εἰς διαλογισμούς· λήψονται εἰς ματαιότητας τὰς πόλεις σου. Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε, Κύριε ἐμίσοσα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἔχθρούς σου ἐξετηκόμην; Τέλειον μῆσος ἐμίσουν αὐτοὺς, εἰς ἔχθρούς ἐγένοντό μοι. Δοκίμασόν με, ὁ Θεός, καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου. Καὶ ἵστε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοὶ, καὶ ὁδῆγησόν με ἐν ὁδῷ αἰωνίῳ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΘ'. 139.

Εἰς τὸ τέλος. Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ.

Εξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ, ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδίκιαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους. Ἡκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὥσει ὄφεως, ἵστις ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν. Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με. Οἵτινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου. Ἐκρυψάν ὑπερήφανοι παχύδια μοι, καὶ σχοινίεις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσὶ μου, ἔχόμενα τίρβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι. Εἰπα τῷ Κυρίῳ. Θεός μου εἰ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου. Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῷ· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ ἐγκαταταίπης με, μήποτε ὑψωθῶσιν. Ἡ καφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς. Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἀνθράκες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς. Ἐν ταλαιπωρίας οὐ μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνήρ γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνδρας ἀδίκον κακὸν θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἐγγων, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτερυγῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δὲ καὶ εἰς ἐξαιρολογήσονται τῷ ὄνδριστί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ γῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Τῷ Δαυΐδ.

Κύριε, ἐκέραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσγεις τῇ φωνῇ τῆς δεάσεως μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἐπαρσίς τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὸ χείλη μου. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεοθαί προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις. Σὺν ἀνθρώπαις ἐγγαζόμενοιςτὸν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδύσσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν. Παιδεύεις με δικαιοις ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγχει με, ἔλαιον δὲ ἀμάρτιον μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου. "Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν" κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν. Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἵρραγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἔδην. "Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοί μου, ἐπὶ τοις ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου. Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἡς συνεστήσαντά μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, καταράντας εἰμὴ ἐγὼ ἐώς ἣν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΑ'. 141.

Συνέσεως τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἰραι αὐτῷ ἐν τῷ σπηλαίῳ
Προσευχόμενον.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἀδεήθην. Ἐγχειν ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου. Ἐν δὲ ταύτῃ, ἡ ἐπορεύομην, ἐχρυψα παγίδα μας. Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἴπιγινώσκων με. Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου. Ἐκέραξα πρὸς

σὲ, Κύριε εἰπα, Σὺ εἰ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἰ ἐν γῇ ζώντων. Πρόσγες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφεδρα. Ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ. Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοι εξομιλογήσασθαι τῷ ὄνοματί σου. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ ἀνταποδῷς μοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Τῷ Δαντὶ, δτε κατεδίωκεν αὐτὸν Ἀθεσσαλῶμ
οὐδὲς αὐτοῦ.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶντας "Οτι κατεδίωξεν ἡ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκρούς αἰῶνος, καὶ ἤκηδίασεν ἐπειδὴ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἡ ψυχή μου ὡς γῆ κανυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπέντοι, καὶ δικαιωθήσομαι τοῖς καταβαίνωσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτον ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὅδον, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. Διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ δοθεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν διδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὄνοματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα.

ΚΑΘΙΣΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΓ'. 143.

Τῷ Δαντὸς, πρὸς τὸν Γολιάθ.

Εύλογητὸς Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χειράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον. Ἐλεός μου καὶ καταφυγὴ μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ βούτης μου. Υπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἥλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κύριε, τί ἐστιν ἐνθρωπός, διτε ἐγνώσθης αὐτῷ; ἦτιὸς ἐνθρώπου, διτε λογίζῃ αὐτῷ; Ἀνθρωπός ματαίστητος δημοιώθη, εἰ δημέραι αὐτῷ ὡσεὶ σκιὰ παράγουσι. Κύριε, κλείνον οὐρανοὺς, καὶ κατάβηθι ἀψαι τῶν ὄρέων, καὶ καπνισθήσονται. Ἀστραψόν ἀστραψήν, καὶ σκορπιεῖς αὐτοὺς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου, καὶ συνταράξεις αὐτούς. Ἐξαπόστειλον τὴν χειρά σου ἐξ ὑψους· ἐξελοῦ με, καὶ βύσαι με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρός υἱῶν ἀλλοτρίων. Ὡν τὸ στόμα ἐλάλησα ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ο Θεός, φῶντας καινὴν ἔπομαί σοι, ἐν ψιλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψιλῶ σοι. Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουμενῷ Δικυδὶ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ βαρυφαίας πονηρᾶς. Ρύπαι με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρός υἱῶν ἀλλοτρίων, ὃν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας. Ὡν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς νεόφυτα, ἴδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν. Αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλωπισμέναι, περικεκοσμημέναι ὡς δημοιώμα ναοῦ. Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τοῦτο. Τὰ πρόσωπα αὐτῶν πολύτοκα, πλυθήνοντα ἐν τοῖς ἐξόδοις αὐτῶν· οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς. Οὐκ ἐστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν. Ἐμακάρισαν τὸν λαόν, ὃ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαός, οὐ Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 144.

Αἰνέσσεως τῷ Δαυΐδ.

Ψύσσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς; τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενιὰ καὶ γενεὰ ἐπάινεσσι τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμιν σου ἀπαγγελοῦσσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, κατὰ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μυήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητάς σου ἔξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτίρμοι αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅπιοι σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς νιοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅπιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Υποτηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμενους. Οἱ οφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ σὺ διδώς τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὐχαριστίᾳ. Ἀνούγεις σὺ τὴν χειρά σου, καὶ ἐμπιπλές πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάπταις ταῖς ὅδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅπιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ. Θεληματά τῶν φθεύμενων αὐτὸν ποιήσεις, καὶ τῆς δέσσεως αὐτῶν εἰσαχούσεται, καὶ σώσει αὐτούς. Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγκαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τους ἀμαρτωλούς ἔξολοθρεύσει. Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλο-

γείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούια.

ΨΑΚΜΟΣ ΡΜΕ'. 145.

Ἀλληλούια. Ἀγγαίον καὶ Ζαχαρίου

Αἶνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Μὴ πεποίθατε ἐπ' ἀρχοντας, ἐπὶ οἰοὺς ἀνθρώπων, οὓς οὐκ ἔστι σωτηρία. Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Ἐν ἑκάστη τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ. Μακάριος, οὐ δὲ Θεός Ἰακώβος βοηθὸς αὐτοῦ ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν αὐτοῦ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφὴν, τοῖς ποιηῶσι. Κύριος λύει πεπεδημένους. Κύριος σοφοὶ τυφλούς. Κύριος ἀνορθοὶ κατερραγμένους. Κύριος ἀγαπᾷ δίκαιους. Κύριος φυλάσσει τοὺς προστηλύτους. Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ δόδον ἀμαρτωλῶν ἐφανιεῖ. Βασιλεύει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΣ'. 146.

Ἀλληλούια. Ἀγγαίον καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν, ἡδυνθεῖται αἰνεσίς. Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, τὰς διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει. Οἱ ιώμενοι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν. Οἱ ἀοιδῶν πλήθη ἀστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὄνδματα καλῶν. Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἴσχυς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός. Ἀναλαμβάνων πρεστεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλούς ἔως γῆς. Ἐξάρξατε τῷ Κύριῳ ἐν ἔξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ. Τῷ περι-

θάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἑτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑπότον. Τῷ ἐξανατέλοντι ἐν ὅρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφὴν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν χοράκων τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν. Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, σὺντὸντι ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὑδοκεῖ. Εὔδοκει Κύριος ἐν τοῖς φρονουμένοις αὐτόν, καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τῷ ἑλεος αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ PMZ'. 147.

Ἄλληλούτα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Επαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ὁτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλούς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί. Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ. Διδόντος χόνα αὐτοῦ ώστε ἔριον, διμίχλην ώστε σποδὸν πάσσοντος. Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ώστε ψωμούς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται; Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγιον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτάπνευσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥύσεσαι ὑδατα. Ὁ ἀπαγγέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῷ Ἱακώβῳ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ. Οὐκ ἐποίησεν οὔτω πάντι ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἄλληλούτα.

ΨΑΛΜΟΣ PMH'. 148.

Ἄλληλούτα. Ἀγγαίου καὶ Ζαχαρίου.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψιστοῖς. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πάσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν, ήλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἔστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὑδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε,

καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν. Ἐτεησεν
αὐτὰς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πρόσταχγμα
ἐθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς,
δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι. Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλ-
λος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιεῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ. Τὰ
ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ἔνδιλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἀρχοντες καὶ πάντες κρι-
ταὶ γῆς. Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων,
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου. Ωτε ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μό-
νου. Ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώτει
χέρας λαοῦ αὐτοῦ. Τύμνος πᾶσι τοῖς δόσιοις αὐτοῦ, τοῖς νίστις
Ισραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. 149.

'Αλληλούϊα.

Ασατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν ἐχ-
κλησίᾳ δόσιων. Εὐφρανθήτω Τεραπήλ ἐπὶ τῷ ποιῆσαντι αὐτόν,
καὶ οἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσά-
τωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπανῷ καὶ φαλτηρίῳ ψχ-
λάτωσαν αὐτῷ. Οτι εὔδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑ-
ψώσει προφεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ἔστιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀ-
γαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν
τῷ λαφιγγὶ αὐτῶν, καὶ βομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τῶν. Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς
λαοῖς. Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐν-
δόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς
κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὗτη ἔσται πᾶσι τοῖς δόσιοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ'. 150.

'Αλληλούϊα.

Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σαλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φολετηρίῳ καὶ κιθάρῃ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ. Αἰνεῖται αὐτὸν ἐν κυματίλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πάσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΨΑΛΜΟΣ.

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἴδιογραφος τοῦ Δαυΐδ ἐστι, καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα ψαλμῶν, διεμορφωμάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ!

Μικρὸς ἦμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώτερος ἐν τῷ σίκερ τοῦ πατρός μου, ἐποίμανιν τὰ πρόβατα τοῦ πατρός μου. Αἱ χειρίς μου ἐποίησαν ὅργανον, καὶ οἱ δάκτυλοι μου ἡρμοσαν φολετηρίου· καὶ τὶς ἀναγγελεῖ τῷ Κύριῳ μου αὐτὸς Κύριος, αὐτὸς εἰσακούει. Αὐτὸς ἔξαπέστειλε τὸν Ἀγγελον αὐτοῦ, καὶ ἤρε με ἐκ τῶν προβάτων τοῦ πατρός μου, καὶ ἔχρισε με ἐν τῷ ἔλατῳ τῆς χροσεώς αὐτοῦ. Οἱ ἀδελφοὶ μου καλοὶ καὶ μεγάλοι, καὶ οὐκ εὑδόκησεν αὐτοῖς ὁ Κύριος. Ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν τοῦ Ἀλλοφύλων, καὶ ἐπικατηράσσατο με ἐν τοῖς εἰδόλοις αὐτοῦ. Ἡγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ' αὐτοῦ μάχαιραν, ἀπεκεφάλισα αὐτόν, καὶ ἤρα σκεύδος ἐξ νιῶν Ἰσραὴλ.

ΣΠΟΙΧΟΔΟΓΙΑ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΟΔΩΝ

Ω ΔΗ ΠΡΩΤΗ

Ωδὴ Μωσέως ἐτῇ Ἐξόδῳ. Κεφ. ΙΕ'.

Ἄρδην βυθίσας Φαραὼ Μωσῆς λέγει·

Τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Ἰππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθός καὶ σκεπαστής, ἐγένετο μοι εἰς σωτηρίαν· εὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεός τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἀριστα Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντησεν ἐν Ἐρυθρῷ θαλάσσῃ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λιθος. Ή δεξιά σου, Κύριε, διδόξασται ἐν ἰσχύῃ ἡ δεξιά σου χείρ, Κύριε, ἐθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συ ἐτρίψει τοὺς ὑπεναντίους. Ἀπέστειλας τὴν ὄργην του, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην· καὶ διὰ πνεύματος τοῦ βιντοῦ σου διέστη τὸ ὄδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὄδατα, ἐπάγη καὶ τὰ χύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. Εἶπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω τὴν ψυχὴν μου, ἀνελῶ τὴν μαχαίραν μου, κυριεύτει ἡ χείρ μου. Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἐδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὄδατι προδρῷ. Τίς δομοὶς σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς δομοὶς εσι; δεδοξασμένος ἐν Ἀγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. Ήξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. Ωδόγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, διέλυτράσω παρεκάλεσας τῇ ἰσχύῃ σου εἰς κατάλυμα ἀγιόν σου. Ἡκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδίγες ἔλαθον κατοικοῦντες Φιλιστιέμ. Τότε ἐσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ, καὶ ἥρχοντες Μωαβίτων· ἔλαθεν αὐτοὺς τρόμος, ἀτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν. Ἐπίπεσει ἐπ' αὐτοὺς φάρος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός του ἀπολιθωθήτωσαν. Ἔως ἂν παρέλθῃ δ λαός σου, Κύριε· ἔως ἂν παρέλθῃ δ λαός σου οὗτος, διν ἐκτήσω. Εἰσαγαγών καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς δι-

ρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, δικαίωμα, Κύριε, ἀγίασμα δικαιόμασαν αἱ χεῖρές σου. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. "Οτι εἰσῆλθεν Ἰππος Φραδώ σὺν ἀρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπῆγαγεν ἐπ' αὐτοὺς. Κύριος τὸ ὅδωρ τῆς θαλάσσης οἱ δὲ οἱοὶ Ιεράλη ἐπορεύθησαν διάξηράς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΩΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ωδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτεροομέῳ. Κεφ. ΑΒ'. 1.
Νόμου γραφέντος, αὐθίς φόδη Μωσέως.

Πρόσεχε, οὐρανὲ, καὶ λαλήσω, καὶ ἀκουέτω γῇ ρήματα ἐκ στόματός μου. Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ρήματά μου, ὡς διδρός ἐπὶ ζηγνωστιν, καὶ ὥστε νιφετὸς ἐπὶ χόρτον. "Οτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἔκλεισα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν. Θεός, ἀληθινά τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὄδοι αὐτοῦ κρίσεις. Θεός πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὄσιος δι Κύριος. Ήμάρτωσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; Οὗτος λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὐτός σου Πρητήρ ἐκτήτατό σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε; Μνήσθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἐτη γενεὰς γενεῶν. Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι. "Οτε διαιμέριζεν δι "Ἔψιστος ἔτη, ὡς διέσπειρεν οἰοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ. Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰεραχή. Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἀρχῇ, ἐν δίψῃ καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἀκύλωτεν αὐτὸν, καὶ ἐπιζίδευσεν αὐτὸν καὶ, διεφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὄρθιλμού. "Ως δετὸς σκεπάσαι νοσιάν ἔχοτος καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθη· διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς; ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ. Κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἦν μετ'

αὐτῶν Θεὸς ἀλλότριος. Ἀγενίθιασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἴσχυν τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἄγρων. Ἐθήλασεν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας. Βούτυρον βιῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἱῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυρσοῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἐπιον οἶνον. Καὶ ἐφαγεν Ἰακὼβ, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάχτισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλισε Θεὸς τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. Παρῷξυνάν με ἐπ’ ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκραγάν με. Ἐθυσαν δαιμονίοις, καὶ σὺ Θεῷ· θεοῖς, εἰς οὐκ ἡδεισαν· καίνοι καὶ πρόσφατοι ἡκαπιν, εἰς οὐκ ἡδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν. Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. Καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐκῆλωσε, καὶ παρῷξυνθη δι’ ὄργὴν υἱῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων. Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ’ αὐτῶν, καὶ δεῖξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ’ ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἔστιν· νιοί, εἰς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς. Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ’ σὺ Θεῷ, παρῷγιψάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ’ σὺ θυμοῦ μου, ἐπὶ θυμοῦ μου, καυθήσσοται ἔως ἔρδου κατωτάτου. καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὄρέων. Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακό, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς. Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὄρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων ἐξαποστελῷ εἰς αὐτοὺς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐξαθεν ἀτεχνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμείων φόνος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου· Εἶπα· Διασπερῶ αὐτοὺς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Εἰ μὴ δι’ ὄργὴν ἐχθρῶν, ήνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ήνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι. Μὴ εἰπωσιν· Ἡ γείρη ήμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα. Ὁτι ἔθυος ἀπολωλεκός βουλήν ἔστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι. Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον. Πῶς διώξεται εἰς χιλίους, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ διὸ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτοὺς, καὶ

δ Κύριος παρέδωκεν αὐτούς ; Οὐ γάρ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς δ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἔχθροὶ ἡμῶν ἀνόντοι. Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἀμπελὸς αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρου· πικρίας αὐτῶν. Θυμὸς δρακόντων ὁ εἰνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος. Οὐκ ἴδου ταῦτα πάντα συνηκταὶ παρ' ἐμοὶ, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου ; Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔταιμα ὑμῖν. Ὄτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται. Εἰδεις γάρ αὐτούς παραλελυμένους, καὶ ἐκλειστοπότας ἐν ἐπαγγεῇ, καὶ παρειμένους. Καὶ εἶπε Κύριος· Ποὺ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν ἐφ' οἷς ἐπεποιθησαν ἐπ' αὐτοῖς ; Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἡσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν εἰνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν ; Ἀναστήτωσαν, καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί. Ἰδετε, ἵδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενὼ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὼ ιάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, δις ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου· Ὄτι ἀρῷ εἰς τὸν εὐρανὸν τὴν χειρό μου, καὶ ὄμοιμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὄτι παρεξυνῷ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθεξεται κρίματος ἡ χείρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τεῖς ἔχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσι με ἀνταποδώσω. Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἰματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέας, ἀφ' αἰματος τραχυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἔθνων. Εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἀμαρτών, καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες· Ἀγγελοι Θεοῦ. Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἔχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΩΔΗ ΤΡΙΤΗ

Προσευχὴ Ἀρρης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'. 1.

Θεὸν γεγαῖρει στεῖρα τίκτουσα ἔρωτις.

Ἄγιος εἰ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμεῖς τὸ πνεῦμά μου.

Εστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύθη ἐπ' ἔχθρούς μου τὸ στόμα μου. εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου. "Οτι οὐκ ἔστιν ἄγιος, ω; δὲ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν δίκαιος, ως δὲ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος πλήν σου Μή καυχάσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν, μηδὲ ἔξελθέτω μεγαλορρημασύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. "Οτι Θεὸς γνῶσιν Κύριος, καὶ Θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ. Τόξον δυνατῶν ἡσθένησε, καὶ εἰ ἀσθενεῖς περιεζώσαντο δύναμιν. Πλήρεις ἄρτων ἡλαττώθησαν, καὶ εἰ πεινῶντες παρῆγαν γῆν. διτι στεῖρα ἔτεκεν ἐπτά, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἡσθένησε. Κύριος θαυματοῖ καὶ ζωγονεῖ, κατάγει εἰς ἀδεῖαν, καὶ ἀνάγει. Κύριος πτωχίζει καὶ πλευτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ. Ανιστά ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ καπρίτες ἔγείζει πτωχὸν, τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυνατῶν λαοῦ, καὶ θρόνου διδῆς κατακληρονομῶν αὐτόν. Διδοὺς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἐτη δίκαιον. "Οτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ισχύῃ αὐτοῦ. Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἄγιος. Μή καὐχάσθω δοσφός ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω δυνατός ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω δι πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ. 'Αλλ' ἦν τούτῳ καυχάσθω δι καυχάμενος, ἐν τῷ συγιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς, καὶ ἔβρόντησεν αὐτὸς κρινεῖ ἀκρα γῆς, δίκαιος ὁν. Καὶ δώσει ισχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

Προσευχὴ Ἀββακονῦ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Γ'. 2.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν, Ἀββακονῦ, φράσσον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην. Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἔγγιζεν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήτῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου, ἐν ὄργῃ, ἐλέους μνησθήσῃ. Ὁ Θεός ἀπὸ Θαιμᾶν ἥζει, καὶ ὁ "Ἄγιος ἐξ ὅρους κατασκίου δασέος. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ. Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἐθετο ἀγάπησιν κραταιάν ἰσχύος αὐτοῦ. Πρὸ πρόσωπου αὐτοῦ πορεύεται λόγος, καὶ ἔξελεύεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ. Ἐστη, καὶ ἔσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάχη ἐθνη. Διεθρύβη τὰ ὅρη βίφ, ἐτάχηταν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰώνιους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἰδῶν. Σκηνώματα Διθύρων πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ. Μὴ ἐν ποταμοῖς ὡργίσθης, Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἡ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου; διτὴ ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππαστα σου, σωτηρία. Ἐντείνων ἐντενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ἥραγήσεται γῆ. Ὁφονταί σε, καὶ ὀδινήσουσι λαοί, σκορπίων ὅδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄδυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὡψος φαντασίας αὐτῆς. Ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σου πορεύονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου. Ἐν ἀπειλῇ ὄλιγώσεις γῆν, καὶ θυμῷ πατάξεις ἐθνη. Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας, ἔβαλας εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμούς ἐώς τραχήλου εἰς τέλος. Διέκοψας ἐν ἐκτάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διαγοίζουσι χαλινούς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα. Καὶ ἐπεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὅδατα πολλά. Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς

προσευχῆς τῶν χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὄστα μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἴσχυς μου. Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναι με εἰς λαὸν παροικίας μου. Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ψεύπεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν. Ἐξέλιπον ἀπὸ βράσεως πρόβοτα, καὶ οὐχ ὑπάρξουσι βράσεις ἐπί φάτναις. Εγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Κύριος δὲ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβάζει με, τοῦ νικῆσαι με ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούεια.

ΩΔΗ ΠΕΜΠΤΗ.

Προσευχὴ Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΣ'. 9.

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχὴ τὸ πλέον.

Κύριε δὲ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Εκ νυκτὸς ὄρθριζει τὸ πνεῦμά μου, πρὸς σέ, δὲ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς. Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Πέπονται γὰρ δὲ σεβής· πᾶς, δέ οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ· ἀρθήτω δὲ σεβής, ἵνα μὴ ἵδῃ τὴν δόξαν Κυρίου. Κύριε, ὑψηλός σου δὲ βραχίων, καὶ οὐκ ἥδεισταν· γνόντες δὲ αἰσχυνθήτωσαν. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται. Κύριος δὲ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν. Κύριος δὲ Θεός ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἔκτός σου ἄλλον οὐκ οἰδαμεν, τὸ διομάδος σου ὄνομαζομεν. Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ιατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἥρας πᾶν ἔργον αὐτῶν. Πρόσθιες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πράσθιες αὐτοῖς κακά τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρῷ δὲ παχιδίᾳ σου ἡμῖν. Καὶ ως ἡ ὠδίνωσις ἔγγιζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνῃ αὐτῆς ἐκέραραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. Διὰ τὸν φόβον σου, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάσσομεν, καὶ

ώδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ πεσσύμεθα, ἀλλὰ πετοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἔχει κύτοις ἔστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται. Βάδιζε λαβός μου, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύπτη μικρὸν ὅσον ὅσον, ἔως ὅτε παρέλθῃ ἡ ὥργη Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΩΔΗ ΕΚΤΗ.

Προσευχὴ Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου. Κεφ. Β'. 2.

Ἐκ θηρὸς ἐκράυγαζεν Ἰωνᾶς λέγων.

Ως τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον θυμᾶς, Κύριε.

Ἐθόνσα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσῆκουσε μου ἐκ κοιλίας ἄδου κραυγῆς μου ἕκουσας φωνῆς μου. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθον καρδίας θιλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Κάγκω εἶπον. Ἀπῶσμαί ἐξ ὄφθαλμῶν σου ἀρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψας με πρὸς ναὸν τὸν ἄγιον σου; Περιερύθη μοι ὑδωρ ἔως ψυχῆς μου, ἀδυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἐδού ή κεφαλή μου εἰς σχισμάς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἡς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι. Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἐλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχὴ μου πρὸς ναὸν τὸν ἄγιον σου. Φυλασσόμενοι μάταιως καὶ φευδῆ, ἔλαιον αὐτοῖς ἔγχατέλιπον. Ἐγώ δέ μετὰ φωνῆς αἰνέσσω, καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα ηὔξαμην ἀποδώσω σου εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΩΔΗ ΕΒΔΟΜΗ.

Προσευχὴ τῷ ἀγίῳ τριῶν Πατέρων. (Δαριηλ. Κεφ. Γ.)

Άλιος φιλόγ. σθέννυσι τῷ τριῶν Νέων.

Τῷ Πατέρων καὶ ημῶν Θεός, εὐλογητὸς εἰ.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, εἰς ἐποίησας ἡμῖν καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ δόσι σου, καὶ πᾶσαι αἱ χρίσεις σου ἀληθεῖς. Καὶ χρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα σὲ ἐπήγαγες ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλήμ· διτὶ ἐν ἀληθείᾳ καὶ χρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα σὲ· ἡμᾶς διὸ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Ὁτι ἡμάρτομεν, καὶ ἡνομίσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἡκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποίησαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται. Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθείᾳ κρίσει ἐποίησας καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἔχθιστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκω καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πάστων τὴν γῆν. Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοίξει τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύνη καὶ ὄντιδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομένοις σε. Μὴ δὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστῆσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰεραὴλ τὸν ἄγιον σου. Οἱ ἐλάλησας πληθῦναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἀστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. Ὁτι, Δέσποτα, ἐσμιχρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σύμμερον, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Καὶ οὐκ ἔστιν ἐ· τῷ καιρῷ τούτῳ ἀρχων, καὶ πρεσβύτης, καὶ ἡγεμονος, οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιον σου, καὶ εὑρεῖν ἐλεῖς. Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμένῃ, καὶ πνεύματι ταπεινώτεως προσδεχθείημεν. Ως ἐν ὀλοκαυτώ-

μασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ φέντας οὐτω
γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ
ἐκτελείσθω ὅπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη τοῖς πεποιθόσιν
ἔπι σέ. Καὶ νῦν ἔξαχολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά
σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς· Ἀλλὰ
ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιεικίαν σου, καὶ κατὰ τὸ πλή-
θος τοῦ ἑλέους σου. Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θυματίσια σου, καὶ
δός δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε. Καὶ ἐντραχείησαν πάντες
οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά, καὶ καταισχυνθείσαν
ἀπὸ πάστος δυναστείας, καὶ ἡ ἴσχυς αὐτῶν συντρίβειν. Καὶ
γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἐνδοξός ἐσθις ὅλην
τὴν οἰκουμένην. Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέ-
ται τοῦ βασιλέως, καίσαντες τὴν κάμινον νάρθη, καὶ πίσση, καὶ
στυπτίφ καὶ κληματίδι. Καὶ διεχειτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς κα-
μίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα, καὶ διώδευσε, καὶ ἐνε-
πύρισεν οὓς εὐρε περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Οὐ δὲ Ἀγ-
γελὸς Κυρίου συγκατέβη ἀμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν
κάμινον, καὶ ἔξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.
Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον,
καὶ οὐκ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν οὐ-
δὲ παρηνώχλησεν αὐτούς. Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἐγκόσιων στόματος,
ὕμνουν, καὶ εὐλόγουν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέ-
γοντες.

Ἡ τῷ Τριῶν ὑμητοῖς, ἢντον Νέοι.

Εὔλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων, ἡμῶν καὶ
ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Καὶ εὔλογη-
μένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἄγιον, τὸ ὑπερύμνητον, καὶ
ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὔλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς
ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὔλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ
τῶν Χερουβίμ, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰώ-
νας. Εὔλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ
ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὔλογημένος

εἰ ἐν τῷ
στερεῷ μάτῃ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερψου-
μενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα.

ΩΔΗ ΟΓΔΟΗ.

Τύμνος τῶν ἀγίων τριῶν Πατέων.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπέρυψουτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀγγε-
λοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπε-
ρψουτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε ὅδατα πάντα
τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι καὶ δυνάμεις Κυρίου, τὸν
Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψψατε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐ-
λογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη, ἀτρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον·
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψουτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
πᾶς ἔμβρος καὶ δρόσος, καὶ πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύ-
ριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψουτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας·
Εὐλογεῖτε πύρ-λαχι καῦσα, ψύχος καὶ καῦσων, τὸν Κύριον.
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψψουτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε
δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερψουτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πάχνατ
καὶ χιόνες, ἀτραπαι καὶ νεφέλαι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερψουτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε φῶς καὶ
σκότος, νύκτες καὶ ἥμεραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψ-
ψουτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε γῆ, ὅρη καὶ βου-
νοὶ καὶ πάντα τὰ φυσμένα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερψψουτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε πηγαί,
θάλασσαι καὶ πόταμοι, οἵτης καὶ πάντα τὰ κτισμένα ἐν τοῖς
ὅδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψψουτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τὰ οὐρανοῦ, τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερψψουτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε νίοι τῶν ἀνθρώπων, εὐ-
λογεῖτω Ισραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερ-

υψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσιοι, καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γεόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Αἰνούμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊκ.

ΩΔΗ ENNATH.

Ωδὴ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α' 45

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ, καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὑμιτοῖς μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδεν γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. "Οτι ἐποίησε μοι μεγαλεῖχ ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φρεσουμένοις αὐτόν. "Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίχ καρδίας αὐτῶν. Καθῆλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψώσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλούτουντας ἐξαπέστειλε κενούς. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μυησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ζαχαρίου τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Λουκᾶς, Κεφ. Α' 68.

'Ο Ζαχαρίας εὐλογεῖ Παιδός τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὃτι ἐπεσκέψκετο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῖς. Καὶ ἡγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οίκῳ Δαυΐδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἔξ ἔχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς. Πατήσαι εἰλεες μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι ἀιαθήνης ἀγίας αὐτοῦ. Ὁρκον, ἐν ὅμιλῳ πρὸς Ἀθραδῷ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δούναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἔχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας. Δατρεύειν αὐτῷ ἐν διστότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ, Πρεσβύτερε, Υψίστου κληθήτη, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐταιμάσαι ὁδούς αὐτοῦ. Τοῦ διωνυματοῦ σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ. ἐν ἀρέσει ἀμερτιῶν αὐτῶν διὲπι σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν. Εἰς δὲς ἐπεσκέψκετο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἔξ ὑψους, ἐπιράνται τοῖς ἐν σκότῳ καὶ σκιᾷ θνάτου καθημένοις. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλεύεται.

ΤΕΛΟΣ,

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Περὶ τοῦ πῶς δεῖ Στοιχολογεῖσθαι τὸ Ψαλτήριον
εἰς ὅλον τὸν ἐνιαυτόν.

Α'. Ἀπὸ τῆς 20 τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω στοιχολογοῦνται καθ' ἑκάστην τρία Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου· ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ τὰ, πρὸς Κύριον.

Β'. Τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ τελειοῦται τὸ Ψαλτήριον, δις καθ' ἑκάστην ἑδομάδα.

Γ'. Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἑδομάδι πληροῦται ἀπαξ τὸ Ψαλτήριον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης. Ἀπὸ δὲ τῆς μεγάλης Πέμπτης μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαίησίμου σχολάζει.

Δ'. Ἀπὸ δὲ τῆς Κυριακῆς τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ μέχρι τῆς 19 τοῦ Σεπτεμβρίου στιχολογεῖται τὸ Ψαλτήριον ἀπαξ καθ' ἑκάστην ἑδομάδα· καὶ ἐν μὲν τῷ Ὁρθρῷ δύο Καθίσματα, ἐν δὲ τῷ Ἐσπερινῷ ἐν.

Ε'. Γίνωσκε, ὅτι ἐν ὅλαις ταῖς Κυριακαῖς στοιχολογία ἐν τῷ Ἐσπερινῷ οὐ γίνεται· ὡσαύτως καὶ εἰς τὰς Δεσποτικὰς ἐορτὰς ἐν αἷς δηλονότι γίνεται ἀγρυπνία.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

ΑΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΟΥ ΚΤΙΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ,
ΤΗΣ ΟΥΣΗΣ ΕΝ ΤΩΝ ΩΡΟΛΟΓΙΩ.

ΨΑΛΜΟΙ

Τοῦ Μεδονυκτικοῦ.

	Ψαλ.	Σελ.
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	γ'.	48
Μακάριοι οἱ ἔμωμοι ἐν ὁδῷ.	ριή.	111
Ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη.	ρκ'.	118
Ἴδού δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες.	ρλγ'.	123

Τοῦ Μεδονυκτικοῦ τοῦ Σαββάτου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	γ'.	48
Σοὶ πρέπει ὑμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών.	ξδ'.	58

Τοῦ Ὁρθρου

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.	ιθ'.	19
Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσετος.	κ'.	20

Τοῦ Ἐξαψάλμου

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με.	γ'.	6
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγχης με.	λζ'.	36
Ο Θεός, ὁ Θεός, μου, πρὸς σὲ ὄρθριζω	ξθ'.	57
Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.	πζ'.	82
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.	ρθ'.	95

Τῶν Αἶνων

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμδ'.	130
Αἴνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐραγῶν.	ρμη'.	134
*Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἀσμα καινόν.	ρμθ'	135
Αἴνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς Ἀγίοις.	ρν'	—

Τῆς Ηρώτης "Ωρας

Τὰ ρήματά μου, ἐνώπισαι Κύρε.	ε'.	7
Κύρε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν.	πθ'.	85
"Ελεος; καὶ χρίσιν ἀσφαλείαν, Κύρε.	ρ'.	93

Τοῦ Μεσωρίου τῆς Α'. "Ωρας

Ο Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις.	μέ.	44
Αγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.	κά.	87
Ο Κύριος ἔβασιλευσεν, εὐπρέπειαν.	ηθ'.	88

Τῆς Τρίτης "Ωρας

Εἰσάκουσον, Κύρε, δικαιοσύνης μου.	ιε'.	15
Πρὸς σὲ, Κύρε, ἡρα τὴν φυχὴν μου.	κδ'.	23
Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγχ.	γ'.	48

Τοῦ Μεσωρίου τῆς Γ. "Ωρας

Τψώσω σε, Κύρε, ὅτι ὑπέλαθες με.	χθ'.	27
Μαχάριοι, ὡν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.	λα.	29
Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου.	ξ'.	56

Τῆς "Εκτης" "Ωρας

Ο Θεὸς, ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με.	νγ'.	50
Ἐνώπισε, ὁ Θεός, τὴν προσευχὴν μου.	νδ'.	51
Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ἰψίστου.	η'.	83

Τοῦ Μεσωρίου τῆς ΣΤ'. "Ωρας

Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ὅτι.	νέ.	52
Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς, ἐλέησόν με.	νσ'.	53
Ο Θεὸς, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχε.	ξθ'.	64

Τῶν Τυπικῶν

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρθ'.	95
Αἴνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμέ.	133
Εὐλογήσω τὸν Θύριον ἐν παντὶ καιρῷ.	λγ'.	31
Τψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου.	ρμδ'.	132

Τῇς ἐννέτης "Ωρας

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε.	πγ'	79
Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου.	πδ'	80
Κλίνον, Κύριε, τὸ εὖ σου καὶ ἐπάκευσόν μου.	πέ.	81

Τοῦ Μεσωρίου τῆς Θ'. "Ωρας

Αἰνεῖτε παιδεῖς, Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα.	ρεθ'	107
Ἐξορολογήσομαί σοι, Κύριε.	ρλζ'	126
Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.	ρλθ'	128

Τοῦ Ἐσπερινοῦ

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.	ργ'	96
Κύριε, ἐκέχραξα πρὸς σὲ, εἰσάκουσόν μου.	ρμ'	129
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέχραξα.	ρμά.	—
Ἐκ βαθέων ἐκέχραξά σοι, Κύριε.	ρχθ'	121
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ρις'	109

Τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου

Ἐν τῷ ἵπικαλεῖσθαι με εἰσῆκουσάς μου.	δ'	7
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με.	ζ'	8
Ἐως πότε, Κύριε, ἐπιλήσση μου.	ιθ'	13
Πρὸς σὲ, Κύριε, ἡρα τὴν ψυχήν μου.	κδ'	23
Ἐστὶ σοὶ, Κύριε, ἡλπίσα, μὴ καταισχυνθίσαιν.	ό.	65
Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Υψίστου.	ι.	86
Ἐλέησόν με δ Θεός κατὰ τὸ μέγα.	ν'	48
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρά.	93
Ο Θεὸς εἰς τὴν βοηθείαν μου πρόσχες.	ξθ'	64
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμδ'	130

Τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου

Ἐλέησόν με δ Θεός κατὰ τὸ μέγα.	ν'	48
Ο Θεὸς εἰς τὴν βοηθείαν μου πρόσχες.	ξθ'	64
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμδ'	130

Τῇς Μεταλλήψεως

Κύριος, ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.	κθ'	22
Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.	κγ'	23
Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα.	ριέ.	109
Ἐλέησόν με δ Θεός, κατὰ τὸ μέγα.	γ'	48

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΨΑΛΜΩΝ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

Α

	Ψαλ.	Σελ.
Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι.	ἴ.ε.	87
Ἄγαλλισσθε δίκαιοι ἐν Κυρ' φ	λθ'.	30
Ἄγαλλισσθε τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν.	π'.	77
Ἄγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου.	ιζ'.	16
Ἄίνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.	ρμέ.	134
Ἄίνείτε παῖδες Κύριον, αίνείτε τὸ ὄνομα	ριθ'.	107
Ἄίνείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη.	ρις'.	109
Ἄίνείτε τὸ ὄνομα Κυρίου αἰνεῖτε, δοῦλοι	ρλδ'.	124
Ἄίνείτε τὸν Κύριον, δτε ἀγαθός.	ρμς'.	133
Ἄίνείτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.	ρμή.	134
Ἄίνείτε τὸν Θεόν.	ρν'.	135
Ἄκούσατε ταῦτα.	μή.	46
Ἄλαλάξατε τῷ Κυρίῳ.	ξέ.	59
Ἄλαλάξατε τῷ Θεῷ.	λθ'.	92
Ἄναστήτω δ Θεός.	ξζ'.	61
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ.	λέ.	90
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ.	λζ'.	91
Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καιγόν.	ρμθ'.	135

Γ

Γνωστὸς ἐν Ἰουδαίᾳ.	οε.	70
---------------------	-----	----

Δ

Δεῦτε ἀγαλλισσώμεθα	λδ'.	89
Δίκαιον, Κύριε.	λδ'.	32

Ε

Ἐὰν μὴ Κύριος.	ρχζ'.	
----------------	-------	--

Εἰ ἀληθῶς ἔρα δικαιοσύνην λαλεῖτε.	γζ'.	53
Εἰ μὴ δτι Κύριος ἡν ἐν ἡμῖν.	ρχγ'.	119
Εἰπα· Φυλάξω τὰς δόδούς μου.	λη̄.	38
Εἰπαν ἄφρων ἐν καρδίᾳ.	ιγ'.	14
Εἰπεν ἄφρων.	γβ'.	50
Εἰπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.	ρθ'.	105
Εἰσάκουσσον, Κύριε.	ις'.	15
Εἰσάκουσσον σ Θεός.	ξ'.	56
Εἰσάκουσσον ὁ Θεός τῆς φωνῆς μου.	ξγ'.	58
Ἐκ βαθέων κέχραξα.	ρχθ'.	121
Ἐλένσόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου.	ν'.	48
Ἐλένσόν με ὁ Θεός, δτι.	νέ.	52
Ἐλένσόν με ὁ Θεός, ἐλένσόν με.	νς'.	53
Ἐλεός καὶ κρίσιν.	ρ'.	93
Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ.	κη̄.	27
Ἐν ἑξόδῳ Ἰσραὴλ.	ριγ'.	107
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου.	σ'.	7
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν.	ρχε.	120
Ἐνώτισαι, ὁ Θεός.	νδ'.	51
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, ὁ Θεός.	νή̄.	54
Ἐξελοῦ με, Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.	ρλθ'.	128
Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.	μδ̄.	43
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε.	ρδ̄.	97
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, δτι χρηστός.	ρέ.	99
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, δτι χρηστός.	ρε̄.	101
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, δτι ἀγαθός.	ριζ'.	109
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, δτι ἀγαθός.	ρλέ.	125
Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε.	θ'.	10
Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε.	ρέ.	106
Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε.	ρλζ'.	126
Ἐξομολογησόμεθά σοι, ὁ Θεός.	εδ̄.	70
Ἐπιάνει, Ἱερουσαλήμ.	ρμζ'.	134
Ἐπακούσαι σου Κύριος.	ιθ̄.	19
Ἐπι σοι, Κύριε ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην.	σ.	65
Ἐπι σοι, Κύριε, ἥλπισα.	λ'.	28

Ἐπὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα.	ι.	12
Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαθυλῶνος.	ρλσ'.	136
Ἐπίστευσα, διὸ ἐλέλησα.	ριέ.	109
Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός.	ρζ'.	103
Εὐδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου.	πδ'.	80
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.	ρδ'.	95
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.	ργ'.	96
Εὐλογήσω τὸν Κύριον.	λγ'.	31
Εὐλογητὸς Κύριος.	ρμγ'.	131
Αὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι.	ρκά.	118
Ἐως πότε, Κύριε.	ιβ'.	13

H

Ὕγαπισα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος.	ριδ'.	108
Ὕρα τοῦς ὄφθαλμούς μου.	ρκ'.	118

Θεὸς θεῶν Κύριος	μθ'.	47
Θεὸς ἐκδικήσεων.	λγ'.	88

I

Ἴδον δὴ τί καλόν.	ρλδ'.	123
Ἴδον δὴ εὐλογεῖτε.	ρλγ'	—
Ἴνατι ἐφρύαξαν ἔθνη.	δ'.	5
Ἴνατι, ὁ Θεὺς ἀπόσω.	ογ'.	98

K

Κλῖνον, Κύριε, τὸ σῆς σου καὶ ἐπάκουοσόν μου.	πέ.	81
Κρῖνόν με, Κύριε, ὅτι ἔγώ ἐν ἀκακίᾳ μου.	κέ.	24
Κρῖνόν μοι, ὁ Θεός.	μδ'.	41
Κύριε, ἐδοκίμασάς με.	ρλή.	127
Κύριε, εἰσάκουοσον τῆς προσευχῆς μου.	ρά.	93
Κύριε, ἐκέραξα.	ρμ'.	129
Κύριε, εἰσάκουοσον τῆς προσευχῆς μου.	ρμδ'.	130

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου.	χ'.	20
Κύριε, καταφυγή ἐγεννήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ	πθ'.	85
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου.	ξ'.	8
Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγχης με.	λζ'.	36
Κύριε ὁ Θεός μου.	γ'.	9
Κύριε ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.	πζ'.	82
Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν.	η'.	10
Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου.	ρλ'.	122
Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;	γ'.	6
Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου;	ιδ'.	14
Κύριος ποιμάνεις με, καὶ οὐδὲν με ὑστερήσει.	κθ'.	22
Κύριος φωτισμός μου.	κζ'.	25

M

Μακάριοι οἱ ἀμεριμνοί.	ριή.	111
Στάσις Πρώτη.	—	—
» Δευτέρα	—	113
» Μέση.	—	114
» Τρίτη.	—	116
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.	ρκζ'.	121
Μακάριοι, ὅν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.	λά.	29
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ.	ά.	5
Μακάριος ἀνὴρ, ὃς φοβούμενος τὸν Κύριον.	ριά.	106
Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχόν.	μ'.	40
Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.	μζ'.	45
Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις.	λζ'.	34
Μικρὸς ἡμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου	—	136
Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης	ρλά.	122

O

Ο Θεός ὁ Θεός μου	κά.	21
Ο Θεός, ἐν τοῖς ὥστιν ἡμῶν ἡκούσταιμεν.	μγ'.	42
Ο Θεός ἡμῶν καταφυγή καὶ δύναμις.	μέ.	44
Ο Θεός ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με.	νγ'.	50

Ο Θεός ἀπόδσω ἡμᾶς, καὶ καθεῖλες.	νθ'.	55
Ο Θεός, δ Θεός μου.	ξε'.	57
Ο Θεός οίκτειρησαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογησαι.	ξς'.	60
Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.	ξθ'.	64
Ο Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός.	οά.	66
Ο Θεός, θλιθοσαν ἔθυν.	οή.	75
Ο Θεός ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν.	πά.	78
Ο Θεός, τίς δομοιθήσεται σοι;	πβ'.	78
Ο Θεός, τὴν αἵνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς.	ρή.	104
Οι θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἀγίοις.	πς'.	82
Οι οὐρανοὶ διηγοῦνται.	ιή.	19
Οι πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὅρος Σιών.	ρχδ'.	119
Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ.	ι'.	86
Ο Κύριος ἐθασίλευσεν, εὐπρέπειαν.	ιε'.	88
Ο Κύριος ἐθασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω.	ιε'.	90
Ο Κύριος ἐθασίλευσεν, ὄργιζέσθωσαν.	ιή.	92
Ον τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ Ἑλαφος.	μά.	40
Ο ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες	οθ'.	76
Οὐχὶ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου.	ξα.	56

II

Πάντα τὰ ἔθνη χροτίσατε χεῖρας.	με'.	45
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεδητός μου	ρχή.	121
Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλιβεσθάν με.	ριθ'.	117
Πρὸς σὲ ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου.	ρχε'.	119
Πρὸς σὲ Κύριε, ἡρα τὴν ψυχὴν μου.	κδ.	23
Πρὸς σὲ Κύριε, κεκράξομαι, δ Θεός μου	κζ.	26
Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου.	οζ'.	72

Σ

Σοὶ πρέπει ὕμνος, δ Θεός, ἐν Σιών.	ξδ'.	58
Σῶσόν με, Κύριε, δτι ἔχλέλοιπεν.	ιά.	13
Σῶσόν με, δ Θεός, δτι εἰσῆλθοσαν.	ξη.	62

Τ

Τὰ ἑλάν σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰώνα φερμαί.	πή.	83
---	-----	----

Τὰ δέκατά μου, ἐνώπιοι Κύριε.	ξ.	7
Τί ἐγκαυχᾶς ἐν καστέος, δὲ δυνατός;	νά.	49
Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα.	κγ'.	23

Υ

Τπομένων ὑπέμεινος τὸν Κύριον.	λθ'.	38
Τψώσω σε, Κύριε, δτι ὑπέλαβές με.	κθ'.	26
Τψώσω σε, δ Θεός μου, δ Βασιλεύς μου.	ρμδ'.	132

Φ

Φησὶν δ παράνομος τοῦ ἀμαρτάνειν.	λέ.	34
Φύλαξόν με Κύριε, δτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.	ιέ.	15
Φωνῆ μου πρὸς Κύρεον ἐκέχραξα.	ος'.	71
Φωνῆ μου πρὸς Κύρεον.	ρμά.	129

Ψ

Ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δαυΐδ.	—	136
------------------------------	---	-----

Ω

Ως ἀγαθὸς δ Θεός.	οθ'.	67
Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε.	πγ'.	79

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΩΔΩΝ

Προσδευχὴ Ζαχαρίου.

	Ωδὴ	Σελ.
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.	Α'.	137
Πράσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω.	Β'.	138
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ.	Γ'.	141
Κύριε, εἰσακῆκοα τὴν ἀκοήν σου.	Δ'.	142
Ἐκ νυκτὸς ὄρθριζει τὸ πνεῦμά μου.	Ε'.	143
Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον.	Ζ'.	144
Εὐλαγητός εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.	Ζ'.	145
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου.	Η'.	147
Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.	Θ'.	148

Προεδευχὴ Ζαχαρίου.

Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. — 148

ΤΕΛΟΣ.